ஸ்ரீ:

திருஞானமுத்திரைக் கோவை எண் 1.

நம்மாழ்வார்
நூற்றெட்டுத் திருப்பதித் தாலாட்டு.

உபயகவி அப்பா

இயற்றியது.

(மூன்றும் பதிப்பு)

பதிப்பாசிரியன்
பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸன்
ஆழ்வார்திருநகரி.

 1955 [விலை அணு 8

ஸ்ரீ:

திருஞானமுத்திரைக் கோவை எண் 1.

நம்மாழ்வார்
நூற்றெட்டுத் திருப்பதித் தாலாட்டு.

உபயகவி அப்பா

இயற்றியது.

([illegible]ரும் பதிப்பு)

பதிப்பாசிரியன்

பெரியன் வே. நா. ஸ்ரீநிவாஸன்

ஆழ்வார்திருநகரி.

வாணிதாஸர் அளித்துள்ள

நன்றியுரை.

மானூட்டும் பிறவியெனும் பெருங்கடலைக் கடந்துயிர்கள் மாலைச்சேரப்
பானூட்டும் பசுந்தமிழிற் பரமகுரு வகுளமொளிர் பகவனேற்குந்
தாலாட்டின் சுவையறிந்து மனமுருக வச்சேற்றித் தரணிக்கீந்த
கோலாட்டும் பெரியனெனுமரபுதித்த கோதில்குணக் கொழுந்துநீயே.

ஸ்ரீ சடகோபாய மங்களம்

மூன்ருவது பதிப்பின் முன்னுரை.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் வைபவங்களை சவிஸ்த்தாரமாய் சிறுவர் முதல் பெரியோர் ஈருக சுலபமாயறிந்துய்யும் வண்ணம் இந்நூல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இஃது நம்மாழ்வார் அவதரித்து கோயில் கொண்டருளும் திருக்குருகூர் என்னும் ஆழ்வார்திருநகரி மார்கழி (முதற்பத்து) உத்ஸவங்கள் தோறும் சந்நிசங்கீத கைங்கர்ய பரர்களால் இன்றும் சேவிக்கப்பட்டு வருகிறது.

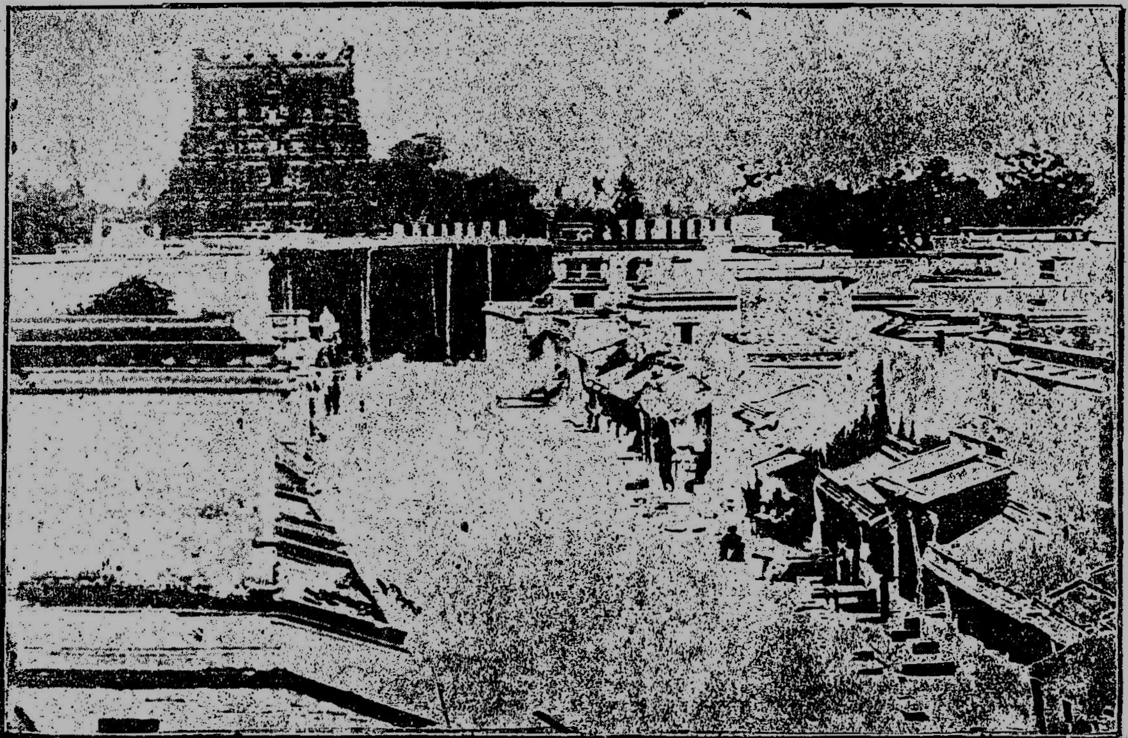
இதை முதலில் 1900-ஆம் வருடத்தில் தென்திருப்பேரை ஸ்ரீ உ. வே. (குடும்பகவி) பிச்சுவய்யங்கார் ஸ்வாமிகள் சிற்சில வித்தியாசமான பாடாந்தரங்களுடன் வெளிப்படுத்தி யுதவினூர்கள். இந்நூலில் காணும் முதல்காப்புக்குப் பதிலாக (எதிராஜன்) எம்பெருமானுருக்கு கூறியிருக்கும் காப்பு வருமாறு :—

பூமாறன் செங்கமலப் பொன்னடியே தஞ்சமெனும்
பாமாறன் ருலாட்டைப் பாடவே—ஆமாறு
வந்து துணையருளும் வள்ளலெதி ராஜனிரு
கந்தமலர்ச் சேவடியே காப்பு.

இந்நூலியற்றிய (நூற்றெட்டுத் திருப்பதித் தாலாட்டு 45-ல் காணும்) உபயகவி அப்பாவைப்பற்றிய விபரங்கள் நன்கு தெரியவில்லையாயினும், இவர் ஆச்ரயித்த ஆசாரியர் ஸ்ரீவானுமாமலைமடத்து விஞ்சையூர் ஸ்வாமி என (நூற்றெட்டுந் திருப்பதி 43-ல்) தெரியவருகிறது. இந்த ஸ்வாமியைப்பற்றி ஸ்ரீ வானுமாமலைமடத்து 7-வது பட்டம் ஸ்வாமி வாழித்திருநாமங்களில் "விஞ்சைமுனிதாள் பணியும் வேதியர்கோன் வாழியே" தாவளமா விஞ்சைமுனி தாள்தொழுவோன் வாழியே" விஞ்சை வரமுனிவன் மெய்யருளால் மாறன் செஞ்சொல் மறை தேர்ந்துரைக்கும் சீர்" என்பவைகளால் 6-வது பட்டம் எம்பெருமானுர் ஸ்வாமி என அறியலாம். இந்த ஸ்வாமி பட்டத்தில் எழுந்தருளியுள்ளகாலம் 780-ம்ஞ தை முதல் 834 ஆடி வரை என (என் தகப்பனுர் மணவாள மாமுனிகளால் அஷ்டதிக்கஜ ப்ரதமபரிகணிதராய் நியமிக்கப்பட்ட ஸ்ரீவானுமாமலை மடத்து 1-வது ஸ்வாமி முதல் நாளது 25-வது பட்டத்து ஸ்வாமிவரை ஒவ்வொரு ஸ்வாமியுடைய காலங்களையும் அவ்வவர்களால் நடத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள கைங்கர்யங்களையும் பற்பல ஆதாரங்கள்கண்டு குறித்து வைத்துள்ளவையால்) தெரியவருகிறது. ஆசை மிகுதியால் மூன்ரும் பதிப்பும் பதிப்பிக்க நேரிட்டது. பெரியோர்கள் குற்றத்தை எடுத்துக் காட்டி ஆதரிப்பார்களென்று பெரிதும் விரும்பி எதிர்பார்க்கும்,

திருஞானமுத்திரைப்
பிரசுராலயம்,
ஆழ்வார்திருநகரி.
1—1—55.

பெ. வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸன்,
பதிப்பாசிரியன்.

திருக்குருகாபுரி க்ஷேத்திரமென்ற ஆழ்வார்திருநகரி, ஸ்வாமி ஆதிநாதராழ்வார் சந்நதி, வீதி.

ஸ்ரீ ராமஜயம்.

திருஞான முத்திரை துணை

நம்மாழ்வார் தாலாட்டு.

காப்பு.

தென்குருகை மாறன் திருவவதா ரச்சரிதை
நன்குருகித் தாலாட்டி னுட்டவே—யென் குருவாஞ்
செல்வச் சடகோப தேசிகன்சொற் சீர்பதாங்
நல்விப்பி ரான்சரணங் காப்பு.

வச்சிரமெய்க் கூன்செழியன் மைந்தன் றிருவழுதி
பச்சையறந் தாங்கிசக்ர பாணியா—ரச்சுதரே
சீரியலுஞ் சேர்ந்தருடன் செங்கண்ணர் போர்க்கழியார்
காரிகுலச் சேய்மாறன் காப்பு.

நூல்

சீர்பூத்த நீண்மதிளுஞ் செம்பொன்செய் கோபுரமுங்
கார்பூத்த மாளிகையுங் கற்பகக்கா வுஞ்செறிந்த

திருவண் பரிசாரத் தேவே சனேயே
மருவவர விந்தத்தில் வாழ்திரு வாழ்மார்பன்.

கற்றெடுத்த கல்விக் கடலா னருந்தவத்தாற்
பெற்றெடுத்த பெண்கள் பெருமா ளுடையநங்கை

பருவங் குறித்துநந்தம் பாக்கியத்தாற் றேன்றுந்
திருவின்வடி•வுக்கேற்ற செல்வி மணவாளன்

எவனு மௌப்புவன மெல்லாங் குறித்தெடுத்து
நவனுக ரீக்னிவ னுகுமென நண்ணி

சித்திரை மாதத்திற் றிருவோண நங்நாளில்
உத்தமயோ கத்தினல்ல வோரைமு கிழ்த்தத்தில்

திருவழுதி நாடுமுற்றுஞ் செங்கோல் செலுத்துந்
திருவழுதி நன்மரபிற் செல்வக்கு மாரன்

காரியார் செங்கமலக் கைபிடித்திம் மாதுனக்கு
பாரியா மென்றே பரிவா யளித்தருளி

கோசலையும் பார்த்திபர்கள் கோமான் றசரனும்
நேசமுடன் வாழ்ந்ததுபோ னீடுழி வாழுமென

வாழ்த்தியபின் வேதியரு மாதவத்தோ ரும்வாழ்த்த
[illegible]த்திசை யோர்வாழ்த்த சொற்பாவ லர்வாழ்த்த

நந்தாத தெய்வ நகரை யலங்கரித்து
வந்தார்க ளெல்லாம் வழியேதிரே வந்தேத்த

மாடத் திருக்குருகூர் மாநகரி லெண்டிசையோர்
நாடச் சிறந்துநெடு நாளரசு செய்ததற்பின்

கங்கையார் நன்மரபிற் காரியார் கற்புடைய
நங்கையார் செய்ய நளின முகநோக்கி

மானே ! விலையில்லா மாணிக்க மேதெவிட்டாத்
தேனே யொருவார்த்தை செப்புவது கேளென்றார்

நாடு நகரமு நன்மணியு நல்வளமுந்
தேடும் பொருளுந் திரமா மெனவிருந்தோம்

குதலைமொழிக் கிண்கிணிக்காற் கோகனகச் செவ்வாய்
மதலையரை யில்லாத வாழ்வுமொரு வாழ்வாமோ !

புக்கடிசி லுண்டு புறம்புல்கிக் கூத்தாடும்
மக்கள்முகங் காணுக வாழ்வுமொரு வாழ்வாமோ !

ஐந்தடக்கி வேண்டு மறங்கோடி செய்தாலும்
மைந்தரைப்பெற் றுய்யாத வாழ்வுமொரு வாழ்வாமோ !

மிகப்பே றளித்து விரசை நீராட்டு
மகப்பே றடையாத வாழ்வுமொரு வாழ்வாமோ !

இத்தனைகா லங்களுமீ தெண்ணினோ மில்லையென
உத்தமனு முத்தமியு முள்ளமிக வேவாடி !

ஈடேற்றி ஜன்மத் திடரேற்றி யந்தாம
வீடேற்றி வீரளிக்கு மெய்ப்புதல்வன் வேண்டுமென

சிந்தித்து வாவித் திருநகரி மாமலை
வந்தித் திறைஞ்ச வளையாழி யெம்பெருமான்

ஆகாச வாணிவடி வாகிக் குறுங்குடியில்
ஏகாமு னங்குழவி யீவோ மெனப்பகர

கேட்டபொழு துள்ளக் கிலேசமற நீத்துமன
வாட்டமொழித் தச்சுதனை வாயார வாழ்த்துதற்கே

தென்குறுங்கை மாநகரஞ் சேர்ந்துதெரி சித்துடலம்
நன்குருகிப் பத்திபண்ண நம்பிகன் விற்றேன்றி

எத்திரசம் பத்துமுமக் கீட்டுஞ் சதுர்வேதன்
புத்திரசம் பத்தைப் பொறித்தானி லைகொலென

அச்சுதா னந்தா ஹரிகேச வாகண்ணை
மச்சரூ பாவனந்தா வாமனை மாதவனே

ஏழு தலைமுறையார் யாங்கடொண்ட ராகிநிற்க
வாழுமடி யோங்களுக்கு மக்கட்பே றில்லையென்றால்

ஊழ்வினையோ தெய்வ முனதருளும் பொய்யாமோ
வாழ்வினையே நல்கு மகவளிக்க லாகாதோ

முன்செய்த மாதவத்தை முற்றும் முடித்திலமோ
பின்செய்த பேறும் பெறும்பேறாய் பெற்றிலமோ

கற்றாவுங் கன்றுங் கதறப் பிரித்தோமோ
பெற்றாரைப் பார்த்துப் பெருமூச் செறிந்தோமோ

பேதலித்து முற்பிறப்பிற் பிள்ளைப்பால் வார்த்திலமோ
காதலித்து மைந்தருண் ணுங் கையைப் பிடித்தோமோ

கற்புடைய மின்னார் கருவை யழித்தோமோ
பொற்புடைய பிள்ளைகளைப் போற்றி யெடுத்திலமோ

நல்வினையே துஞ்செய்யா நாங்க ளொழியாத
வல்வினையோ மையோ மலடாய்ப் பிறந்தோமோ

செங்கோலை விட்டுக் கொடுங்கோல் செலுத்தினமோ
வெங்கோப நீத்தோர்க்கு வேதனைகள் செய்தோமோ

ஆறிலொன்று கொள்ளா தவனி புறந்தோமோ
ஊறிலன்பர் செய்த வுதவிம றந்தோமோ

என்று வழக்காக வுரைத்தேங்கிப் பரதவித்து
நின்று புலம்பினர்பா னேசத்தா லுள்ளிரங்கி

ஆதிநம்பி கண்ணுக் கணித்தா யெழுந்தருளி
நீதிமைந்த னும்மக்கு நீரேகு வீரென்று

கண்ணீர் துடைத்துக் கரத்தினாற் றைவந்து
பெண்ணீர் மையினனீர் பேதலியா தேகுமென

வெள்ளையா ழித்துயிலும் வேதாந்த மூர்த்தியையே
பிள்ளையா கப்படைக்கப் பெற்றோ மெனமகிழ்ந்து

கண்டா தரிக்கவிண்ணோர் காதலிக்கப் பூதலத்தோர்
கொண்டாட மீண்டுங் குருகா புரிக்கேகி

தென்னர் புகழச் செகத்தோர் பணிகேட்ப
மன்னர் வணங்க மறையோர் புடைசூழ

சீர்புகழ வாழ்ந்தநாட் டேவி திருவயிற்றிற்
பார்புகழக் கர்ப்பக்குறி பையக்காண் பித்ததனல்

அங்கமெங்கும் வெண்பவள மாக வெளுவெளுத்து
கொங்கை வட்டமிட்டுக் குறுங்கண் கருப்பேறி

மேனிப் பசுநரம்பு மேற்ருேன்றி வேற்றுமுகந்
தானித் தனைக்குமொரு சாட்சிக் குறி காட்டி

பண்டிபெறுத் தோரமுகு பாலித்து வேர்வைசிந்தி
உண்டிவெறுத் துண்ணு துறக்கம் பெரிதாகி

ஆக்கைவிட்டு மெய்சோர்ந் தயாவருத்தங் கொண்டுநுனி
நாக்குலர்ந்து தாகித்து நாடா ததுநாடி

சாலப் புளித்ததுவும் தண்சுவர்மேற் பூசுமண்ணும்
பாலொத்த நீரும் பலகால முமருந்தி

திங்களீ ரைந்துந் திருவயிறு வாய்த்ததற்பின்
அங்கங்கு ழைந்துகுழைந் தாகுலமாய் நொந்துபட்டு

வெண்சங் கினமுழங்க வேதியர்பல் லாண்டிசைப்ப
பண்சங்கைப் பட்டமொழிப் பைங்தோடியார் வாழ்த்தெடுப்ப

தேவ ரனைவோருந் தேமலர்வா ரிச்சொரிய
மூவர் கருணை முகத்தா மரைமலர

அரம்பையர்கள் கூத்தாட வணிமுரசந் தாணுர்ப்ப
நிரந்தரமுங் கொண்டல் நிதிமாரி பெய்ய

பூபாரம் தீரப் புலவோ ரிசைபாட
ஸ்ரீபாஷ்ய முரைத்தோன் சிந்தைசெய்யுந் தேவாகி

நாட்டுங் கலியாதி நாற்பத்து மூன்ருநாள்
வேட்ட திரு வைகாசி வெள்ளிநாட் பூரணையில்

திருவிசா கத்துதையஞ் செய்யமட மாணூர்
மருவியைய னய்யனென்றே வாழ்த்திக் குரவையிட்டு

பொற்கலத்தி லேந்திப் புதுமஞ்ச ணீராட்டி
நற்கலையால் மெய்துடைத்து நாபித் தலம்பார்த்து

சற்கரையுந் தேனுமொன்ருய்ச் சாரீத்துச் சங்கிவிட்டு
பொற்கொடி யார்சேனை புகட்டியுச்சிக் கெண்ணெயிட்டு

நெற்றி பிடித்தமர்த்தி நீண்டபசுங் கைமுறுக்கி
முற்றுந் தடவி முழுந்தா ளிணைநிமிர்த்து

சோணை யுருவிச் சுடர்மூக்கந் தண்டுருவிக்
காண வினிய கனிவாய் வசம்பூட்டி

புத்திரனைக் கைக்கொடுத்த போதுவந்த காரியார்
முத்தமிட்டு மூரல் முகத்தா மரைநோக்கி

பூதானங் கோதானம் பூரிதா னம்வித்தின்
மாதானம் பூசுரர்க்கு மாசுரர்க்குந் தான்வழங்கி

நன்னிலத்தில் பன்னிரண்டா நாளாதி நாதர்திருச்
சன்னதியிற் றொட்டிலிலே தக்கோனைக் கொண்டுவந்து

வீறன் கலைஞ்ஞான மேதாவி யானமகிழ்
மாறனென நாமம் வழுவாது சாத்தியபின்

ஆனைக் கழுத்தில் அலங்கரித்த பூந்தேரில்
சேனைத் தலைவருடன் செல்வனைக்கொண் டூர்க்கேகி

காதலாய்க் காண்போர்கள் கண்ணேறு வாராமல்
ஆதரவாய்க் கற்பூர வாரத்தி யுங்காட்டி

ஒப்பமிட்ட பொற்றகட்டி லுள்ளும் புறத்துமொன்றாய்
செப்பமிட்ட வச்சிரத்தாற் செய்த திருத்தொட்டில்

வயிரக்கால் நாட்டி வயிரவயி டூரியத்தாற்
செயிரறுத்து விட்டமெனச் சேர்த்ததனி னூடே

காண்டகுசோ பைச்சுடரோன் கற்றைக் கதிர்முழுதும்
பூண்டதென நீண்டதங்கப் பொற்சங் கிலிநாற்றி

செஞ்சூரி யப்படத்திற் சேர்த்தசிறு மெத்தையின்மேற்
பஞ்சூடு நீலப் படாத்தின் றழுவணையுங்

கைக்கொட்டை யுஞ்சிவந்த கால்கொட்டை யுந்திருத்தி
மெய்க்கேற்க வேமுடுக்கு வெண்பட்டு மேல்விரித்து

சூற்கட்டு மேகத்திற் றோன்றுமுடு ராசிமுத்தின்
மேற்கட்டு கட்டி விடுபூ மழைசிதறி

மருக்கொழுந்து பிச்சியிரு வாக்ஷிமுல்லை மல்லிகைப்பூ
தருக்கொழுந்து கோகனகஞ் சாதிவேற் சண்பகப்பூ

சூழவிதா னித்ததனுட் சோதிப் பிழம்பொளிபோல்
வாழப் பரிவாய் மலர்க்கண் வளரவிட்டு

பாந்த ளரசன் பணமகுடப் பார்காக்குஞ்
சேந்தர்புகழ் விளக்குந் தெய்வத் தனிச்சுடரோ

அங்கண்ணர் யார்க்கு மருட்கொழும் பாய்நீதிச்
செங்கண்ணர் தோன்ற செழித்தவழித் தோன்றலோ

கச்சுலவு கோலக் கனதனத்தார் சீராட்டி
அச்சுதற்கு மச்சுதரென் றுதரிக்குங் கோளரியோ

வங்கர் கலிங்கர் மகதர் திரையீட்டும்
எங்கள்சக்ர பாணியா ரெண்ணரிய போரேறே

கார்க்கழியா வேழக் கடறூண்டி மாறுபட்டோர்
போர்க்கழியார் தோளாண்மை பூத்தகுணக் குன்றமோ

மறந்தாங் கியசமைய வாதியரை வென்றே
அறந்தாங் கியார்பே ரறந்தாங்கு மற்புதமோ

ஆழ்வார்க ளொன்பதின்ம ராரியர்முக் கோல்தரித்து
வாழ்வார்க டொண்டர்தொண்டர் வாழப்பி றந்தானே

தண்டமிழும் வேதாந்த சாரப் பெரும்பொருளும்
மண்டலமும் விண்டலமும் வாழப் பிறந்தானே

திருப்பதிநூற் றெட்டுஞ் செழுந்துளபத் தாமம்
மருப்பதிநூற் றெண்மர்களும் வாழப் பிறந்தானே

திருநாளும் மாதத் திருநாளுஞ் சான்றோர்
வருநாளு மென்னாளும் வாழப் பிறந்தானே

தழைவளமுஞ் சேணிற் றருவளமு நீங்கா
மழைவளமு மெவ்வளமும் வாழப் பிறந்தானே

ஒன்பதின்ம ராகி யுரைத்ததிரு வாய்மொழியுந்
தன்பதியு நாளுந் தழைக்கப் பிறந்தானே

அண்டமா யண்டத் தடுக்கா யடுக்கழியாப்
பிண்டமா யொன்றும் பெருந்தகையைச் சொன்னாரார்

அனலும் விசும்பு மகலிடமுங் காற்றும்
புனலும் பொருவும் புராதனனைச் சொன்னாரார்

ஆலாகி யாலி னடையா யடைக்கிடந்த
மாலாகிய வெகின வாகனனைச் சொன்னாரார்

பத்திக்கு வித்தாய்ப் பணித்தடங்காப் பண்ணவனை
முத்திக்கு வித்தாய் முளைத்தவனைச் சொன்னாரார்

நல்குரவுஞ் செல்வமு நரகு சுவர்க்கமுமாய்
வெல்பகையு நட்புமாம் வித்தகனைச் சொன்னாரார்

கொங்கார் பொதும்பர் தொறும் கோகனகப் போதுதொறும்
செங்கா லனஞ்சேர் திருவழுதி நாடனே

கால்பாயுஞ் சேற்றுக் கருமேதி பாயவரிச்
சேல்பாயும் வாவித் திருவழுதி நாடனே

முன்னம் பழுத்தபலா முற்புறத்தின் காய்சிதறத்
தென்னம் பழம்வீழ் திருவழுதி நாடனே

மஞ்சாலி முத்தோ வயல்முத்தோ காந்தியெனச்
செஞ்சாலி சூழுந் திருவழுதி நாடனே

முசுவரி வண்டாட முல்லைமுகை விண்டாடுந்
தேசுகுடி கொண்ட திருவழுதி நாடனே

இருகூர் விழியா ரிசைபோலக் கூகை
குருகூரென் றேதுங் குருகைப் பெருமானே

நாலாக லைப்பொருளு நால்வேத மும்பயிலக்
கோலா கலமாங் குருகைப் பெருமானே

வெண்சரத்தாற் புண்படுத்தும் வில்வேட னுங்கொடிய
குஞ்சரமும் போற்றுங் குருகைப் பெருமானே

நாடிவலஞ் சூழ்ந்தசங்க ராசனுஞ் சங்கமுனி
கோடிவலஞ் சூழுங் குருகைப் பெருமானே

கருவூரன் ஞாளியாற் காசிவரியில் வைகுந்தங்
குருகூரென் றேதுங் குருகைப் பெருமானே

சுழிக்குந் திரைநீர்ச் சுழிதோறு முத்தங்
கொழிக்கும் பொருனைக் குருகைப் பெருமானே

என்றுதா லாட்டு மிசைக்குருகி நங்கையெந்தன்
கன்றுமுலை யுண்ணாது சாலங் கழிக்குமோ

ஆவா வெனப்பதறி யள்ளி யெடுத்தணைத்து
கோவா மணியைக் குறங்கி னிடைகிடத்தி

எந்திப் பிடிதிருத்தி யேலக் குழல்முடித்து
பூந்தெரிய லுஞ்சூட்டிப் பொற்கொண்டை யுஞ்சாத்தி

பொன்னி னரசிலைசூழ் பொற்பட்ட முஞ்சாத்தி
மின்னினக் கிழைமான வீரபட்ட முஞ்சாத்தி

திருவும் பிறையுந் திகழ்ந்தசுட்டி மீதணிந்து
மருவுங் கொடிநெடிய வள்ளைக் குழைபெருக்கி

சிலைக்கு தம்பையிட்டுச் சீராக வெண்ணையிட்டு
காலைக் கதிரிற் கனத்த குணுக்குமிட்டு

வடிந்த குழைக்காதில் மகரக் குழைசாத்தி
படிந்தரற்றினக் கொப்பணிந்து பச்சைமணி வாளியிட்டு

மூக்குப்பூ இட்டதின்மேல் மூக்குத்தி யுஞ்சாத்தி
நோக்குந் திருக்கழுத்தில் நோக்கரிய காரையிட்டு

தாலியும் ஐம்படையுந் தங்கத்தி னலணிந்து
மாலிகையும் வெண்டரள மாலிகையுங் கோர்த்தணிந்து

முன்கை முதாரியிட்டு முத்தின் கடகமிகட்டு
நன்குபெறு தோள்வளையு நற்பவள மும்புனைந்து

வெள்ளிவளை தந்தவளை வேகடஞ்செய் செம்பொன்வளை
ஒள்ளியதா கக்கரத்துக் கொப்பாய்த் தெரிந்தணிந்து

அரைவடமும் கிண்கிணியும் மக்சு மரைநாணும்
நிரைமணியுங் கட்டுவட நீங்கா வரைக்கணிந்து

தண்டைச் சிலம்பு சதங்கைசிறு தாட்கணிந்து
கொண்டைவிழி மையெழுதிக் கீறுதிரு நாமமிட்டு

கட்டாய திருநுதலிற் கத்தூரிக் காப்பெழுதி
பட்டாடை சாத்திப் பனிநீ ரயினிசுற்றி

அப்பாவென் னுருயிரே ஆருயிர்க்கு மாருயிரே
ஒப்பாரு மிக்காரு மில்லா வொளிவினக்கே

கண்ணுக் கினியானே கட்டமுகில் மிக்கானே
பண்ணுக் கினியானே பாகொழுஞ் சற்கரையே

தேனின் மதுரமே செங்கருப்பந் தீம்பாலே
மானேர் விழியார் மனமுருக்குங் குஞ்சரமே

செல்வக் குழல்வணனே தேமாம் பழச்சுவையே
கல்விக் களஞ்சியமே காமருசீ ரோவியமே

கிட்டாத் திரவியமே கேடில்லா மெய்யுணர்வே
அட்டாங்க யோகத்துக் காணிப் பசும்பொன்னே

பேறளிக்கும் வித்தகனே பிள்ளைமா ணிக்கமே
கூறரிய நித்திலமே கோமேத கத்தெளிவே

நந்தாத கோமளமே நாடறிய சொற்பொருளே
சிந்தா மணிவடிவே தித்திக்குந் தெள்ளமுதே

அல்ல லொழிக்கும் அருமைப் பெருமானே
நல்லதிரு மகனே நாவீ றுடையானே

திருவிசா கத்தில்வந்த தெய்வத் தனிச்சுடரே
சுருதியா ராயுந் தொடரிமலை காவலனே

குருகைப் பெருமானே குமரித் துறையானே.
பொருநைத் துறையானே பொதியமலை காவலனே

செம்மலே நாவிற் றெவிட்டாத முக்கனியே
அம்மமுண்டு கண்துயிலா வற்புதனே வென்றென்றே

ஒக்கலைமேற் கொண்டுமுலை யூட்டினைத் நூறுபால்
தக்கபடி முன்னே தரையிற் சிறிதூற்றி

கோகனகச் செவ்வாயிற் கொம்மைமுலை யைப்பிடித்து
மாகனகக் கையால் மடிதிருத்தும் போழ்தினிலே

மைந்தன் கடைவாய் வழியே வழிந்தொழுக
நைந்துபயப் பட்டு மடநல்லார் தமைநோக்கி

எங்கள் குடிக்கு மிறையோன் பெருங்குடிக்கும்
உங்கள் குடிக்கு மொருமகவாய்த் தோன்றினான்

பாலுண்ண வில்லை பசித்தழவோ தானுமில்லை
மேலுண்பா னென்றால் விழியுந் திறக்கவில்லை

உச்சி குளியவில்லை உள்ளங்கால் வேர்க்கவில்லை
அச்சங்கை யுண்டா மரிவையரிங் கெய்தவில்லை

இயக்கமொன் றுங்காணே னிளைத்திளைத்து மூசி
மயக்கம் பெரிதாய் மருண்டிடவுந் தானுமில்லை

கலையுண்ணுத் திங்கணுதற் கன்னியரே தாயார்
முலையுண்ணுப் பிள்ளைகளை மூதுலகிற் கண்டதுண்டோ

பெண்கொடியீ ரம்மமுண்ணப் பேதலித்துப் பண்டியெக்கிக்
கண்பிசைந்துவாய்க்காட்டாக் காதலரைக்கண்டதுண்டோ

பெண்ணீர் நீங்கள்பெற்ற பிள்ளைகளிற் சேனைமுதல்
உண்ணுது பூரிக்கு முத்தமரைக் கண்டதுண்டோ

கைகா லசையாமற் கண்ணும் விழியாமல்
மெய்வாய் திறவாத வித்தகரைக் கண்டதுண்டோ

இருந்தினு லெட்டுநா ளாகிலு மவ்வண்ணம்
இருக்குங் குழந்தைகளை யிவ்வுலகிற் கண்டதுண்டோ

எடுத்துக் கிடத்தினுல் யான்கிடத்து மவ்வண்ணம்
படுத்திருக்கும் பாலகரைப் பாருலகிற் கண்டதுண்டோ

பண்பினுடன் மையெழுதப் பையத் திறந்துபின்னைக்
கண்திறவாப் பாலகரைக் காசினியிற் கண்டதுண்டோ

மறுகியன்னை நின்று மயங்கினுற் சற்றே
குறுமூரல் செய்யுங் குழவியையுங் கண்டதுண்டோ

ஈதேது மாயமோ வெண்ணமுடி யாதென்றார்
மாதே குழந்தையைநா மால்முனம்வைப் போமென்றார்

நன்றுரைத்தீ ராதி நாரா யணன்செயலே
என்றுரைத்துத்தன் கணவர்க் கிவ்வண்ணஞ்சொன்னதற்பின்

தண்சுடரோ னென்னவன்னத் தந்தச் சிவிகையின்மேல்
எண்சுடரோ னென்ன வெழுந்தருளப் பண்ணுவித்து

பல்லியமுஞ் சங்கினமும் பம்புமுகில் போல்முழங்க
மெல்லியலா ராலவட்டம் வெண்சா மரையிரட்ட

பூச்சக்ர வாளப் புவியோர் புடைசூழ
மாச்சக்ர வாள வன்ன வட்டக் குடைநிழற்ற

சங்கீத மேளஞ் சதிமுறையா கப்பயில
நங்கிதங் கேளுமென நாரதர்யாழ் வாசிப்ப

கயரதவா சிப்படைமற் காலாட் படைமிடைய
செயசெய வென்றோத செகவேந்தர் நின்றிறைஞ்ச

நீலமலை போற்பொலிந்து நின்றபெரு மான்திருமுன்
கோலமலை போற்பொலிந்து கோதிலாப் பாலகனை

தெண்டனிட விட்ட திருத்தாய் மனங்குளிர
கண்டுகண்டு காரியார் கண்கள் களிகூர

சுற்றத்தார் பின்றொடரத் தொல்புவியோர் பூரிக்க
பற்றற்றார் கொண்டாட பாவத ரேத்தெடுப்ப

காதசையத் தோளசையத் தாரசைய மெய்யசையத்
தாதசையப் பூவசையத் தாரசைய மெய்யசைய

மேருவி மானமெனு மேவியுறை கோவில் சுற்றிப்
பேருகத்தின் சீர்மை பெருகுந் துவாபரத்துள்

ஒருகந்த ஆனி மூலத்திலே யுற்பவித்த
தாருவுர கப்புளிக்கீழ்த் தானே தவழ்ந்தோடி

தெற்கே முகநோக்கி செய்யபது மாசனத்தில்
விற்கே ணுதலார் விரகா னலங்கடந்த

போதத் தளவே புதிது புதிதாக
சீதப்புனிதத் திருவுள்ளம் வேரூன்றி

கண்ண னடிக்கமலங் காமித்து மெஞ்ஞானக்
கண்ணனென வுண்மைக் கரமுத் திரைதரித்து

மண்ணவரும் விண்ணவரும் வாழ்த்தெடுப்ப வேதாந்தப்
பண்ணமுத மூறப் பரஞ்சோதி யாயிருந்து

நாசி நுனிநோக்கி நாட்டம் பிறழாமல்
மூசியெதி ரோடுபெரு மூச்சுமகத் தூடடக்கி

மார்பு நிமிர்ந்துதிரு மந்திரமே தாரகமாய்
ஆர்வமுடன் கொப்பூழி லம்புயமா மக்கரத்தை

வைத்துயோ கத்திருந்த வாறுதெரி சித்துலகோர்
மெய்த்து வழி பட்ட முறைநோக்கி யீராறு

திகங்ள்மட்டா யாவிபெற்ற சித்திரம்போ லச்சிறந்த
மங்கலரூ பத்திடுன்ழில் வாய்த்த சிறுபாலன்

தவழ்ந்தடுதான்றும் போதுமெனத் தங்களிலே சொல்லி
யுவந்துவந்து பார்த்துப்பார்த் துள்ளங் களிப்பாகி

திருப்புளிக்கீழ் வீற்றிருந்த சேயை யெடுத்தளவிற்
பொருப்பையசைத் தாலுமிந்தப் புத்(தி)ரனசை யானென்றே

நங்கைமட மாதுரைக்க நங்காரி யார்பரிவாய்
அங்கைகொடு சீரா யணைத்தெடுத்துப் பார்த்ததற்பின்

மூனு ரெடுத்தார் மகவுடையோர் தாமெடுத்தார்
ஆனுத செங்கோ லரசரெல்லாம் வந்தெடுத்தார்

நானு விதத்தாலு நம்மா லசைபடான்
ஆனுலு மிந்தமைந்தன் ஆனைக்குந் தானசையான்

என்றெவருங் கூர விரங்கித் தாங்கியவர்
மன்றல்மலர்க் கூந்தல் வடிவுடைய நங்கைமின்னுள்

கைசோர வுள்ளங் கரையக்கண் ணீர்சோர
மெய்சோரக் கால்சோர விம்மல் பொருமலாய்

நோய்விட்டுப் பின்னுமந்த நோய்பிடித் தாற்போல
வாய்விட் டழுதரற்ற மாட்டாமல் உள்ளடக்கி

அன்றுபோல் போட்ட வணையாடை யிற்கிடவா
தின்றுதவழ்ந் தோடவைத்த எம்பெருமா னேயிரங்காய்

சாத்திரர்க்குங் காணுத தாமோத ராவிரங்காய்
வீற்றிருக்கப் பண்ணுவித்த மெய்ப்பரந்தா மாவிரங்காய்

அறமே யிரங்கா யருள்மூர்த்தி யேயிரங்காய்
மறமே யிரங்காய் வனதேவ தாயிரங்காய்

விண்ணே யிரங்காய் விதிவலியே சற்றிரங்காய்
மண்னே யிரங்காய் மதியாத வாவிரங்காய்

ஆரிரங்க வல்லாரென் ருருகுலிக்கு மக்காலம்
பாரிடங்க ரோட்டப் படித்தமந்த்ர வாதியரும்

பண்டிதருந் தங்கடங்கள் பார்வைக்கும் மூலிகைக்குந்
தண்டுதலில் லாதுமனஞ் சலித்துத் தடுமாறி

செய்கைதனிற் பேதித்துச் சிந்தா குலித்துலைந்து
கைதவமென் பார்சிலவர் காரணமென் பார்சிலவர்

சேனைமு தல்வனென்பார் செய்தவத்தோன் காணென்பார்
ஆனையி டரெழித்த வச்சுதா னந்தனென்பார்

அவ்வவர்க டங்கடங்கட் கானபடி சொல்வதெல்லாங்
கௌவைபெரி தாய்க்கேட்டுக் கான்முளையை விட்டகலார்
இன்னம்ப ருணிதர்வந் தெய்திநந்தம் பாக்கியத்தால்
அன்னமுண்ண வாய்பேச வாதரிக்கப் பண்ணுவித்தால்

ஆகாதோ வென்றே யனைவோரு மங்குவிட்டுப்
போகாது காத்திருந்து புத்திரனுக் கன்னைமார்
எவ்வண்ணம் சீராட்டி எவ்வண்ணம் பாராட்டி
எவ்வண்ணம் போற்றுவா ரவ்வண்ணஞ் செய்துவந்தார்
ஆண்டுதொறு மாண்டுதொறு மங்க மவையவங்கள்
நீண்டு தசைந்து நிரந்தரமும் பூரித்துப்
பரவச மாகிப் பராபத்தி யேபண்ணி
நிரவதிக ஞான நியமநிலை யுண்டாகி
பேரோகை யன்பாற் பிதிரோடக் கொங்கைவிம்மி
வாரோ டிகலு மருக்கமுந்தான் கண்டுகண்டு

மாறு வழுதிலகு வாழ்வே மலக்குநா
வீறு புவிவேந்தர் வேந்தே குருகூரா
பொற்காரி யாருனக்குப் பொற்கழங்கும் பொற்பந்தும்
பொற்காம தேனுவும் பொற்பூவும் வரவிட்டார்
தென்னர் சிறுதேருஞ் சிறுபறையுந் தொட்டிலுஞ்செம்
பொன்னினம் மானையும் புதிதாய் வரவிட்டார்
சப்பாணி கொட்டித் தளர்நடையிட் டப்பூச்சி
எப்போது காட்டி யெமக்கின்பந் தந்தருள்வாய்
திருமஞ் சனமாட்டிச் சிற்றாடை யுஞ்சாத்தி
மருமஞ் சரிசூட்ட மாதரார் வந்துநின்றார்

சிற்றிற் சிதைத்தழிக்குஞ் சிற்றடியைக் காணவென்றே
சிற்றிற் பலகோலித் தெரிவையர்கள் சூழ்ந்துநின்றார்
வேலையிட்ட கண்ணாருன் மெய்யழகைப் பார்த்துப்பூ
மாலையிட்டு நிற்கும் மணக்கோலங் காணவந்தார்
அமரரினு மாற னழகுடையா னென்றே
குமர ரிந்த மாதர்மடல் கொண்டெழுதிப் பார்க்கின்றார்
உண்கணவ னேமடவீர் உன்னிலும் பெண்மைமிக்காம்
என்கணவ னென்றே இகலிமயல் கொடுண்நின்றார்
இளவரசர் தேவியர் [illegible] களுக்கென் றேந்தி
வளவரசர் கப்ப மலைபோற் குவித்துநின்றார்

பெருவழுதி நாடாளும் பிள்ளையிவ னென்றே
திருவபிடே கம்புனையத் தேசிகரெல் லாம்வந்தார்

ஏதேனு மெண்ணு திருக்கின்ற துமியல்போ
நாதா வெனவுரைத்து நாட்கழிக்குங் காலத்திலே

பொருந்துஞ் சதுர்வேதப் புனிதர் வடிவாகி
திருந்துந் துவாபரத்திற் சித்திரையிற் சித்திரைநாள்

கோளூரி லுற்பவித்துக் குற்றமற்ற சிந்தையனாய்
வேளூர் கணையை விலக்கும் பொருட்டாக

கங்கா நதிப்புனலிற் கார்கால மும்படிந்து
வெங்கால் துகள்சருகு வெய்யோ னொளியருந்தி

பஞ்சாக் கினிநடுவே பலகால மும்பழகி
அஞ்சா யுதத்தோனை ஆதரிக்கு மக்காலம்

தென்பா லொருகோடிச் செங்கதிரோன் நின்றுதித்து
முன்பாகத் தோன்று முறையிரும்பூ தென்றுணர்ந்து

பின்னொருவர் காணாது பேதையேன் தண்ணருகு
மன்னுவதே தென்றே மலைத்தோ மறியாமல்

நன்றிசெயுந் தண்புனலில் நாமுழுகு நம்முகத்தைத்
தென்றிசையை நோக்கித் திருப்பிவிட்ட காரணத்தால்

மண்டலத்திற் செய்ததவம் வந்துவெளிப் பட்டதென
கண்ட கதிரோன் கதிரே வழிகாட்ட

வந்தான் பொருனை வடகரையில் வந்தேற
நந்தா வொளிப்பிழம்பாய் நாள்தோறும் தோற்றிநின்ற

செய்யோனை இன்று தெரிசிக்கப் பெற்றிலமே
அய்யோ வென்றே அளவறுக்க மாட்டாமல்

நிற்கும் பொழுதிலந்த நேமிச் சுடர்வேந்தன்
அற்குன்றுங் காந்தி அடங்கியதிவ் வூரிலென

உள்ளத்தி லெண்ணி யுவட்டெறியுஞ் சங்கணிநீர்
வெள்ளத்தில் நீராடி மீண்ட அளவையினில்

இங்குள்ள வற்புதமே தென்றுவினு வும்பொழுதில்
அங்குள்ளா ரெங்கள் அரசன் குலக்குமரன்

வாயுந் திறவான் மலர்க்கண் ணிணைநோக்கான்
தாயைமுகம் பாரான் றந்தையுமோ வாவென்னான்

என்றுதவ முப்படித்தான் அன்றுமுத லின்றளவும்
ஒன்று மிருப்பில் ஒழியாது வீற்றிருந்தான்

நம்மாழ்வார் — மதுரகவி

சேயென்றாற் சேயோ செழுமணிதான் கொண்டநோய்
பேயென்றாற் பேயுமன்று பேசஅரி தாமென்றார்

அன்னாரை நோக்கி அருள்சுரந்த சிந்தையனாய்
நன்னாவ லன்புகுமூர் நாதன் மதுரகவி

யானறிய வேண்டுமுங்க ளிறையோன்பாற் சொல்லுமென
மான பரனொருவன் வந்தா னெனப்பகர

மந்திரிமார் கேட்டு மதித்தெதிர்கொண் டங்கேகி
முந்தி வணங்கி முனிப்பெருமா னேயிந்த

மதலைமொழி பேசினால் வையகமெல் லாமுமக்கு
முதலரசு நல்கு முயற்சியிடு வோமென்றே

வார்த்தை கேட்டுப்பொறுக்க மாட்டாதார் முன்மகவைப்
பார்த்தவரின் மிக்காய்ப் படித்தவர்போல் தோன்றுதே

ஊசி நுழையாத உரோமச் சடைமுடியான்
பாசிபற்று மேனியினான் பார்க்குந் தொழிலறிய

வல்லவனோ என்றிகழ மன்னனதனைக்கேட்டு
நல்லவனங் கேக நவிலு மெனவிடுத்தார்

ஒண்டொடியார் பின்னேகும் யோகி முகநோக்கி
அண்டர்குரு வேயெங்கள் ஆவிமைந்தன் பேசினால்

யாமுமக்குத் தொண்டுசெய்வோம் என்றுரைத்த போதுதக்கோன்
கோமுதல்வ ரோடும்போய்க் கோயிற் புறமாக

நன்றா லிவன்வார்த்தை நீர்கேட்கப் பண்ணுவிப்பேன்
என்றவருங் கூற எல்லோரும் பின்னடைய

பாகார்ந்த செஞ்சொற் பராங்குச மாமுனிவன்
ஏகாந்த யோகத் திருந்த செயல்நோக்கி

இச்சோதி யோவென் னிதைய முருக்கியது
முச்சோ தியினும் முழுச்சோதி யென்றிறைஞ்சி

ஆடியா டிப்பாடி அங்கோடி இங்கோடி
நாடிநா டிப்பார்த்து நங்கை பெறும்பேறே

வானத் தவர்பேறே மாநிலத்துள் ளார்பேறே
ஞானத் தவர்பேறே நன்னாவ லர்பேறே

என்பேறு மென்பதற்கு மேதுவுமிப் போதுளவால்
அன்பேறு மின்புருகும் ஆதரவு மிக்காகும்

அங்கம் புளகமெழு மானந்த வாரியெழுந்
துங்கமுக மலருஞ் சுந்தரத்தோள் பூரிக்குங்

சென்றுடுந் தீர்த்தமெதிர் வந்தாடப் பெற்றதே
என்று யிரந்தரமாய் இச்சைப் படியியம்பி

பித்தேறி னர்போலப் பேதலித்து மெய்மறந்து
கொத்தேறு பூவுங் குழையும் பறித்தெறிந்து

தன்னைப் புகழ்ந்து தனைத்தானே பூசித்துப்
பின்னைத் தெளிந்து பிழைத்தோ மெனப்போற்றி

கரியதிரு மேனியெங்கே கைநான்கி லிரண்டெங்கே
பெரியதிரு வுந்திமலர் பெற்றபிர மனெங்கே

பாகத்தில் வாழும் பரசுதரித் தோனெங்கே
ஆகத்தில் வாழு மலர்மேல் மடந்தையெங்கே

அண்டமுண்ட செவ்வாய் அரவிந்தப் போதிதுவோ
பண்டகில மேழும் பரந்தளந்த தாளிதுவோ

ஆலந் தளிரில் அடங்கும் வடிவிதுவோ
சீலம் பலவுந் தெரிந்துணரக் கூடுமோ

குன்றே மரமே குளிர்புனலே காமினெனத்
தன்றாயை நோக்குந் தனிக்கன்று போல்மகிழ்ந்து

நிலைவணங்கி மெய்யொடுக்கி நீதி நெறியாகத்
தலைவணங்கிக் கையொடுக்கித் தாழ்ந்துமுறை தப்பாமல்

வாய்புதைத்துத் தூசொதுக்கி வந்துதனை யாட்கொண்ட
சேயுகக்கு மாறு திருச்செவியி லோர்வசனம்

சித்தத்தின் வயிற்றிற் சிறிய பொருட்கிடந்தால்
எத்தைத்தின் றெங்கே கிடக்குமென வெங்கோமான்

அத்தைத்தின் றங்கே கிடக்குமெனு மவ்வார்த்தைப்
பத்துத்திக் குங்கேட்கப் பார்த்திபர்க ளோலமிட்டு

புத்திரனைப் பேசுவித்த புண்ணியனே யென்றவர்க்கு
பத்திபத்தி யாகப் பணித்துகிலுஞ் செம்பொன்னும்

மலைபோற் குவித்துமன்னர் மண்டலீ கர்முதலோர்
கலையார்ந்த தண்புழுகு கஸ்தூரி கற்பூரம்

எண்ணைமஞ்ச ளீர்களப மேலச்செ ழும்பனிநீர்
வெண்ணை தயிர் பால்நறுநெய் வீதிதோ றும்பெருக்கி

ஆறிரண்டு நாட்களி யாட்டாடிக் களிகூர்ந்து
வேறிரண்ட கண்ணூரும் வேந்தர்வே றுள்ளாரும்

தென்பா லுதையத் தினகரனைக் கண்டோனே
அன்பாக யாங்கள் அளித்த திரவியத்தை

கைக்கொள்ளா தேவெறுத்த காரணத்தைச் சொல்லுமென
மெய்க்கொண்ட மாதவத்தை வேட்டநமக் கேளிதென்று

கூறியபின் னுங்கள் குலத்தரும மீதென்றால்
ஆறிய சிற்றத்தாய் அடியோங் குழவிதன்னை

நன்றாகப் பேசுவித்து நாட்டந் திறப்பித்துச்
சென்றாச்சி யூட்டுந் திருமுலைப்பா லுண்ணவைத்து

வாழ்வருள்வீ ரென்றுரைத்த மாற்றந் தனைக்குறித்து
தாழ்வகலத் தோற்றுஞ் சடகோப னெம்பெருமான்

பரமபத நாதன் பரஞ்சோதி மூர்த்தி
பிரவாசு தேவன் பரந்தாமத் தண்ணல்

பத்துருவா யுற்பவித்தும் பாரோர் திருந்தாது
தத்துவத்தை விட்ட தவறனைத்துஞ் சிந்தைசெய்து

வேதத் தமிழை விரித்துரைக்க வேண்டுமென
போதத் தரவைப் புளிக்கா வணமாக்கி

அடியேனும் பட்டர்பிரா னாழ்வாரும் வெற்றிக்
கொடியாங் கருடனெனக் கூறும் படியாக்கி

வாரணத்தைப் பொய்கை வனசப்பி ரானுக்கித்
தாரணித் தண்டத்தைத் தமிழ்ப்பூதத் தாராக்கி

பேரா னந்தத்தைப் பேயாழ்வா ராக்குவித்து
போரா ழியைமழிசைப் புத்தேளி ராக்குவித்து

நீலக் கடலளித்த நேமிச் சுடர்மானுங்
கோலக் கவுத்துவத்தை கொல்லிக்கிறையாக்கி

ஆர்ந்தவன மாலிகையை யன்பர்தாட் டூளாக்கி
சேர்ந்த மனுவைத் திருப்பாணாழ் வாராக்கி

கூர்ங்கணையா லொன்னார் குடல்பிடுங்கி மாலையிட்ட
சார்ங்கவில் லைமங்கை ததியர்பெரு மானாக்கி

தேசத் தவரிற் சிறந்தகெற்ப யோகியுமாய்த்
தாசர்க்குத் தாசன் தனக்குத்தா னேயாகி

மகவாசை யுங்களுக்கு மாற்றவந்தா னல்லாற்
புகலேது முண்டோநீர் போமினெனச் சொன்னதற்பின்

தாழ்ந்து வணங்கித் தபோதனரே நாங்களிங்கு
வாழ்ந்தோம்வாழ்ந் தோமிந்த மண்டலத்தில் வாழ்ந்தோமே

நம்பி யுரைத்ததுவும் நாங்கள் மறந்துவிட்டோம்
எம்பெருமா னீருரைக்க வின்று தெளிந்தோமே

இப்பேறு பெற்றவர்கள் எங்களைப்போ லின்னமிந்த
முப்பே ருலகில் மொழியவொரு வருண்டோ

எம்மிலு யர்ந்தவரா ரெம்மிலுஞ் சீரியரார்
இம்மண் டலத்தவரி லென்றே மனந்தேறி

தந்தையுந் தாயுந் தனையனென எண்ணாமல்
முந்தை முதல்வனென முக்கால் வலஞ்செய்து

சேவித்து நாமிந்தச் சென்மத்தின் முத்தருடன்
பாவித்தோ மென்றே பலகால மும்பகர்ந்து

முன்னைப் பரம்பொருளை மூவா முதலோனைத்
தன்னைத்தா னொப்பாந் தலைமகனைத் தத்துவனை

எண்ணிரண் டாண்டாக வெறும்பீக் கடியாமற்
கண்ணின் மணியாகக் காத்திருந்தோங் காவலனை

அய்யா வுனக்கே யடைக்கலமிப் பாலனென
கையால் மதுர கவிக்குக்காட் டிக்கொடுத்தது

திங்கள்மணி மாடத் திருக்குருகூர் சென்றடைந்து
திங்கடோறுந் திங்கடொறுந் தென்குருகை மாநகரில்

இந்துநுதன் மாது மிறைவர் பெருமானும்
வந்துவந்து போற்றி மதுரகவி யைப்பணிந்து

நீர்செய்த பாக்கியமிந் நீணிலத்திற் செய்தவரார்
பார்செய்த பாக்கியமாம் பாவலர்கள் கோமானை

இடைவிடா தாராதித் தேத்தினீ ரெங்களுக்கு
உடையவர்நீ ரல்லா லொருவருண்டோ வென்றுரைத்து

மீன்முத லாகமுன்னம் மேவுமவ தாரங்கள்
ஆனதெல்லாம் பாமாற னன்னோர்க்குக் காண்பித்து

சேவைபிர சாதிக்கத் தெரிசித் தவரிருக்க
ஆவதொரு கோயி லமைப்போ மினியென்ன

பொற்கோயி லுண்டாக்கிப் பூசனைசெய் தொண்டருக்கு
முற்கோ விவர்களென முத்திநிலை வீடுபெற்றார்

காலங் குறித்திருக்குங் கண்ணன் பரந்தாமன்
ஞாலங் குறித்தேத்த நான்சொல்ல வேண்டுமென

மேருகிரி முகட்டின் மின்பூத்த மேகமென
வாருதியி லுற்பவித்த வாரீச மங்கையுடன்

புள்ளரசிற் றோன்றிப் பொலியமலர்க் கண்விழித்து
வள்ளல்மணி வாய்திறந்து மங்கலச்சொல் லாற்புகழ

சிலைக்கோல நெற்றித் திருமாது கேள்வர்
இலைக்கொருவ ராகி யென்னைப்பா டென்னைப்பா

டென்னத் தமக்கேற்ற வெம்பெருமான் யாவரையும்
பன்னத் திருப்புளிக்கீழ்ப் பாடியுவப் பாக்குவித்து

அந்தாதி யாகி அதிகரிக்கும் பூதலத்தோர்
சிந்தா குலந்தவிர்க்குந் தெய்வப் பிரபந்தத்தில்

ஓராத சிந்தை யுலகத்துச் சம்பந்தஞ்
சேராமல் வேண்டுந் திருவிருத்த நூறும்

பனுவல்தெரி நீத்தார் பணியும்மா லின்குணங்கள்
அனுபவிக்கச் செய்ததிரு வாசிரிய மேழும்

அந்த அனுபவத்தால் உண்டா மவாவெல்லாம்
முந்தவுரை அந்தாதி முத்தமிழெண் பத்தேழும்

தங்கு மவாவுக்குத் தகுதியா மீச்வரனை
இங்குவந்து சேர இசைத்ததிரு வாய்மொழியில்

ஏய்ந்தவொன் றும்பத்தில் இசையுமிரண் டாம்பத்தில்
ஆய்ந்தடையத் தக்கோன் அருள்மாய னென்றதுவும்

திருத்தியமூன் றும்பத்திற் செஞ்சொல்நா லாம்பத்தில்
அருத்தி யுயிர்நிலையை யாம்படியே சொல்லுவதும்

இயலுமஞ் சாம்பத்தி லிசையுமா றும்பத்தில்
உயிரரியைச் சேர்தற் குபாய முரைத்ததுவும்

நீட்டுமே ழாம்பத்திற் சீர்திகழெட் டாம்பத்தில்
வீட்டு வழிக்கு விரோதமறக் கூறுவதும்

தக்கவொன் பதாம்பத்திற் சாற்றியபத் தாம்பத்தில்
மிக்கபல முண்டாகும் விஸ்தாரம் பேசுவதும்

பண்ணமுதூ மூறப் பகர்ந்தவொன் றும்பத்திற்
கண்ணனே காவற் கடவுளென்ற கட்டுரையும்

சொல்லால் வகுத்துத் தொகுத்தஇரண் டாம்பத்தில்
எல்லார்க்கு மாலே இனியனென்ற கட்டுரையும்

நாவின்மது ரஞ்சுரக்க நாட்டியமூன் றும்பத்தில்
ஆவிநெடு மாலை அனுபவிக்கு மென்றதுவும்

விரிதிரைநீர் மண்டலத்து வேட்டநா லாம்பத்தில்
அரிபிரிய மாக அடையுமுயி ரென்றதுவும்

போதுதொறும் தொண்டர் புகலுமஞ் சாம்பத்தில்
ஓது முபாய முயிர்க்கரியே என்றதுவும்

உய்யும் படிக்கே உரைக்குமா றாம்பத்தில்
செய்யு முபாயந் தெரியும்வகை செப்புவதும்

பெரும்புவி போர்வாழப் பிறந்தஏ ழாம்பத்தில்
விரும்புவதி லுண்டாம் விரோதநிலை செப்புவதும்

சந்ததமு மன்பர் தரிக்குமெட் டாம்பத்தில்
அந்தவி ரோத மழியுமெனக் கூறுவதும்

ஓதினால் முக்தி யுதவுமொன்ப தாம்பத்தில்
ஆதியா னூடோரு மாம்பலத்தைச் சொல்லுவதும்

திவாகரனைப் போலுதையஞ் செய்தபத் தாம்பத்தில்
அவாவறுத்து வீட்டை யடைந்தமையே சொல்லுவதும்

புகுமூரன் நாதமுனி பூதூர் முனிவன்
தகுமூர் நமக்கிவையே தானென்னச் சிந்திப்பான்

மட்டோ விடுந்தாம மாறனரு ளிச்செயலை
பட்டோலை யிட்டபிரான் பட்டோலை கொண்டதெல்லாம்

நீணிலத்தி னின்றதற்பின் நேமித் திருக்கரத்தான்
சேணிலத்தி னின்றுந் திரும்பி யெழுந்தருளி

முப்பத்து முக்கோடி தேவர் முனிவர்குழாம்
எப்பத்தி தோறு மிறைஞ்சஎதிர் தோன்றினான்

திருவாணை யிட்டுன் திருவாணை கண்டாய்
தருவாய் பரமபதந் தந்தொழியப் போகேல்

அமலா வெனமறிக்க அச்சுதா னந்தன்
கமலா சனனே கடல்ஞால மெல்லாம்

இன்னம்பி றந்திறந்தால் ஈடேற்ற முண்டாமோ
உன்னன் பவற்கே யுதவும் பொருட்டாக

பொய்கைமுத லானோர் புகன்றதுவும் நீரருளிச்
செய்ததுவும் பின்னோர் தெரிந்துரைக்கும் பாடல்களும்

பண்பா லுபதேசம் பண்ணுமென பூமடந்தை
நண்பா அடியேற்கிந் நாடுபிடி யாதென்ன

கண்ட மதுரகவி காரிமா றாவெனையுங்
கொண்டகன்றால் நாயேன் குறைமுடியு மென்றுரைத்த

மெய்யன்ப னைநோக்கி மேதினியி லுள்ளோர்க்கு
செய்ய மறைத்தமிழைச் செப்புவதார் நீயல்லால்

அந்தரங்க ருண்டோ அகிலத்தில் வாழ்தியென
எந்தைபெரு மானே இருக்கமுடி யாதென்றார்

வாழ்வான தண்டுழாய் மாலைப்பொ லிந்துநின்றார்
ஆழ்வார்கள் கோமானே ஆதரித்துன் பாலடைந்த

இந்த மதுரகவி ஏங்கிக் கரைந்துருகி
நைந்துதடு மாறாமல் நாமுரைத்த வண்ணமே

இத்தலத்தில் வாழ்ந்தருளும் இன்றுமுத லும்முடனே
நித்தியமா கப்பொலிந்து நிற்போ மெனவாழி

நாரண னாதிப்பிரா னாட்டும் படிதிருந்தி
ஆரண முத்தமிழோர் ஆயிரமும் பாடவல்லான்

மதுர கவிசிந்தை மருளாத வாறே
சதுர முகமலர்ந்து தண்ணளியா னோக்கி

நாமுனக்குத் தஞ்சம் நமக்குநீ யேயுலகில்
ஆமுதல்வன் என்றே அபயத்தம் செய்தருளி

முன்கங்கை யின்பால் முழச்சுடராய்க் கண்டதிலும்
பின்புபதி னாறு பிராயந் தொழுததிலும்

பேராசை மிக்காகிப் பேரா யிரமுடைய
நாரா யணனின் நமக்கிவனே தெய்வமென

மஞ்சன நீராட்டி மலரா லருச்சித்து
தஞ்சமடி யேற்குச் சரணார விந்தமென

நாவுக் கமுதூற நாலு கவிப்புலவோர்
பாவுக் கணியாகப் பாடியபத் துப்பாட்டும்

முன்னாழ்வார் நால்வர் மொழிந்த திருமொழியும்
பின்னாழ்வா ரோரைவர் பேசுந் திருமொழியும்

திருவாய் மொழியும் செகத்துள்ளோர்க் கோதி
இருநூற்று நாற்பதாண் டிங்கிருந்து வாழ்ந்தருளி

உற்பவித்த சன்மத் துடலோடும் வைகுந்தப்
பொற்பதியி லேகிநித்தர் புத்தே ளிரேயாகி

இருந்தருளு மாற ணிவனொப்பா னென்பான்
வருந்தின மட்டாக மவுனித் திருப்பதே

சீராகு மென்றே திருப்புளிக்கீழ் வீற்றிருந்தான்
நாரா யணனாதி நாதன ரவணையான்

வைகுந்த வானாட்டில் வாழச்சு தானந்தன்
வைகுந்த மூரில் மறைத்தமிழ்நூல் வந்ததினால்

மண்ணினோர் தங்கள் தங்கள் வாக்கினா லுச்சரியார்
எண்ணி நினையார் நினைந்தால்யா மிறப்போமென

அத்தன்மை யாலிறந்த தாரணநா லாயிரமும்
பத்தருக்கு முன்போலப் பாலிக்க வேண்டுமென

வந்தசே னைக்கதிபர் வாசற் கரிமுகனுஞ்
சுந்தரத்தோள் மன்னனுர் தொண்டரடித் தொண்டாகி

ஞானியர்கள் தீபமென நாதமறை மேகமென
ஆனிமா தத்தில் அனுடத் திருநாளில்

மின்னவரும் பொன்மதில்சூழ் வீரநா ராயணமாம்
நன்னகரிற் ஸ்ரீரெங்க நாதனெனத் தோன்றி

அதிகமுனி நாதமுனி யாகிநெடு மாமால்
பதிகள்தொ றுஞ்சென்று பணிந்துதொழு மன்னுளில்

ஆரா வமுதுவந்த வாரா வமுதுபத்துஞ்
ஓரா யிரத்துக் குரைமோரி தென்றுணர்ந்து

மால்வடிவாய்த் தோன்றும் வயிணவர்கள் பாலோதி
நூல்வடிவாய் வேதம் நுவலுங் குருகூரன்

சன்னிதியி லேகிச் சதுரன் மதுரகவி
சொன்னபத்துப் பாட்டுமவன் தொண்டருப தேசிக்க

நூலா கியகண்ணி னுண்சிறுத்தாம் பாதியாய்
மேலாக வன்பவரை விண்ணப்பஞ் செய்து செய்து

நன்னீர்த் திருப்புளிக்கீழ் நாற்பத்து நாளிருந்து
பன்னீரா யிரமுருவாய்ப் பத்தியுட னுச்சரிக்க

மண்முன்னே செய்திருந்த மாதவத்தோன் நாதமுனி
கண்முன்னே வந்துன் கருத்தே தெனக்கேட்க

பேறளித்து நாவிறு பெற்ற மகிழ்ச்சுடரே
கூறரிய வேதக் குலத்தமிழோ ராயிரமும்

ஒன்பதின்ம ராகி யுரைத்தமூ வாயிரமும்
என்பரமே கட்டுரையு மென்றிருபா தத்திறைஞ்ச

நாலா யிரந்தமிழும் நாதமுனிக் குப்பகர்ந்து
மாலாழி சங்கெழுதி மந்திரமோ ரெட்டெழுத்தும்

சித்திரையா னுக்குபதே சித்தபடி போதித்து
முத்திரைக்கை மோன முனிவனுட் கொண்டருளி

அத்தால் வெளியிட் டருளுமிந்தப் பாடல்முற்றும்
இத்தா ரணியோ ரினியுரைக்க நேசித்தால்

தாமுள்ள நாளெல்லாந் தத்துவஞா னஞ்சிறந்து
பூமுதல்வன் றிட்டும் பொறிபழுது வாராமல்

செல்வத்தா ராகித் திருநாட் டரசாகி
நல்வரத்தை நல்குமென கங்கைகுமா ரன்கருணை

மாரிமா ருது மகிழ்ந்து வரங்கொடுக்க
வாரிமா ருதபுவி வாழ்ந்ததென வாழ்ந்தனனே

சுவாமி நம்மாழ்வார் தாலாட்டு முற்றும்.

நூற்றெட்டுத் திருப்பதித் தாலாட்டு.

அரங்கமுறை யூர்தஞ்சை அன்பிற் கரம்பனூர்
புரங்கட்திருப் புள்ளம் பூதங் குடிதிருப்பேர்

சிரங்கட்திரு வெள்ளறையுஞ் சிந்தையமு தூற்றிருக்க
பரங்கொள்நெடு மாமுகிலைப் பாடும்ப ராங்குசனே!

ஆதனூர் சீரா ரளுந்தூர் சிறுபுலியூர்
தாதவிழ மழுஞ்சேறை தலைச்சங்கை நாண்மதியம்

காதலருங் குடந்தை கண்டியூர் விண்ணகரம்
வேதியர்சேர் கண்ணபுரம் விரும்பியநம் மாழ்வாரோ!

வயலாலி நாகை வழுங்கூர் திருநரையூர்
வியலாறு ஈந்திபுர விண்ணகர மிந்தளூர்

குயிலார் திருச்சித்(தி)ர கூடஞ்சேர் காழிநகர்
புயல்போல மேனியரைப் போற்றியநம் மாழ்வாரோ!

கூடலூர் கண்ணங் குடிக்கண்ண மங்கைதிருத்
தேடுங் கவித்தலமுந் திருவெள்ளி யங்குடியும்

வாடை கமழு மணிமாடக் கோயில்முதல்
பாடவல்ல செஞ்சொற் பத்மா சனத்தானே

மாங்குயில்கள் வாழுங்கா வளம்பாடி வண்புருடை
தேங்குமிகு செம்பொன் செய்கோயிற் றிருத்தேத்தி

வேய்ங்குழலர் வைகுந்த விண்ணகர மால்விரும்ப
பாங்குடனே முத்தமிழ்ச்சொற் பாடியநம் மாழ்வாரோ!

அரிமேய விண்ணகர மைம்பொன் மணிக்கூடம்
பரன்மெய் பார்த்தன் பள்ளிதிருத் தேவனூர்

தருமேவு வெள்ளைக் குளமுட்டங் தத்துவமால்
திருவாய் மொழியுரைக்குந் தென்குருகை ஆழ்வாரோ!

சோலைமலை கோட்டியூர் தோன்றுந் திருமெய்யம்
வேலையணை புல்லாணி மேவுந் திருத்தங்கால்

கோலவயற் றென்மோகூர் கூடலணி வில்லிபுத்தூர்
மாலைச் செழுந்தமிழால் வாழ்த்தியநம் மாழ்வாரோ!

வளமார் திருக்குருகை வாய்த்ததுலை வில்லிமங்கை
கிளர்ஸ்ரீ வரமங்கை கீர்த்திபுனை தென்பேரை

அளியார் திரு வைகுந்தம் அன்பாற் புளிங்குடியுந்
துளவார் கருமுகிலைச் சொல்லும் பராங்குசனே!

வரகுண மங்கை மதிட்குழுந்தை தென்குறுங்கை
அரியதிருக் கோளூ ரனந்தபுரஞ் செல்வமிகும்

திருவண் பரிசாரந் திருக்காட் கறையென்னும்
பரமிசை முத்தமிழாற் பாடியநம் மாழ்வாரோ!

செய்ய திருமூளிக் களத்தின் திருப்புலியூர்
துய்யதிருச் செங்குன்றூர் தோன்றுந் திருநாவாய்

மையுலவு வல்லைவாழ் வாய்த்ததிரு வண்வண்டூர்
கையிலங்கு மாழியரைக் கருதுங் கலைக்கடலோ!

பரட்டாறு தென்னை வளர்வித் துவக்கோடு
பாட்டா யிரந்தமிழாற் பாடியநம் மாழ்வாரோ!

தோட்டார் கமலவயற் சூழுந்திரு வாறன்வளை
கோட்டானை மூலமெனக் கூறுங் கடித்தானம்

அபிந்திரபுரங் கோயி லழகாரு மத்திகிரி
பயின்றதிரு வெஃகா பரமேஸ்வரவிண்ணகரம்

அயன்பரவும் பாடகஞ்சே ரார்ந்த திருத்தங்கல்
பயன்பெறவே முத்தமிழாற் பாடியநம் மாழ்வாரோ!

நீர்கமழும் வேளுக்கை நிலாத்திங்கட் டுண்டங்
காரகங்கார் வானங் கடிநகரங் கள்வலூர்

ஊரகமே யெய்வளையா ரட்ட புயகரமும்
பாரகத்திற் பாடிப் பதம்பெறுநம் மாழ்வாரோ!

நின்றதிரு புட்குழியு நீடுதிரு நீர்மலையும்
மன்றல்லிவிட வெந்தைகடன் மல்லை கடிகைவரை

தென்ற லுலாவுந் திருவல்லிக் கேணியென
என்றுந் துதிக்கு மொழிற்குருகை யாழ்வாரோ!

வேங்கடஞ் சாளக் கிராமம் வியன்புரிசை
நாங்கணி நைமிசா ரண்ணிய நலந்தழைக்கும்

பூங்கமலங் கங்கை கரைகண்டம் பொன்வதரி
ஓங்குசிங்க வேழ்குன்ற மோதியநம் மாழ்வாரோ!

பரிதி பரமபதம் பேரமுதம் பாற்கடல்சேர்
பொருது மயோத்தி பொருந்தும் வடமதுரை

மருவுதிரு வாய்ப்பாடி வண்துவரை நூற்றெட்டும்
பரமெனவே பத்தியுடன் பாடியநம் மாழ்வாரோ!

பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் புகழ்மழிசை
அய்யன் குலசேக ராழ்வார் பெரியாழ்வார்

துய்யதொண்டர் தாட்டுளி சொற்பாண னற்கலியன்
செய்யுந் தமிழனைத்துஞ் செப்பியநம் மாழ்வாரோ!

மதுரகவி நாதமுனி நல்லமணக் கால்நம்பி
எதிபதிதொழும் பெரியநம்பி ஏற்றியநம் மாழ்வாரோ! 35

ஆரியர்போற்றுநல் லாளவந்தார் தொண்டர்தாள்
சீர்பெருங் கச்சிநம்பி சிந்தைசெய்நம் மாழ்வாரோ!

திருமாலை யாண்டான் திருவாய் மொழித்தமிழை
திருத்தும் புவியோர்க்குத் திருத்தியநம் மாழ்வாரோ!

திருமல்லி நாடுந் திருப்பாவை முப்பதுங்
கருதுந் தமிழ்தன்னைக் காட்டியநம் மாழ்வாரோ!

எதிராசர் மனமகிழு மெல்லோரும் வாழ்ந்திருக்க
குதுகுலமுடன் கோமாறன் கொண்டதிரு வடியிதுலே

கூரத்தில் வாழுநங்கூ ரத்தாழ்வான் கொண்டதாள்
வீரத் தமிழை விரித்துரைத்தநம் மாழ்வாரோ! 40

ஸ்ரீவசன பூஷணத்தோன் சிந்தைசெய்யுந் தேவாகி
ஆவலுடன் ஆரியர்கள் அடங்கியதிவ் வூரிதுவோ!

பொருந்துமண வாளமா முனிபோற்றும் புகழிதுவோ!
திருந்துந் திருநகரி தினந்தோறும் வாழ்ந்திருக்க

மாதவஞ்சேர் விஞ்சை வரமங்கை மாமுனியும்
பாதம் பரவ அருள் பார்க்கும் பராங்குசனே

அபயநல்கு முத்திரைக்கை ஆழ்வா ரகமகிழ்ந்து
கிருபைபெருகத் தொண்டரெல்லாங் கேட்குஞ் செவிகுளிர

உபையகவி அப்பா உரைக்குமிந்தத் தாலாட்டால்
உபையலோ கத்திலுள்ளோ ருகந்தூழி வாழியவே! 45

தன்னில் மனமகிழ்ந்து தன்னிலே பூரித்து
நன்னிலைய னுகின்ற நாதமுனி வன்வாழி;

குருகூ ரன்வாழி கோகனகச் செவ்வாயன்
மருமலர்து ழாயணியு மாலாதிநா தன்வாழி! 47

நாற்றெட்டுத் திருப்பதித் தாலாட்டு
முற்றும்.

ஆழ்வார் திருநகரி திருஞான முத்திரைப் பிரசுராலயம்

பழைய சுவடிகள் வெளியீடு

கோவை		ரூ.	அ.
1.	ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் நூற்றெட்டுத் திருப்பதி தாலாட்டு....	0	8
2.	ஸ்ரீ சடகோபன் சந்திர கலாமாலை	0	1
3.	ஸ்ரீ சடகோபன் திவ்ய சரிதம் ...	2	0
4.	ஸ்ரீ ராமாயணம் (திவ்ய பிரபந்த பாசுரப்படி)	0	1
5.	துலைவில்லி மங்கலம் தேவர்பிரான் சந்திரகலாமாலை...	0	1
6.	ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் பிள்ளைத் தமிழ் ...	1	0
7.	திருக்குருகூர் மகிழ்மாறன் பவனிக்குறம்	0	4
8.	குருகூர்ப்பள்ளு	0	6
9.	ஆழ்வார்கள் வைபவம் (முதல் மூன்ருழ்வார்)	0	6
10.	தெந்திருப்பேரை திருக்கோளூர் திருப்பணிமாலை ...	0	6
11.	திருவைகுந்தநாதன் பிள்ளைத் தமிழ் ...	0	8
12.	கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் ...	0	10
13.	தெய்வச்சிலையார் விறலிவிடுதூது ...	0	10
14.	கம்பராமாயணம் (ஆழ்வார் திருநகரிப் பிரதிகளின்படி) பாலகண்டம் ...	2	0
15.	ஷை (ஷை) திருவயோத்தியா காண்டம் ...	2	8
16.	ஷை (ஷை) ஆரண்ய காண்டம் ...	2	8
17.	ஷை (ஷை) கிட்கிந்தா காண்டம் ...	2	8
18	ஷை (ஷை) சுந்தரகாண்டம் ...	2	8
19.	ஷை (ஷை) யுத்த காண்டம் ...	10	0
20.	ஷை (ஷை) உத்ரகாண்டம் (அச்சில்) ...		
21.	ஸ்ரீ பாராங்குச நாடகம் ...	1	0
22.	குருகாக்ஷேத்திர மஹாத்மியம் ...	0	8
23.	திருக்குருகூர் திருப்பணி மாலை ...	0	10

கம்பராமாயணம் முதல் ஆறு காண்டங்கள் 3 வால்யூம்கள்	ரூ.	24—0—0
நம்மாழ்வார் தாலாட்டு வகையரு 6 கொண்ட வால்யூம்	ரூ.	5—0—0
ஷை பிள்ளைத் தமிழ் வகையரு 4 கொண்ட வால்யூம்	ரூ.	3—8—0

பெரியன் வே. நா. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார்,

திருஞாந முத்திரைப் பிரசுராலயம்

ஆழ்வார்திருநகரி.

—○—

Copy Of The Proceedings Of The Director Of Public Instruction Madras.

Dis. No. 2711/54 Dated 13—5—5.4

Sub: Books and Publications - 3 volumes of Kambaramayanam and 2 other books on Nammalwer by Perian V. N. Srinivasa Iyengar of Alwartirunagari Tinnevelly District-brought to notice.

The books mentioned below are commended for use in the libraries atached to Schools, Colleges and in Public libraries.

3 Volumes of Kambaramayanam (Nos. 357. 358 & 359)

Bala Ayodhya Aranya Kandangal	Rs.	8—0—0
Kishkinda Sundara Kandangal	Rs.	6—0—0
Yudha Kandam	Rs.	10—0—0

Nammalwar 2 volumes of Thirugnana Mudiri Kovai (Nos. 360 & 361)

Nammalwar Thalattu & 5 others	Rs.	5—0—0
Nammalwar Pillaithamil & 3 others	Rs.	3—8—0

By Perian V. N. Srinivasa Iyengar

Copies can be had from Perian V. N. Srinivasan Alwartirunagari, Tinnevelly Dt.

(Sd) K. R. MANICKAM,

For Director of Publice instruction

COPY OF THE PROCEEDINGS OF THE COMMISSIONER H. R. & E. C. E. (Adm) DEPARTMENT MADRAS 2.

No. L. Dis. 28933/54 Dated 8—10—54

Sub:- Works from orginal manuscripts - encouragement of.

Ref:- From Perian V. N. Srinivasan, Alwartirunagari. Tinnevelly Dt. letter date Nil

Sri V. N. Perian Srinivasan residing at Alwartirunagari Tinnevelly Dt. has published (1) Kambaramayanam Kandam 1-6 (2) Six works of Nammalwar and (3) four prabandhams on Nammalwar. These publications are of great value and edited after consulting valuable and old manuscripts treasured at Alwartirunagari. The trustees of religious institutions having libraries are advised to purchase these books for maintenance in the Devasthanam libraries.

(Sd) S. V. RAJAM,
For Commissioner.
8—10—54

ஸ்ரீ லெக்ஷ்மி பிரஸ், திருநெல்வேலி ஜங்ஷன்.

ஸ்ரீராமஜயம்.

திருஞானமுத்திரைக்
கோவை 7

திருக்குருகூர் மகிழ்மாறன் பவனிக்குறம்.

(சுவடியிலிருந்தது)

பாளையங்கோட்டை செயின்ட்சேவியர் கலாசாலைத்
தமிழாசிரியரும், நெல்லைத் தென்னிந்திய
தமிழ்ச்சங்கப் பரீக்ஷகருமான

S. திருமலைச்சாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமியால்,

பார்வையிடப்பட்டு,

ஆழ்வார்திருநகரி (ஸ்வாமி ஆதிநாதாழ்வார்
ஸந்நிதிஸ்தானீகரும், ஸ்வாமி தெற்குத் திருவேங்கட
முடையான், அழகர், ஸ்ரீராமன் ஸந்நிதிகளின்
சொந்தக்கார பாத்தியஸ்தர்களி லொருவருமான)
பெரியன் தேசிகமய்யங்கார் என்ற பெரியன் வெ
ங்கட்டநாராயணய்யங்கார் குமாரர்
(திருஞாந முத்திரைப்பிரசுராலய சொந்தக்கார
காரியஸ்தன்)

பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்க

வெளியிடப்பட்டது.

ஸ்ரீகான வித்யா பிர

ஸ்ரீவைகுண்ட

14—5—

பதிப்புரை.

இக்குறம் அச்சிட்டு முற்றுறுந்தருவாயில் இதை இயற்றியவரைப்பற்றி அறியக்கிடைத்தவையும்பிழைதிருத்தமும்சேர்க்கவாய்ந்தது. இனிவெளிவாவிருக்கும் நம்மாழ்வார் பள்ளில் " விண்டலத்தோர் புகழ்ந்தேத்துந் தமிழ்ப்பேரை வேந்தன் கல்விக், கொண்டலியற்றிருமேனி வயித்தியநாதன் பதமேற்கொண்டு வாழ்த்தி " என்றிருப்பதால், மாறன் அலங்கார உரைசெய்தவராகிய திருமேனி இரத்னக்கவிராயர் வம்சத்தினராகிய திருமேனி வயித்திய நாதன் என்பாரின் மாணுக்கர்களில் ஒருவர்தான் இதை இயற்றியவர் என நிச்சயிக்கலாம். மாறன் அலங்கார உரையாசிரியரை " வருகாரி ரத்னகவிராயன் பேரை வரோதயனே. " என்ப.

பெரியன். வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸன்

ஸ்ரீராமஜயம்.

திருஞானமுத்திரைக்
கோவை 7

திருக்குருகூர் மகிழ்மாறன் பவனிக்குறம்.

(சுவடியிலிருந்தது)

பாளையங்கோட்டை செயின்ட்சேவியர் கலாசாலைத்
தமிழாசிரியரும், நெல்லைத் தென்னிந்திய
தமிழ்ச்சங்கப் பரீக்ஷகருமான

S. திருமலைச்சாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமியால்,

பார்வையிடப்பட்டு,

ஆழ்வார்திருநகரி (ஸ்வாமி ஆதிநாதராழ்வார்
ஸந்நிதிஸ்தானிகரும், ஸ்வாமி தெற்குத் திருவேங்கட
முடையான், அழகர், ஸ்ரீராமன் ஸந்நிதிகளின்
சொந்தக்கார பாத்தியஸ்தர்களி லொருவருமான)
பெரியன் தேசிகமய்யங்கார் என்ற பெரியன் வெங்
கிட்டநாராயணய்யங்கார் குமாரர்
(திருஞானமுத்திரைப்பிரசுராலய சொந்தக்கார
காரியஸ்தன்)

பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்காரால்,

வெளியிடப்பட்டது.

ஸ்ரீகான வித்யா பிரஸ்,
ஸ்ரீவைகுண்டம்.

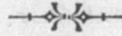
14—5—1932.

விலை அணா
நான்கு.

ஸ்ரீராமஜயம்.

முகவுரை.

ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் அவதரித்ததும், அதின் நிமித்தம் வைஷ்ணவ ஸ்தலங்களுள் முக்ய ஏற்றமடைந்ததுமான குருகாபுரி என்ற ஆழ்வார்திருநகரி யென்னும் திருப்பதியில், ஆதிகாலமுதல் தமிழ் நூல்வல்ல விஷ்ணுபக்தர்கள் பலர்தோன்றி, அவ்வாழ்வார் பேரிலியற்றியுள்ள நூல்கள் பலவுள. அவற்றில், அநேகம் அச்சிடப்படாமலும், பிற்காலத்தவர் கவனக்குறையால், ஏட்டுப்பிரதிகள் கூட செவ்வையாகப் பாதுகாக்கப்படாமலு மிருந்துவருகின்றன. அவைகளை எவ்விதமாவதுதேடிவெளியிடவேண்டுமென்று முயற்சி செய்து வருபவர்களில் ஒருவரான பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், சில வருஷங்களாகத் திருமாளிகைகளிலும்,பழைய புலவர்களின்சந்ததியாரிடத்திலும்,பலமுறை விசாரித்துத்தேடியெடுத்து அச்சிட்டுவருதில் "திருக்குருகூர் மகிழ்மாறன் பவனிக்குறம்" என்னும் இந்நூலின் ஏட்டுப்பிரதியொன்று, ஆழ்வார்திருநகரி திருவாய்

மொழிப்பிள்ளை மேலத்திருமாளிகை ஆசார்யஸ்வாமிகளிடமிருந்து, தேடி யெடுக்கப்பட்டு இப்போது அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்நூலில் குருவணக்கத்திலிருந்து ஆழ்வார்திருநகரியி லேயே,இந்நூலாசிரியர்காலத்திலே,அனேகதமிழ் வித்வான்களிருந்த தாகத்தெரிகின்றது. இந்நூலாசிரியர் இன்னாரென்பதும், அவர் குரு வைத்தியநாதர் இன்னாரென்பதும், இப்பொழுது நன்கு விளங்க வில்லை. 'குறம்' என்னும் நூல் ஒன்றிரண்டுதான் அச்சிடப்பட்டு வழக்கில் உண்டு. இந்நூலில் அநேகம் சிந்துகவிகள் இப்பொழுது வழங்கும் சிந்துகவிகளைப்போலன்றி. ஓரடிக்குஓரடி வெவ்வேறு சந் தத்திலமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாசிரியர் பக்தியார்க்கத் திலும், சொற்சுவை,'பொருட்சுவையுடன், கவிதைசெய்வதிலும் வல்லவரென்பதுஇந்நூலிலிருந்தேதெளிவாகும். சிலசிலபதங்களுக்கு தெளிவாகப் பொருள் விளங்கவில்லை. ஆயினும் எட்டுப்பிரதி எழுதினவரின் குற்றமோ, இல்லையோ, என்பதற்கு வேறு பிரதி கள் கிடையாமையாலும் ஆசிரியர் அரிய பதங்களை இடை யிடையே கையாண்டுவருவதாலும் கிடைத்த நூலை, எட்டிலுள்ள படியே அச்சிட்டு, குற்றங்குறைகளை தமிழ் வல்லோரைக்கொண்டு தீர்மானிக்க வேண்டுமென்ற அவாவாலும், கிடைத்தபடியே, அச் சிடப்பெற்றிருக்கிறது. தாய்ப்பாஷை விஷயத்திலும், நம்மாழ்வார் விஷயத்திலும் ஏற்பட்ட பக்தியால், பால்ய வயதிலேயே, பொருட் செலவு, பிரயாசங்களைக் கவனியாது ஊக்கத்துடன் இவ்வரிய நூல் களைத்தேடி வாங்கி, தமிழ்மக்களும், பக்திமான்களும், ஆனந்திக் கும்வண்ணம், பாடுபட்டுவரும், பெரியன். வெ. நா. ஸ்ரீநிவாசய்யங் கார் சிரத்தைப் போற்றத்தகுந்தது.

(Sd.) A. V. திருவேங்கடத்தய்யங்கார்,

தாசில்தார், திருச்செந்தூர்.

11—5—1932.

ஸ்ரீ சடகோபாயமங்களம்.

திருக்குருகூர்மகிழ்மாறன் பவனிக்குறம்.

காப்பு, வெண்பா

ஏறு புகழ்க்குருகை யெந்தைமகிழ் மாறனுக்குக்
கூறு பவனிக் குறம்பாடப்—பேறுதரு
யாய னடியிணைக்கீழ் வாழுங் கருடேசன்
தூயமலர்த் தாளே துணை. க

குருவணக்கம், விருத்தம்.

பனுவல்முறை தொகுத்தினிய பயனுணர்ந்த குறுமுனியொப் பாமே யென்ன
அனுதினமு மிலக்கியமு மிலக்கணமு மாணுக்கர்க் களிக்கும் வள்ளல்
தனுவனைத்த கருமுகிலைப் புகழ்குருகை வருமாறன் தன்னை யல்லால்
மனிதர்தமைப் புகழாத வயித்தியநா தன்துணைத்தாள் வழுத்து வாமே. உ

அவையடக்கம், விருத்தம்.

ஒப்பாரு மில்லாது நடம்புரியு மவர்தமைக்கண் டுவகை கூர்ந்து
சப்பாணி தவழ்ந்துதவழ்ந் தாடுவே னெனத்துணிந்த தன்மை போலும்
முப்பாலுந் தெரிந்துதமி ழினிதுரைப்பே னென்றுபுன்சொல் முறையெண் ணுமல்.
எப்பாரும் புகழ்படைத்த கவிவாணர் தங்கண்முனியான் இயம்பு மாறே ங

குறத்திதோன்றுதல், விருத்தம்

கூந்தல்புறத் தவிழுமணிப் புட்டி லேந்திக்
குழவிமருங் கணைத்துவிழி குழைமேற் றுவக்
காந்தளணி மலர்க்கையில் வரிவளைக ளார்ப்பக்
கமலபதத் தணிசிலம்பு புலம்பா நிற்ப
வேய்ந்தமகிழ்ப் பருதிதிருக் குருகை மாறன்
விரிபொருனை வளந்தழைக்க விளங்கு தென்பால்
போந்தகுறு முனிவனிசைத் தமிழா லோங்கும்
பொதியமலைக் குறத்திவந்து தோன்றி னாளே. 1

குறத்தி கூறல், சிந்து

சீர்மரு வியதிரு மகள்தழுவுந்
திருமா லடிபர வியபெருமான்
போர்மத னன்பணி யுநம்மாழ்வார்
பொதியமலைக் குறத்தி நானம்மே. 2

மறையா கியநிறை திருமந்திர
முறையா லிசையா யிரந்தமிழ்தேர்
பொறைகூ ரிறைசெண் பகமாறன்
பொதியமலைக் குறத்தி நானம்மே. 3

விருத்தம்

அவனி பரவுந் தமிழ்க்குருகை
யாழ்வா ரன்னப் பிடரில்வரும்
பவனி தொழுது மெலிந்தமடப்
பாவை மயிலை முகநோக்கி
எவன்நீ வருந்தி யிருப்பதுனக்
கெல்லாம் உரைப்ப னின்பமுறத்
தவம்நீ செய்தாய் கலங்காதே
யென்று குறமான் சாற்றலுற்றாள். 4

தலைவன்வளம், சிந்து

மருவுந்திரை பெருகுங்கடல் பருகி யுடல்கருகி
மஞ்சுதுஞ்சிய பொதியமாமலையான்— தமிழ்க்கலையான்
குருகும்சவ மணியுமிரு நிதியுங்கரை யருகே
கொழிக்குந்தண் பொருநைவள நதியான் பாகதியான் 5

வன்னந்திகழ் மாடம்பொலி யன்னந்தருசாலை
வளருந்திரு வழுதிவள நாடன்—மறையிடன்
மின்னும்பசும் பொன்னுமுத்தும் விளங்கும்பலவளங்கள்
மேவுங்குரு கூரான்—வரமி யாவுந்தருபோரான் 6

மழைக்கார்முகில் தடவுமொரு புழைக்கார்பனைத்தடக்கை
மதவாரணத்திறையோ னுயர் பதவாரணத்துறையோன்
கழைக்காமனை யளித்தோனருள் பிழைத்தார்முடியிடறுங்
கவனவயப்பரியான் எழு புவனம் வழுத்தரியான் 7

படியேழிலு மடர்தீவினை மிடியால் வருகொடிய
பசியாற்றநின் றழைக்கு மன்னக்கொடியான் கதிர்
முடியான்
இடியும்பெரு மழையுங்கட லொலியும்நிக ரெனவே
யிகல்மும் முரசுடையான்மறை புகலும் மாசுடையான் 8

வண்டேழிசை கொண்டூறிய தண்டே மதுவுண்ணும்
மகிழ்மாவிகைத்தாரான் எழில் திகழ் மாமணித் தேரான்
அண்டந்தனையுண்டேழுல களந்தோள் புவிபிளந்தோன்
ஆயனுணை மறப்பிலான்பல மாயமான பிறப்பிலான் 9

கருவாயுழல் கொடியேனையு முருவாமுறை வளர்த்தோன்
காரிதந்தருள் மாரிசெண்பகமாறன் வண்புகழ் கூறுகேன்
அருவாய்வெளியுருவாயுயாருளாய் நிறை பொருளாய்
அடங்காவிளக் கொளியோனலமடங்காவுளக் கொளி
யோன். 10

வெங்கண்மா மறவியுடல் பங்கம் படவுதைத்து
வேதன்சிரமறுத்தோர்கவியேதமெனவெறுத்தோன்
பொங்குந்தமிழ்ச் சங்கத்தவர்க் கங்கங்கவர் மனத்தே
பொருந்தவொரு கவியாகவேதிருந்த வரம்புரிந்தோன் 11

திடமேவியகடவாரணங்கொலை வேடனை மலையுந்
திருச்சங்கணித்துறையான்றமிழ் விரிச்சங்கணிமுறையான்
குடமாமெனு முலைமாதர்க ளிடமேமன தடையாக்
கொற்றவன்கதிபெற்றவன்மறைகற்றவன்எனையுற்றவன் 12
கஞ்சநான்முகன்முதலாயுள்ளவிஞ்சுதேவர்வாசஞ்செயும்
கானூர்மலர்த்துடரி மலைக்காவலன் தமிழ்நாவலன்
கொஞ்சுபூங்கிளி வஞ்சிதங்கிய குமரித்துறையுடையான்
குறுகாப்பெரும்புகழான் அன்னைமறுகாற்பெறவிகழான்.

நகரலங்காரங்கூறல், விருத்தம்

வங்கநெடுங் கடலுடுத்த தரைமுழுதும் அனுதினமும்
வணங்கி வாழ்த்தப்
பொங்குமறை தழைத்தோங்க வளந்தழையுந்திருக்குருகா
புரியில் மானே
நங்கையருள் மெய்ஞ்ஞானச் சடகோப னப்பவனி
நடத்தும் நாளில்
அங்கங்கேமறுகுதொறும் அலங்கரிக்கும்பெருமையெல்லா
மம்ம கேளே. 14

நகரலங்காரம், சிந்து

கொடியோடிடக் கயங்குடை கட்டிடுவார்—மாட
கூடமணி மேடை யலங்கரிப்பார்
கடிகமழும் வீதிபன்னீர் தெளிப்பார்—ஓங்கு
காவணங்கள் தோரணங்கள் அளிப்பார், 15

வாழைகமுகொடு கரும்பு நிரைப்பார்—சந்தனம்
வாரியே அண்டை கொண்டிரைப்பார்
தாழைமலர் மாலைபல நிரைப்பார்—நறுஞ்
சந்தனங் குங்குமங் கரைப்பார். 16

பத்திதொறு முத்துவடஞ் சேர்ப்பார்—வரர்
பவனியெதி ரலங்கரித்துப் பார்ப்பார்
குத்து விளக்கணி தீபமிடுவார்—கும்ப
குடமீது பூவிரிகள் நடுவார். 17

அரிபி—வும் வெள்ளிலையும் புரிவார்—வாச
வணிதாரும் புதுநீருஞ் சொரிவார்
வரிவளைக ளிருகையிலுந் தொடுவார்—தலை
வாசல் தொறும்மணி யூசலிடுவார் 18

எட்டு வரையதிர் முரசொட்ட—நாளு
மிகலோக பரலோக மட்டுமங்கு
கொட்டி வருமத்தள மிடக்கை—நவுரி
கொம்புதவில் தாரை யொலிபம்ப 19

வேதசங் கீதமிடை பாட—வியல்
விஞ்சைபயில் வஞ்சியர்க ளாட
நாதமறை வாணர் புடை சூழ—விசை
நாவிறர் வீதிவரல் தொழவே 20

இலகுபல மணிகள் பூட்டி—நாளு
மிந்துநுதற் சிந்தூரந் தீட்டிக்
கலக விழியுலவ மையெழுதி—நறுங்
கந்த பரிமள சந்தமுழுகி 21

காதுகவர் விரகவிழி மானே—பூங்
கனிகள் கனிந்தொழுகு செழுந்தேனே
போது கவர்குழல் மாதருடனே—இரு
புளக முலைகுழைய நடந்துடனே 22

மருக்குலவு திருக்குருகை மாறன்—வீதி
வரும்பவனி விரும்பியெதிர் சென்றாய்
திருக்குலவு முருக்கிதழ்வாயணங்கே! தற்
செயலன்றி மயல்கொண்டு நின்றாய் 23

எதையுவந் திருந்தனை பெண்ணரசே? விரும்பி
யேதேது நினைந்தனை சற்றுரைசெய்
கோதைநீ யருந் துயரங் கொண்டாய்—விள்ளக்
கூசுவதென் குறியதனாற் கண்டேன். 24

வன்னவளை தன்னை யிழந்தனையே—யுள்ளம்
வாடிமிக நாடி யுழந்தனையே
மின்னுமணி யாபரணந் தோற்றாய்—கூடி
விளையாடும் பூவைகிளி போற்றாய். 25

அங்கமெங்குந் தங்கநிறம் பொலிந்தாய்—வாரி
யலையிலலை மாறாக மெலிந்தாய்
மங்கையர்கள் தங்களினம் மறந்தாய்—அடங்கா
மடவியென்று முடலெடுக்கப் பிறந்தாய். 26

அன்றுமுத லின்றுசுற்றம் வரைந்தாய்—வருந்தி
அயனலில்மெழு கெனமனது கரைந்தாய்
குன்றுதனை வென்றதுணை முலையாய்—என்
குறிமுழுது மறியும்வகை யிலையால். 27

மலைவளங்கூறல், விருத்தம்

மெய்யாக விவைபுகழ்ந்து முழந்தாளை மடித்துமுன்றில்
மேவி மோக
மையாரும் விழிமருட்டி யொருகைமுகஞ் சேர்த்தியம்மா
வாவா வென்றே
பையாரும் பாம்பணையிற் கண்டுயில்வோன் சரணமலர்
பாவு மாறன்
பொய்யாத புகழுரைக்கும் குறமாது பொதியவளம்
புகல லுற்றாள். 28

மலைவளம் சிந்து.

தெண்டிரைநீர் கொண்டுபெருங் கொண்டல்தவழ் மலையே
திங்கண்மும் மாரிதரும் துங்கநவ மலையே
அண்டரொடு புண்டரீக வயனுமுறை மலையே
ஆதவனும் அம்புலியும் அருந்தவஞ்செய் மலையே. 29

பொருத்தமுடன் மதகரிகள் பெருத்தகரு மலையே
புலியுடன்வெங் காடிசிங்கம் மலியுமெங்கள் மலையே
கருத்திருண்ட மான்மரைக ளுருத்திரண்ட மலையே
கடமாவும் வரையாடும் நடமாடும் மலையே. 30

நெருக்கிவள ரிருப்பைபுயர் வருக்கம்வளர் மலையே
நீண்டடர்ந்த புன்னாகங் கூண்டெழுந்த மலையே
மருக்கமழ்சந் தனமகிலந் தருக்கிளரு மலையே
பராவுளிஞ்சி பாலகுரா படருமெங்கள் மலையே. 31

துன்னுகன்னி காரமகிழ் மன்னிவளர் மலையே
துலங்குசிறு தெங்கினங்க ளிலங்குமெங்கள் மலையே
பன்னிதென்ன மாங்குருந்து வன்னிவளர் மலையே
பயில்ஞான வசம்புவஞ்சி இயல்பான மலையே. 32

பாங்கில்வளர்ந் தோங்குகொன்றை நாங்குவளர் மலையே
பசுங்கடம்பு காஞ்சிநெல்லி விசும்படரும் மலையே
வேங்கைபலா குறிஞ்சிநிறைந் தோங்குமெங்கள் மலையே
விரவுநறை மருவுபுன்னை பரவுமெங்கள் மலையே. 33

இஞ்சிபல கிழங்குகொழி ஞ்சிவளர் மலையே
யேலமில வங்கமொடு சாலவளர் மலையே
மஞ்சளதி மதுரமிக மிஞ்சிவளர் மலையே
மாசில்லா மணிகளொளி வீசுமெங்கள் மலையே. 34

பூமாதும் புவிமாதும் போற்றுமெங்கள் மலையே
புதியபெரு நதியுதவும் பொதியமா மலையே
ஆமாறு தவமுனிவ ரடைந்ததிரு மலையே
அகத்தியனார் வாழுமலைக் குறத்திநா னம்மே. 35

துங்கவட வரைபொருவு திங்கள்பயில் மலையே
தோகைநட மேவுமுயர் துடரியெங்கள் மலையே
மங்கையர்கள் துகில்கவர்ந்த செங்கண்மால் அருள்கூர்
மாறன்மலை வளமனைத்துங் கூறவரி தம்மே. 36

நாட்டுவளங்கூறல், **விருத்தம்**

கொற்றமிகு சுடர்வாளும் கொடுங்கணையு மயில்வேலுங்
குறித்து நீலம்
பெற்றவரி விழிக்குயிலே!'வுயிர்க்குயிரே யனப்பெடையே
பெண்ணே ! **கண்ணே**
கற்றவர்கள் கொண்டாடவருள்சுரந்து மடைதிறந்த
கமலக் கண்ணு
றனற்றமிழ்தேர்மகிழ்மாறன்திருவழுதிநாட்டுவளம்
நவிலக் கேளே 37

நாட்டுவளம், **சிந்து**

பூசு சந்தகில் குங்கும மேலம்
புனைந்து வெள்ளப் பொருனை பெருக்கும்;
மாசி லாத மணிகள் கொழிக்கும்
மருங்கு தோறுங் கரும்பு செழிக்கும்;
மூசி வாளை வராலினம் பாயும்;
முழங்கு சங்கு சலஞ்சலஞ் சாயும்;
தேச மெங்கும் புகழ்ந்தினி தோங்கும்;
திருவ ழுதிநன் னுடெங்கள் நாடே, 38

செம்பொன் வேய்ந்த சிகரமனேகம்;
சிறந்த கோபுரங் கோவி லனேகம்;
அம்ப ரந்தொடுங் கப்ப மனேகம்;
அணிதிகழ் மாட கூட மனேகம்;
உம்பர் மேவிய மேருவொப் பாக
உயர்ப தாகையந் தேர்க ளனேகம்;
எம்பி ரான்குரு காபுரி வீறன்
எழில்வ ழுதிநன் னுடெங்கள் நாடே. 39

வைய மெங்கும் புகழுங் குறுங்குடி
மாதவன் காரி மாதவத் தாலே
செய்ய சேடா வதாரத் திருப்புளிக்
குள்ள மர்ந்த செழுங்கதி ராகித்

தூய்ய நாலு மறைத்தமிழ் பாடித்
தொகுத்து நாத முனிக்கினிதாக
மெய்யு வந்து திருவாய் மலர்ந்தநா
வீறர் வாழ்திரு நாடெங்கள் நாடே. 40

தஞ்ச மென்றவர்க் கஞ்சலென் றோதுந்
தலமுந் தான சமயமும் யாவும்
பஞ்ச ராத்திர மந்திரத் துண்மை
பயிலும் நீதி யருச்சகர் யாரும்
மிஞ்சு நான்மறை யோர்க்குப தேசம்
விள்ம்பு கின்ற குருபீடத் தாரும்
செஞ்சொல் பாடிய நாவலர் யாரும்
சிறந்து வாழ்திரு நாடெங்கள் நாடே 41

ஆக மந்தனை யோதி புணர்ந்தரு
ளாதி நான்மறை யந்தணர் வாழ்வும்,
ஓகை கூர வரசாளு மன்னவ
ரும்பர் கோவென விம்பரில் வாழ்வும்
நாக ரீக வணிகேசர் வாழ்வுடன்
நல்கு சூத்திர வல்லோர்கள் வாழ்வும்,
கூகை தென்குரு கூர்குரு கூரெனக்
கூவ வாழ்திரு நாடெங்கள் நாடே

பண்பு கூரும் வயிணவ ருண்ட
பரிகலச் சேடந் துய்த்துடன் பண்டு
நண்பு கூரும் பொருனையி லக்கரை
நாடி யேகப் பெருவெள்ளத் தாலே
விண்பு குதவி றந்த ஞமலியை
விமானத் தேகொண்டு விண்ணவ ரேகக்
கண்க ளித்த கருலூரத் தேவனும்
கைதொழுதநன் னாடெங்கள் நாடே, 42

மன்னு சூதங் கனிகள் சொரியும்
வனங்க டோறுங் கனங்கள் திரியும்
துன்னு சந்தகில் செண்பகம் புன்னை
துலங்கு மாதளை பாதிரி சூழும்
கன்னல் தோறுங் கதிர்முத் துதிர்க்கும்
கழனி தோறும் வளர்ந்த ததிர்க்கும்
சென்னெல் தோறுங் கயல்குதி பாயும்
திருவழுதிநன் னாடெங்கள் நாடே. 44

கொண்டல் தாவிய விண்டொடர் தண்டலை
கொஞ்சு பஞ்ச வனக்கிளி பேச
அண்ட முந்திறை கொண்டலை வேள்விரு
தாங்கி ருந்துதே மாங்குயில் கூவ
வண்டு விண்டலர் பூவுண்டு பாட
மடம்பு ரிந்திள மஞ்ஞைக ளாட
கண்டு புண்டரி கத்தா சன்னம்
களித்து வாழ்திரு நாடெங்கள் நாடே. 45

கொங்கு தங்கு மலர்ப்பொங்கர் தோறும்
குரங்கு பாய நிரம்பிய தேறல்
செங்க மலப்பொற் கிண்ணத்தில் வீழ்ந்து
செழும்பு னத்தி னடைந்தடர்ந் தேறும்
அங்க மைந்த வலம்புரி யீன்ற
அவிர்ம ணிவெண் மதியொளி கீறும்
மங்கை நங்கை மகிழ்மாறர் நாட்டின்
வளங்கள் யாவும் விளம்பரி தம்மே. 46

தலைவி கூறல், விருத்தம்

கண்டனைய மொழிகுழற நகைபுரிந்து விழிமருட்டிக்
கண்ணி சூட்டும்
கொண்டலெனுங் குழல்சரிய நாட்டுவள முரைத்தகுறக்
கொடியே கேளாய்

வண்டுலவு தண்ணிலஞ்சி மாறனன்னப் பிடர்மீதில்
வந்திங் கென்பாற்
பண்டறியா மயலளித்தெ னிருகை வளை முழுதுமவர்
பறித்தா ரன்றே. 47

சிந்து

அன்னை என்னை வைவதனால் அன்னமருந்தேனே கண்கள்
பொருந்தேனே
மின்னனையார் சன்னைசொல்ல வாடிமெலிந்தேனே மோக
மெலிந்தேனே. 48

அந்திமதிவந்துபொரக் காதலாறுனேன் மேனிவேறுனேன்
சந்திதனிற்பந்தெனவே நின்றுநிகைத்தேனேஊரும்பகைத்தேனே.49

புத்திமிகநொந்துருகியாரம் புனையேனே வேறு நினையேனே
சிந்தைமகிழ்ந்தன்புடனேமாறன்சேராளே ஆசை தீராளே. 50

ஆயர்வேயோதீயாவே முன்றிலன்றிலிசையோயாவே
வாய்புலர்ந்து மெய்யுலர்ந்து நெஞ்சம்வாடிமுகங்கோடிநின்றேன். 51

சேயிழந்த தாயானேனான் சிறகிழந்த புள்ளானேன்
தாயமகிழ் மாறர்வந்து தோய்வதென்றோ ஆயிழையே. 52

குறத்தி கூறல், விருத்தம்

சீதை மகிழ மணம்புணரத்
திருமால் வருவா ரென்றதுவும்
கோதை மாதைத் திருமார்பிற்
கொள்வா ரழக ரென்றதுவும்
காதை யலமுன் சொன்னகுறிக்
கன்னி யெமது விழிகண்டாய்
மாதே யெனது குறியினெறி
வைய மறியும் பொய்யாதே. 53

குறத்தி தெய்வந்தொழுதல்

பச்சை முகில்போல் மேனியனே
பறவைக் கரசே பாஞ்சுடரே
உச்சிமலையிற் கன்னியரே
யொங்கு புகழ்கூர் வன்னியனே
வெச்சென் றெழுந்து கண்கறுத்து
விம்மிப் பணைத்த முலையாட்குக்
கொச்சைக் குறமான் புகலுமிந்தக்
குறியே குறியா யருள்வீரே. 54

சிந்து

அல்லாருங் குழல்மாதே யிந்நிலத்தை மெழுகாய்
ஆழிசங்கத் தான்சேனை யானைமுகற் பணிவாய்
வில்லாரு நுதலாரே திருவிளக்கு மிடுவாய்
மெய்ப்பாக நிறைநாழி முப்பழமுஞ் சொரிவாய்
கல்லார விழிமானே மணத்தசுருட் கொடுவா
காக்குமுங்கள் தெய்வநன்மை யாக்கந்தா வருமே
மல்லாருந் திண்புயத்துக் காரிதரு மாறன்
மலரணையி லுனையுமின்று மருவுவன்கா ணம்மே 55

முற்றாத முலையாளே மோகமிகு மானே
முகமலர வெனதுகுறி யகமலரக் கேளாய்
கற்றார்கள் போற்றுதெய்வத் துடரிமலை வாழும்
கன்னிமா ரானைகுறி நன்னயமாச் சொல்வேன்
சிற்றாயர் மனையில்வெண்ணெய் திருடியுண்ட மாயன்
திருவாணை பிள்ளையொரு பதினாறும் பெறுவாய்
வற்றாத தண்பொருனைக் குருகைவரு மாறன்
மலரணையி லுனையுமின்று மருவுவன்கா ணம்மே. 56

விருத்தம்

பந்த மறையைத் தெரிந்து தமிழ்ப்
பாடுங் கவிநா வீறர்தம்மைச்
சிந்தை தனிலே நினைந்துருகுந்
தேனே மானே வருந்தாதே
இந்த மதலைக் கிடுகூழை
எனக்குப் பழைய துணிக்கூறை
தந்து வளைபூ ணுனதுகைநீ
தருவா யருகே வருவாயே. 57

சிந்து

அம்மே, கைதருவாய் பெண்ணரசே களியே யறுசுவையே
மைபாவுங் கண்ணரசே வடிவேசெங் கைதருவாய். 58

அம்மே, அஞ்சுகமே கிஞ்சுகவாய் அணங்கேயென் னாமுதே
கஞ்சமலர்ச் செந்திருவே கரும்பேயுன் கைதருவாய். 59

அம்மே, கானாரும் பூங்குழலே கண்ணே மரகதமே
தேனாரும் வாயாளே செங்காந்தட் கைதருவாய். 60

அம்மே, வாசமிகுந் தண்ணிலஞ்சி மலர்மாலை மார்பனின்று
நேசமுடன் சேர்வதற்கு நேரிழையே கைதருவாய். 61

விருத்தம்

• பூனை பருந்து காகநரி
புற்றி லாந்தை மற்றுமுள்ள
ஊனை யருந்து மவர்மனையி
லுண்ணோ மமுத மளித்தாலும்
ஆனை மூல மெனவழைத்த
ஆதிக்குருகைப் பொலிந்து நின்றார்
தானை வழுத்துங் குறவர் குலத்
தமியேற் குன்கை தருவாயே. 62

சிந்து

செப்பாரும் வனசமலர்த் திருவேவத் திருகேள்
சிறந்தகவ மணிக்கடகஞ் செறிக்குமிந்தக் கையே
எப்போதும் மாயனடி யிணைபரவுங் கையே
எல்லோர்க்கும் பரிந்தமுத மிடுவதிந்தக் கையே. 63

குங்குமமுஞ் சந்தனமுங் குழைக்குமிந்தக் கையே
கூசாம லாடைசெம்பொன் கொடுக்குமிந்தக் கையே
பொங்குநறு மலர்தெரிந்து புனையுமிந்தக் கையே
புகழ்மாறன் றுணரிலஞ்சிப் புயந்தழுவுங் கையே. 64

விருத்தம்

கொங்கைக் குறியும் முகக்குறியுங்
கூறும் பல்லி சொல்குறியும்
அங்கைக் குறியும் மெய்க்குறியும்
ஆர்தை குறிக்குங் குறியுமெண்ணில்
யங்கைக் காசே யிந்நிமித்தம்
வழுவா தினிநீ மலங்காதே
நங்கைக் கினிய மகிழ்மாறர்
நானே புனைவந் தணைவாரே. 65

விரியுங் கதிர்மேற் கெழுந்தாலும்
விளங்கு மதிதெற் கெழுந்தாலும்
சொரியு மனைக்கா ரிற்றாலும்
சூழ்ந்த கடனீ ரற்றாலும்
தெரியுந் தமிழ்தேர் நாவிறர்
சேர்வா ருண்மை சோராதிங்
கரிமென் றுணர்ப்பூங் கருங்குழலாய்
வாயே நுரைநான் பாடுதற்கே. 66

சிந்து

வண்டுகிண்டு மிலஞ்சிமன்னன் பேரைச் சொல்லாய் பாட நான்
வடித்ததமிழ் நாவீறன் பேரைச்சொல்லாய் பாட நான்
கொண்டல்தவழ் குருகூரன் பேரைச்சொல்லாய் பாடநான்
குறைபாத தமிழ்முனிவன் பேரைச்சொல்லாய் பாடநான்
தொண்டர்புகழ் சடகோபன் பேரைச்சொல்லாய் பாடநான்
தொடரிமலைக் காவலவன் பேரைச்சொல்லாய் பாடநான்
தெண்டிரைச் சங்கணித்துறைவன் பேரைச்சொல்லாய் பாடநான்
திருவழுதி வளநாட ன்பேரைச்சொல்லாய் பாட நான். 67

விருத்தம்

பூமாது போலவிந்தப் புவிமாது தழைத்தினிய
புகழா லோங்கி
மாமாலை நோக்கியுள்ளம் வருந்தியறி விழுந்தமட
மயிலே கேளாய்
தேமாவின்பொழில்புடைசூழ்தென்குருகைவருகாரி
செல்வன் கல்விப்
பாமாறன் எம்பிரான் திருநாமம் தனைப்புகழ்ந்து
பாடுகேனே. 68

சிந்து.

காரியரு ளாமுத வேரிமகிழ் பருதி
காசினியெல் லாம்புகழு மீசனியல் நேசன்
வாரிபுடை சூழுலக மோரடியி லளந்த
மாயனிரு சரணமலர் தோயமறை புனேவோன். 69

ஆசுகவி வாய்மலர்ந்து பேசுகவி ராசன்
அண்ணலயன் முதலமரர் எண்ணரிய வரவோன்
வாசமலர் சூழுமெதி ராசமுனி நாதன்
வைத்தபடி மாறாத மொய்த்ததவ போதன். 70

நாடாளும் பரசமயங் காடாள விடுத்து
நாதவிதிப் படிதமிழை வேதவிதிப் படியே
சேடாவ தாரமேனும் திருப்புளியைச் சூழ்ந்த
திருப்பதிநூற் றெண்மர்கட்கும் விருப்பமுட
னளித்தோன். 71

திங்கண்மல ரானனமுஞ் செங்கனிவாய் மலருந்
திருஞான முத்திரையும் திருமேனி யழகுங்
குங்குமசந் தனகளப முங்கியமார் பழகுங்
கொத்தலர்பூந்த ணிலஞ்சிமொய்த்தபுயவரையும் 72

இணங்கியபே ரழகுகண்டா லிருவிழி போதாவே
இந்திரன்போ லாயிரங்கண் தந்திலனே பிரமன்
வணங்கவென்று லிருகையினுல் வணங்கமுடியாதே
வாணனைப்போலாயிரங்கைவேணுமெனக்கினியே 73

திருநாம மொருநாவில் வாழ்த்தவமை யாதே
சேடனைப்போ லாயிரநா வோடுபிறந் திலனே
மருவாருந் திண்புயத்தான் காரிதரு மாறன்
வண்மையெலா மறிந்தெனக்கு முண்மைசொல்வா
ரரிதே. 74

கோதில்லாப் பசுந்தேனே கோமளப்பெண் கொடியே
கொஞ்சுபஞ்ச வனக்கிளியே கோகிலமே கேளாய்
தீதில்லா வருட்கடவுள் தமிழ்க்குருகை யாழ்வார்
செம்மையுட னேயுமின் றுசேருவர்காணம்மே. 75

குறத்தி வாழ்த்தல், விருத்தம்

வாரிலங்கு முலைகுழைய விருவிழிகள் மாருட
வளைக ளார்ப்ப
ஏரிலங்கு குருகைநகர் வருகாரி மாறருனை
யிணங்கி நாளும்
காரிலங்குதிருமேனிக்கண்ணனும்பொன்மலர்மாதும்
கலந்த வாபோற்
சீரிலங்கு பிள்ளையொரு பதினறும் பெறுவையம்மே
திண்ணந் தானே. 76

வாழி, சிந்து

நச்சரவி னுச்சிதனில் நடித்தபெரு மாயன்
நாமமே வாழ்த்தியென்று நாமமே வாழ்வோம்
கொச்சையிளங் குறமாது குறம்பாடி வந்த
குருகைநகர் வாழியிந்தக் குவலயங்கள் வாழி. 77

மாலாதி நாதர்திரு சேவடிகள் வாழி
மலர்மாது வாழிதிரு மகிழ்மாறன் வாழி
நாலாயி ரந்தமிழும் நான்மறையும் வாழி
நாதமுனி மதுரகவி யெதிராசன் வாழி. 78

தந்தொழுத பங்கயத்தாள் மாலைமணி மார்பர்
ஞானசம யத்தோடு தலத்தாசர் வாழி
ஆதரவு புரிந்தருளும் மாதவர்கள் வாழி
அன்புறுசொல் நாவலவ ரின்புறவா ழியவே. 79

திருக்குருகூர் மகிழ்மாறன்
பவனிக்குறம் முற்றிற்று.

ஸ்வாமி தெற்குத் திருவேங்கடமுடையான் துணை.

திருஞாந முத்திரைப் பிரசுராலயம்,

வெளிப்படுத்திய நூல்கள்.

திருஞாநமுத்திரைக் கோவை:-

		ரூ. அ. பை.
1	"சுவாமி நம்மாழ்வார் நூற்றெட்டுத்திருப்பதித் தாலாட்டு" உபயகவி அப்பா இயற்றியது: ஸந்நிதி மார்கழி உத்ஸவத்தில் சேவிக்கப்பட்டுவருகிறது.	0 4 0
2	"ஸ்ரீ சடகோபன் சந்திரகலாமாலை" ஸ்ரீ உ. வே. அனந்தய்யங்கார் ஸ்வாமி இயற்றியது.	0 1 0
3	"ஸ்ரீ சடகோப திவ்ய சரித்திரம்" ஸ்ரீ உ. வே. தேவராஜபாரதிகளியற்றியது, சுதேசமித்ரன், ஹிந்து, செந்தமிழ் இவைகளாலும் அகஸ்தியதாஸன், வாணிதாஸன், முதலியவர்களாலும் மதிக்கப்பெற்றது. நம்மாழ்வார் வைபவங்களை சுமார் 1200 பாசுரங்களால் காவியநடையில் விஸ்தாரமாகக்கொண்டது	2 0 0
4	பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிய "ஸ்ரீ இராமாயணச் சுருக்கம்" நித்ய சேவைக்குரியது.	இனம்.
5	"தலைவில்லிமங்கலம் தேவர்பிரான்பேரில் சந்திரகலாமாலை" ஸ்ரீ உ. வே. தேவராஜபதிகளால் இயற்றப்பெற்றுபலவித்வான்கள்சாற்றுக்கவிகளுடன்கூடியது.	0 1 0
6	"நம்மாழ்வார் பிள்ளைத்தமிழ்" வாணிதாஸர்முகவுரையுடன் "மாயக்கூத்தன்" போற்றியது	0 4 0
7	திருக்குருகூர் மகிழ்மாறன் பவனிக்குறப்: பழைய சுவடியிலிருந்து எடுத்தெழுதி வெளியிடப்பட்டது.	0 4 0

கிடைக்குமிடம்:—

பெரியன், வெ நா. ஸ்ரீநிவாஸன்

சொந்தக்கார காரியஸ்தன்
திருஞானமுத்திரைப்பிரசுராலயம்
ஆழ்வார்திருநகரி.

பிழை திருத்தம்.

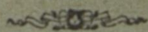
பக்கம்	பாடல்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
1	3	7	தங்கள் முனியான்	தங்கள்முன்யான்
3	9	3	களங்தோன்	கனங்தோன்
3	10	4	வுளக்கொளியோன்	வுளக்களியோன்
4	16	3	கறுங்	கறுஞ்
5	18	1	அரிபி—வும்	அரிபிளவும்
6	27	1	வ்ரைநதாய்	வரைந்தாய்
6	27	2	அயனவில்	அழலில்
7	31	4	பராவுளிஞ்சி	மராவுழிஞ்சி
,,	,,	,,	படரு	வடரு
,,	32	4	ஞானவ	ஞாழல்
,,	34	1	கொழிஞ்சி	கொழிமிஞ்சி
,,	35	2	பொதிபமா	பொதியமெனும்
7	37	5	றனற்றமிழ்	னற்றமிழ்
9	,,	20	—	42
9	43	2	பண்டு	மீண்டு
		28	42	43
10	44	4	மாதளை	மாதுளை
11	47	4	மயலளித்தெனி	மயலளித்துமி
	47	4	மெலிந்தேனே	மலிந்தேனே
53	53	5	குறிக்	குறக்
12	54	3	உச்ஙி	உச்சி
14	66	3	மளைக்கா	மழைக்கா
14	66	22	சோராதிங்	சோராதே
		23	கரிமென்	வரிமென்
16	72	4	கொத்தலர்பூந்தணி	கொத்தலருந்தண்ணி

ஸ்வாமி தெற்குத் திருவேங்கடமுடையான் துணை.

திருஞாந முத்திரைப் பிரசுராலயம்

வெளிப்படுத்திய நூல்கள்.

திருஞாநமுத்திரைக்
கோவை:-

		ரூ. அ. பை.
1	"சுவாமி நம்மாழ்வார் நூற்றெட்டுத்திருப்பதித் தாலாட்டு" உபயகவி அப்பா இயற்றியது: ஸந்நிதி மார்கழி உத்ஸவத்தில் சேவிக்கப்பட்டுவருகிறது.	0 4 0
2	"ஸ்ரீ சடகோபன் சந்திரகலாமாலை" ஸ்ரீ உ. வே. அனந்தய்யங்கார் ஸ்வாமி இயற்றியது.	0 1 0
3	"ஸ்ரீ சடகோப திவ்ய சரித்திரம்" ஸ்ரீ உ. வே. தேவராஜபாரதிகளியற்றியது, சுதேசமித்ரன். ஹிந்து, செந்தமிழ் இவைகளாலும் அகஸ்தியதாஸன். வாணிதாஸன், முதலியவர்களாலும் மதிக்கப்பெற்றது. நம்மாழ்வார் வைபவங்களை சுமார் 1200 பாசுரங்களால் காவியநடையில் விஸ்தாரமாகக்கொண்டது	2 0 0
4	பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிய "ஸ்ரீ இராமாயணச் சுருக்கம்" நித்ய சேவைக்குரியது.	இனம்
5	"துலைவில்லிமங்கலம் தேவர்பிரான்பேரில் சந்திரகலாமாலை" ஸ்ரீ உ. வே. தேவராஜபாரதிகளால் இயற்றப்பெற்றுபலவித்வான்கள்சாற்றுக்கவிகளுடன்கூடியது.	0 1 0
6	"நம்மாழ்வார் பிள்ளைத்தமிழ்" வாணிதாஸர்முகவுரையுடன் "மாயக்கூத்தன்" போற்றியது	0 4 0
7	திருக்குருகூர் மகிழ்மாறன் பவனிக்குறம்: பழைய சுவடியிலிருந்து எடுத்தெழுதி வெளியிடப்பட்டது.	0 4 0

கிடைக்குமிடம்:—

பெரியன், வெ நா. ஸ்ரீநிவாஸன்

சொந்தக்கார காரியஸ்தன்
திருஞானமுத்திரைப்பிரசுராலயம்
ஆழ்வார்திருநகரி.

ஸ்ரீ

திருஞானமுத்திரைக் கோவை: 17.

(ஆழ்வார் திருநகரி சேஷகவி இயற்றிய)

ஸ்ரீ பராங்குச நாடகம்

என்னும்

ஆழ்வார் நாடகம்.

பரிசோதித்தவர்:

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாராய்ச்சித் துறைத்தலைவர்

ராவ்சாகிப்: S. வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள்.

பதிப்பாசிரியர்:

பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார்

திருஞானமுத்திரைப் பிரசுராலயம்

ஆழ்வார்திருநகரி.

 1945 [விலை அணா 12.

ஸ்ரீ

திருஞானமுத்திரைக் கோவை: 17.

(ஆழ்வார் திருநகரி சேஷகவி இயற்றிய)

ஸ்ரீ பராங்குச நாடகம்

என்னும்

ஆழ்வார் நாடகம்.

பரிசோதித்தவர்:

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாராய்ச்சித் துறைத்தலைவர்

ராவ்சாகிப்: S. வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள்.

பதிப்பாசிரியர்:

பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார்

திருஞானமுத்திரைப் பிரசுராலயம்

ஆழ்வார்திருநகரி.

காபி ரைட்] 1945 [விலை அணு 12

ஆழ்வார் திருநகரி பழந்தமிழ் நூற்கள்

புதிய பதிப்பு

திருஞான முத்திரைக் கோவை

			ரூ.	அ.
1.	ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் நூற்றெட்டுத் திருப்பதித் தாலாட்டு		0	4
2.	ஸ்ரீ சடகோபன் சந்திர கலாமாலை	....	0	1
3.	ஸ்ரீ சடகோபன் திவ்ய சரித்திரம்	....	2	0
4.	ஸ்ரீ ராமாயணம் (பாசுரப்படி) இனும்.			
5.	துலைவில்லி மங்கலம் தேவர்பிரான் சந்திர கலாமாலை		0	1
6.	ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் பிள்ளைத் தமிழ், 2ம் பதிப்பு அச்சில்			
7.	திருக்குருகூர் மகிழ்மாறன் பவனிக்குறம்	....	0	4
8.	குருகூர்ப்பள்ளு	....	0	6
9.	ஆழ்வார்கள் வைபவம் (முதலாழ்வார், பெரியாழ்வார்)	....	0	6
10.	தென்திருப்பேரை திருக்கோளூர் திருப்பணி மாலைகள்	....	0	6
11.	திருவைகுந்தநாதன் பிள்ளைத்தமிழ்	....	0	8
12.	கம்ப ராமாயணம் பாலகாண்டம் [முதல் ஏழுபடலங்கள் பிரதி பேதங்களுடன்]	....	0	10
13.	தெய்வச்சிலையார் விறலிவிடுதூது	....	0	10
14.	கம்பராமாயணம் (ஆழ்வார்திருநகரிப் பிரதிகளின்படி) பாலகாண்டம்	....	2	0
15.	கம்பராமாயணம் (ஷை) திருவயோத்தியா காண்டம்	....	2	4
16.	கம்பராமாயணம் (ஷை) ஆரண்ய காண்டம்	...	2	4
17.	ஸ்ரீ பராங்குச நாடகம்	....	0	12

பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார்,
பதிப்பாளர்

திருஞான முத்திரைக்கோவைப் பிரசுராலயம்
ஆழ்வார்திருநகரி.

பதிப்பாசிரியர் முன்னுரை.

இந்நூலின் பிரதியொன்று சென்னைப் பல்கலைக்கழக நூல் நிலையத்திலுளது. திருவாளர் ராவ் சாஹிப் S. வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்களின் உதவியால் கண்டு பிரதி செய்யும் பாக்கியம் கிடைத்தது.

இந்நூலின் இறுதியில் "960-ம௵ ஆவணிமீ 12உ செவ்வாய்கிழமையும், அஷ்டமியும் சுபயோக சுபகரணமும் பெ'ற்ற அனுராத நக்ஷத்தரத்து நாள் இந்தப் பராங்குச நாடகம் எழுதி முகிஞ்சது. முற்றும். ரெகுநாத சாரியார் தாசன் சுந்தர ராஜன் எழுத்து. ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம். இந்த ஆழவார் நாடகம் ராமாயணம் சாத்தாதவரும் பார்த்து சுவாமி சந்நதியிலே அரங்கேத்தினது" எனக் காணப்படுகிறது.

திருக்குருகூர் என்னும் ஆழ்வார்திருநகரியில் அக்காலத்தில் வாழ்ந்து வந்த சேஷகவி என்ற இந்நூலாசிரியர் தன் காலத்துள்ள ஸ்ரீ இராமாயணம் சாத்தாதவரும் பார்த்து அரங்கேற்றியுள்ளார்.

இராமாயணம் திருவேங்கட தாசர் எனப் பிரசித்தமடைந்திருந்த புலவராகிய இராமாயணம் சாத்தாதவர் கொல்லம் 890-ம் யாண்டில், ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் திருமஞ்சனக் கவி பாடி வந்த வேங்கடத்துறைவான் கவிராயர் இயற்றி அரங்கேற்றிய மாறன் கோவைக்கும் சிறப்புப்பாயிரம் பாடியுள்ளார். அது வருமாறு:-

சீரோங்குமாண்டோ ரெண்ணூற்றுத் தொண்ணூற்றில் திருக்குரு
நாரோங்கு செந்தமிழ் நம்மாழ்வார் கோவையைநாவலர்முன் [கூர்
வாரோங்கு ஞானந் திகழ்வேங் கடத்துறை வான்கவிஞ
னேரோங்கு மாதிப் பிரான்கோ யிலி லரங் கேற்றினனே.

இதிலிருந்து இந்நாடக நூலாசிரியராகிய சேஷகவியும், சாத்தாதவரும் இன்றைக்கு 230 ஆண்டுகளுக்குமுன் கொல்லம் 890-ல் வாழ்ந்து வந்தவரென்று தெரிய வருகிறது.

திருஞான முத்திரைப் பிரசுராலயத்திலிருந்து தற்காலம் அச்சாகி வெளிவருகிற (ஆழ்வார்திரு நகரிப் பிரதிகளின்படியுள்ள) கம்ப ராமாயணம் இராமாயணம் சாத்தாதவருடைய பிரதி பார்த்தெழுதிய ஏட்டுப் பிரதியேயாகும். இப்பிரதேசத்தின் பற்பல நூல்களும் பிரதி செய்து அவ்வக் காலங்களில் வெளியூரார் கொண்டுபோய்ப் படித்துவந்த வழக்கத்தை அனுசரித்து இக்கம்ப ராமாயணப் பிரதியும் பிரதிசெய்யப்பட்டு பற்பல பிரதேசத்தார்களால் போற்றிப் படித்து வரப்பெற்றன என்பதும் தெரியவருகிறது.

கம்ப ராமாயண உரையாசிரியர் ஸ்ரீ உ. வே. கோபாலகிருஷ்ணமாசாரியார் சுவாமியினுடைய கம்ப ராமாயண உரைகளில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ள ஒருமுறையான பாடாந்தரம் இப்பிரதேசத்துப் பிரதியை ஒத்திருப்பதும் நோக்கத்தக்கது.

இதை வெளிப்படுத்த மிக்க உதவி புரிந்த நண்பர் ராவ்சாகிப். S. வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும், முன்னுரை அளித்தருளிய செந்தமிழ் பதிப்பாசிரியர் திரு. நாராயணய்யங்கார் ஸ்வாமிக்கும், மற்றும் நன்றியுரை கூறி ஊக்குவித்த பெரியார்கட்கும் நம்மாழ்வார் கிருபையும் எனது நன்றியும் உரித்தாகுக.

திருஞானமுத்திரைப் பிரசுராலயம், ஆழ்வார்திருநகரி.	பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார்.

ஸ்ரீ

முன்னுரை.

தமிழ் மொழியானது பண்டைக் காலந் தொட்டே இயல் இசை நாடகம் என்னும் வேறுபாட்டால் முத்தமிழ் என்று பகுக்கப் பெற்றது. அவற்றுள், இயற்றமிழ் ஒன்றே இக்காலத்தில் இலக்கணங்களாலும், இலக்கியங்களாலும் நிரம்பப் பெற்றது. அதனால் இயற்றமிழ் நூல்களையே புலவர்கள் விரும்புகிறார்கள்; அவை கற்று வல்லோர் சிலர்க்கே பயன்படுவனவாயும் அல்லாதோர் பலர்க்கும் பயன்படாதனவாயும் உள்ளன.

இசைத் தமிழும் நாடகத் தமிழும் அங்ஙனமன்றிக் கற்றோர் கல்லாதோரெல்லோர்க்கும் இன்பம் பயப்பனவாயுள்ளன.

கற்றோர் கல்லாதோரெல்லோர்க்கும் இன்பம் பயத்தல் பற்றியே, நாடகத் தமிழ், இலக்கண நடையில் வழுவிய உலகவழக்கும் விரவி எல்லோரும் அறிதற்குரிய எளிய நடையில் எழுதப் பெறுகிறது.

இது, ராக தாள மெட்டுக்களுடன் கூடி ஆடிப் பாடுமிடத்தில் மிகவும் இன்பம் அளிக்கத் தக்கது. இதனை, அரிச்சந்திர நாடகம் முதலியவற்றை ஆடிப்பாடி அபிநயித்துக் காட்டும் நாடக சாலைகளுற் கண்கூடாகக் காணலாம்.

இவ்வாறாக உலகவழக்கிற் பயின்றுவரும் நாடக நடைப்பற்றி, **சேஷகவி** யென்னும் புலவரால் ஆழ்வார் நாடகம் என்னும் இந்நூல் இயற்றப்பெற்றிருப்பதாகத் தெரிகிறது, இது ஆழ்வார் அவதாரவைபவம் என்னும் பொருள் தழுவி நாடகவுறுப்புக்களை ஏற்ற பெற்றி அமைத்துப் பாடி முடிக்கப்பெற்றிருக்கிறது.

இதனால், தமிழ் வழக்கில் வீடுபேறில்லையென்பாரை மறுத்து வீடுபேறுண்டென்று காட்டுதற்கு ஆழ்வார் அவதரித்தார் என்னும் ஐதிகம் ஒன்று வெளியாகிறது.

ஆழ்வாரும், 'பாடி ஆடிப் பணிமின் அவன் தாள்களே' என்று பாசுரம் இட்டிருப்பதால் இதனை நடித்துக் காட்டுவோரெல்லோம் ஆழ்வாரநுக்ரகத்துக்கு இலக்காவாரென்பதில் ஐயமில்லை.

இந்நூலைப் பரிசோதித்துவிய திருவாளர் S. வையாபுரிப்பிள்ளையவர்களுடைய தமிழபிமானமும், இதனை அச்சிட்டுதவிய ஸ்ரீமான் பெரியன் ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்களுடைய பகவத் பாகவத ப்ரதிபக்தியும் பாராட்டத் தக்கன.

திரு. நாராயணையங்கார்.

செந்தமிழ் பத்திரிகாசிரியர், மதுரை.

பக்கம்	செய்யுள்	பிழை	திருத்தம்
3	சுக	றுத்திரம்	றுத்தரம்
5	6	திருக்குருகூரினில்	திருக்குருகூரில்
,,	9	கவுண்டண்ணியன்	கவுண்டின்னியன்
,,	10	செய்வோமென்று	செய்வோமென்றே
6	16	அனந்தகெருட	அனந்தனெடுகருட
12	வரி 1	பதிங்காத	பதின்காத
18	6	வந்துதிதத	வந்துதித்த
20	(25)	கணடபே	கண்டபே
22	4	ராசேக்ரன்	ராசேந்த்ரன்
,,	,,	தத்திமிததக்கிடதாரித்	ததிமிததக்கிடதாரி
,,	,,	தகிடதிமிதிமி	ததகிடதிமிதிமி
22	2	விதித்தானே	விதித்தானே
31	38	தாண்டம்	தாண்டா
39	9	லோசரணு	லோகசரணு

நன்றியுரை.

1. புத்தனேரி ஸ்ரீ பத்மநாபையங்கார்.

30—5—43.

தமிழினுக் களித்தான் முத்தி தாந்தமாப் புனித நாடன்
அமிழ்தொலி வேத நான்கின் ஆயிரம் உரைத்த நாவோன்
உமிழ்திரைத் தரளப் பாண்டி ஒளியிசைக் குருகை யாளன்
இமிழ்பொழி காதை மாந்தர் இழைப்பருந் தவத்தின்பேறே.

வேதமாக் கடல் கடைந்த வித்தகன் அதற்கு முத்தி
கோதறத் தந்த மாறன் புகழைமுத் தமிழிற் கூறும்
சோதியா மிந்தத் தொன்னூற் சுவையினைப் பருகு விக்கும்
தீதறு **பெரியன் ஸ்ரீநி வாசனின்** செவ்வி வாழி.

---

2. ஸ்ரீவானமாமலை மடம் ஆஸ்தான வித்துவான் தென்திருப்பேரை அபிநவ காளமேகம் ஸ்ரீ அநந்த கிருஷ்ணையங்கார்:—

24—9—45.

சேடனும் புலவர் கோன்முன் செய்பராங் குசன்றன் காதை
நாடகச் சுவையுட் கொண்டே நல்லறி வாளர் யாரும்
ஏடவிழ் வகுளத் தாரான் இன்னருட் கிலக்காய் வாழ்வான்
பீடமை **சீநி வாசப் பெரியனே** வெளியிட் டானே.

---

3. திருவனந்தபுரம் தமிழ்ப் பண்டிதர் T. N. கிருஷ்ணயங்கார்

திருஞான முத்தி ரைக்கை தேசிக னருளாற் றேன்றி
இருஞாலத் தமிழ்நூல் யாவும் அச்சுவா கனத்தில் ஏற்றி
வருஞானப் பெரியன் ஸ்ரீநி வாசனும் நண்பன் தன்னைக்
கருஞாயிற் றொளிசேர் மின்னே காப்பதுன் கடமை அம்மா.

கடைசி எட்டின் குறையாக உள்ளதில் காண்பன:—

சேவிக்க வாருங்கோள் பெண்காள்—எங்கள்
வாழ்விக் குருகை வகுளா பரணரைச்
சேவிக்க வாருங்கோள் பெண்காள்.

எருதுக்குக் கொண்டாட்டம் திரணம்—பெண்கள்
இணைமுலைக் கணிவது முத்தா பரணம்
பருதிக்கோர் ஆயிரங் கிரணம்—ஆழ்வார்
பத்தாந் திருநாள் சத்தா பரணம் (சேவி) 13

கொடுங் கையிலே வவ்வால் நாத்தி—ஆழ்வார்
குழம்புப்பால் அரவணை அதிரசம் நேர்த்தி
சடகோபர் தாளிணை போற்றி—சகலர்க்குஞ்
சந்தோஷ மாகத் திருவிடா யாத்தி (சேவி) 14

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ பராங்குச நாடகம்

என்னும்

ஆழ்வார் நாடகம்

காப்பு

1. பருதிநிக ருதையமெனப் பார்புகழுந்
திருப்புளிக்கீழ்ப் பரிவாய்க் காரி
தருபராங் குசன்சரிதை தண்டமிழா
லனுதினமும் பாடி யாடத்
திருவளருங் குருகைமால் சேவடியை
நினைந்து தொழுஞ் சேனைநாதர்
வருநாத முனிகருடன் மதுரகவி
மலரடிகள் காப்பதாமே.

2. கருமுகி லாதிநாதர் கழலிணை தன்னைப் போற்றிப்
பரிவுடன் குருகை வாழும் பராங்குச நாடகத்தை
உரைசெயத் தமிழினலிவ் வுலகினிற் பாடி யாடப்
பரகெதி பெற்ற ஆழ்வார் பதின்மருங் காப்பதாமே.

அவையடக்கம்

3. காசினி புகழரங்கக் கந்தாடை யண்ணனுக்கே
தாசனென் றுரைக்குஞ்சேஷ கவிஞன்தண் டமிழாற்செய்து
வாசமாய்க் குருகைதன்னில் வாழ்பராங் குசசரித்திரம்
பேசநற் பெரியோரென்சொற் பிழைபொறுத் தருள்வரன்றே.

தோடயம்

4. க ஜயபக்த ஜநகருணா ஜயஸகல பூசரணா
ஜயஸரோ ருஹசரணா
ஜயவகு ளாபரணா ஜயஜய ஜயரூப
ஜிதமதந ஜயஜயஸ்ரீ
ஜயமதுஸூதந ஜயகலா நிதிவதந
ஜயகுந்த ரதந ஜயஜய

உ தெள்ளுமறைத் தமிழ்விசித்திர திருவிசாக நக்ஷத்திர
வள்ளற்காரி யருள்புத்திர மாதவசரித்திர-ஜயஜய

௩ மங்களம் மகிழ்மாறற்கு மங்களம்-நாளும்
நங்கைசு தாகரனுக்கு மங்களம் மங்களம்

௪ கங்கையின்கரை மதுரகவிக் கந்தரங்கப் பொருள்
எங்கும் விளங்கவே உகந்தியம்பினற்கு மங்களம்

௫ நாலாயிரப் பிரபந்தமும் நாதமுனிக் குரைக்க
மாலெனுஞ்சொல் நம்மாழ்வாராய் வந்தவற்கு மங்களம்

௬ அங்ககத்தியன் றவத்தா லருமறைத் தமிழ்பாடுஞ்
செங்கை முத்திரையின் ஞானதேசிகற்கு மங்களம்
மகிழ்மாறற்கு மங்களம்.

அகவல்

5. அருள்மிக நிரம்பும் அகத்தியன் செந்தமிழ்ப்
பொருளுயர்ந் திலங்கும் பொதியமா மலையான்
வருகயல் தாவும் பொருநையா றுடையான்
பொழிமலர்த் தேன்சொரி வழுதிநன் னாடன்
திருவளர் கின்றதென் குருகைமா நகரான்
மருவணி செண்பக வகுளமா லிகையான்
கரியமா முகிலெனுங் கரிபரி யுடையான்
விருதனக் கொடியும் முரசுமூன் றுடையான்
சேணுல கெங்குந் தெரிசனத் தாபகன்
ஆணையென் றுரைக்கும் ஆக்கினை யுடையோன்
அடையலர் சிங்கம் அகளங்க துங்கன்
கொடையினிற் கன்னன் கொற்றவன் காரி
தந்த பராங்குசன் சரித்திரந் தன்னைச்
செந்தமி ழாலே செப்புமா கமங்கள்
நானிலம் புகழும் நைமி சாரண்யந்
தானதில் நாளுந் தவங்களே புரியும்
மகத்துவ முனிவர் அகத்தியன் தமிழை
மகிழ்ச்சி பெறாமல் இகழ்ச்சியாய்ச் சொல்ல
இமவான் வரையில் ஏகி அகத்தியன்
தமிழினால் முத்தி தான்பெறத் தவமுன்
செய்யவை குண்டர் சேவையும் அளித்து
வய்யம்எண் குருகை வந்தவ தரித்து

சித்தமாய்த் தமிழ்க்கு முத்தியுந் தருவோம்
என்றகத் தியன்பால் அன்றுதா னுரைத்தான்
காரியும் நங்கையைக் கல்லியாணஞ் செய்து
பேரினி விளங்கப் பிள்ளையி னைசையால்
ஆதிநா தரைப்பொன் அடியிணை போற்றத்
தீதிலா திருக்குந் திருக்குறுங் குடிமால்
நாதனே புத்திரன் நல்குவ னென்ன
மாதுடன் ஏகி மாதவம் புரிய
அப்போது நம்பியும் ஆகாச் வாணியாய்
இப்பிறப் பினிற்சேய் இல்லையென் றுரைக்க
அரசனுந் தான்கேட் டரற்றுமப் பொழுது
நரகரி நம்பி நாமே உமக்குப்
பிள்ளையு மாவோம் பெருமைசேர் மன்னு
உள்ளமுந் தான்மகிழ்ந் துவந்துசெல் கென்னச்
சீர்வளர் தாந்த க்ஷேத்திரம் வந்தான்
கார்முகில் நம்பி கருணையால் நங்கை
கர்ப்பமு மாகிக் காதலன் உதிக்கக்
கற்பகக் கரத்தான் காரிரா ஜேந்திரன்
விரித்திடும் விதைகள் வேதியர்க் களித்து
கருத்தினில் மிகவும் களிப்புடன் இருக்க
அன்னை முலைப்பால் அருந்திலன் மைந்தன்
என்னஓ! என்றே இருக்கஏ ழாநாள்
காப்பிடப் பிள்ளைமா ராப்புட னங்கு
குத்தவுங் காது குறத்திமெய்க் குறியும்
ஒத்ததைச் சொல்ல உகந்தாதி நாதன்
சந்நதி தனிற்சேய் தனைக்கொணர்ந் திடவும்
பன்னகப் புளிக்கீழ்ப் பராங்குச னிருக்க
வயித்தியர் வந்து சயித்திய உஷ்ணம்
சொல்லவு மேனோ யில்லையென் றுரைக்க
சாத்திரக் காரர் பார்த்துச் சாதகமும்
திருப்புளி யின்கீழ் இருப்பனென் றுரைக்க
மாதவம் புரியும் மதுர கவிக்கே
ஆதித்த னுந்தெற் கவதரித்தது போல்
சேவையும் அளிக்கத் திருக்கோ ளூரான்
ஆவலாய் வந்தே அடிபணிந் தேத்திச்
"செத்தத்தின் வயிற்றிலே சிறியது கிடந்தால்
எத்தைத்தின் றெங்கே இருக்குமோ" என்ன
"அத்தைத்தான் தின்றே அங்ஙனே கிடக்கு" மென்
றுத்திரம் சொல்ல உகந்தந்த முனிவன்
வண்சட கோபன் வருமுறை யெல்லாங்

கண்களி கூரக் காரியர்க் களிக்கச்
செய்திடத் தாந்த க்ஷேத்திர மேவ
மைமுகில் வண்ணர் வைகுண்ட ரப்போ
செந்தமிழ்ப் பிரபந்தஞ் செப்புமென் றுரைக்க
வந்து நூற் றெட்டு மால்தென் குருகைச்
சேடப் புளிக்கீழ்த் தேசிகா எம்மைப்
பாடுமென் றுரைக்கப் பராங்குச னப்போ
தருமறைத் தமிழந் தாதி விருத்தம்
திருவா சிரியமுந் திருவாய் மொழியும்
உரைசெயப் பிரபந்தம் உலகோர் படிக்கப்
பரகதி பெறலாற் பிரபந்தமு மிறக்கத்
திருவளர் விஷ்வக் சேனரை யழைத்துத்
தரணியில் பிரபந்தந் தானினி விளங்க
வாரண முரைக்கு மந்தண ராக
வீரநா ராயணன் மேவு தலத்தில்
மாதவம் புரியும் நாதமா முனியாய்த்
தரணியி லுதித்து வருகுவீ ரென்ன
நாதமா முனிவரும் போதொரு மறையோன்
ஆரா வமுதனை அருணை தயத்தில்
பாரா யணஞ்செய் பிரபந்தந் தனிலா
யிரத்துளிப் பத்தும் உரைத்ததைக் கேட்டுக்
குருகையை நோக்கி வரவுமே முனிவன்
பரிவுட னந்தப் பராங்குச னம்பித்
திரமாய்க் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம் பைநீர்
நேயமாய்ப் பன்னீ ராயிர முருத்தான்
செய்திடு மிப்போ செங்கையில் முத்திரைக்
கையனுழ் வாரைக் காணலா மென்ன
முனிவனு மந்த மொழிதவ றுமல்
மனமகிழ்ந் துரைக்க வந்துநம் மாழ்வார்
மாதவர் போற்று மாமறைத் தமிழை
நாதமா முனிக்கே நாலா யிரமும்
உரைத்துல கோர்க்கு உரைத்திடு மென்னத்
திருத்தமாய் முனிவன் செப்பஇப் புவியோர்
அனுதின முரைக்க அனுசந் தானமும்
மனமகிழ் பொற் றூண் மண்டபந் தனிலே
சேடப் புளியுந் திருமஞ் சனமும்
பாடுந் தமிழ்ப்பிர பந்தக் கோஷ்டிகளும்
தத்துவ முரைக்கு முத்திரைக் கையன்
எத்திசையும் புகழ் நித்தியோத் ஸவமும்
உளங் களிகூர விளங்கனு தினமும்

நரகரி முகுந்தன் நம்மாழ் வாராய்த்
திருவவ தாரஞ் செய்திடுஞ் சரிதை
நாடக மாக நவின்றிடும் படிக்கே
காரு பாடினேன் பெரியோர் பதத்துணை தொழுதே.

விருத்தம்

6. அருக்கன்தெற் குதயமும்போ லாகியே திருப்புளிக்கீழ்
இருக்கும்நற் புகழேபெற்ற எம்பராங் குசன்றன் திவ்விய
சரித்திரந் தன்னையேநற் றமிழினல் பாடி யாட
திருக்குருகூ ரினில்விஷ்வக் சேனருந் தோன்றினரே.

தரு

வேதனையு மளித்த வாதி நாதனையா ராதனை செய்து
பாதமே யனுதினமும் போற்றி மாதவம் புரியும்நம் மாழ்வார்
நாதமுனிக்கும் மதுரகவிக்கும் போதனைசெய் யும்சரித் திரம்பாடத்
தீதுக ளணுகா மல்விஷ்வக் சேனரும் வந்து தோன்றினரே.

வசனம்-விருத்தம்

8. வேதநூ லாகமங்கள் விளங்குமுப் புரிநூல் மார்பும்
ஸ்ரீதர வாசுதேவ ஸ்ரீஹரி கிருஷ்ண வென்றே
தீதிலா திருக்கும் நைமி சாரண்ய க்ஷேத்ரந் தன்னில்
மாதவம் புரிய வேண்டி வந்தனர் முனிவ ரெல்லாம்.

தரு

குச்சன்வதிட்டன் கௌதமன்-காசிபன்-கூறும் பிருகுவத்திரியன் புவி
மெச்சுந்து ருவாசனுடன் பரத்து-வாசனும்-வியாசன் கவுசிகனும் மிக
உச்சிதமாய்க் கவுண்டண்ணியன்பரா-சரனும்-உலகில் முனிவர் மெச்சு
பக்ஷ முடன்வர நைமி சா-ராண்ணியப்-பதிவந் திருந்தனரே.

விருத்தம்

10. இருந்தந்த முனிவ ரெல்லாம் இருதயம் மிக மகிழ்ந்தே
வருந்தியே யொருத்தர்க் கொருத்தர் வந்தனஞ் செய்து யோகம்
புரிந்திடும் போது நைமி சாரண்யப் புவியிலே தான்
அருந்தவம் செய்வோ மென்று அகத்தியன் தோன்றி னரே.
11. தரித்த துளசி மணித் தாவட மும்ஜப மாலையும்
விரித்த சடை முடியும் வெண்பு லித்தோ லாசனமும்
நரைத்த தாடி வீசையும் ஞானமும் மிகுந் தகத்தியர்
திருத்த மாக வேதவம் செய்ய வுமே தோன்றினரே.

விருத்தம்

நகைத்தந்த முனிவ ரெல்லாம் நைமிசா ரண்ணியந் தன்னில்
மகத்துவம் பூமி யிற்கீர் வாணமே முத்தி யல்லால்
அகத்தியன் தமிழி னலே யாவது முண்டோ வென்று
இகழ்ச்சியர்ச் சொல்கை யாலே யிமக்கிரி தன்னிற் சென்றார்.

தமிழ்ப்ரபந் தத்தால் முத்தி தரும்படி மாலை நோக்கி
இமக்கிரி தன்னி லேதான் ஏகியே தவங்கள் செய்யக்
கமைப்பொறி தரித்த மார்பன் கவுத்துவ மணிப் பூணான்
தமைத்தொழு மகத்தி யன்பால் சாமிவைகுண்டர் வந்தார்.

தரு : சங்கராபரணம்

14. அநுதினங் கீர்த்திகள் தேடவே — அடிதொழு
தமரர் களுங்கொண் டாடவே
வனிதையர் சாமரம் போடவே — கந்தர்வர்
மனமகிழ்ந்திசை பாடவே
கனகரத் தினபணி யாடவே — சேவைகளைக்
கண்டு கலிபறந் தோடவே
தினகரன் போல்முடி சூடவே — வைகுண்ட
தேவரும் கொலுவிருந்தார்.

விருத்தம்

பன்னக சயனா போற்றி பங்கபக் கண்ணா போற்றி
உன்னரு ளல்லால் வேறே யுலகினி லுண்டோ வையா
என்னுடைத் தமிழைத் தானே இகழ்ச்சியாய் முனிவ ரெல்லாம்
சொன்னதால் தமிழ்க்கு முத்தி சோதியே தருவீ ரென்றார்.

16. பொய்கையார் பூதத்தார் பேயாழ் வாரும்
புகழ்மழிசை சேரலர்கோன் பெரியாழ் வாரும்
வையகத்திற் றொண்டரடிப் பொடிப்பா ணாழ்வார்
மங்கைமன்ன னுடன்மதுர கவியாழ் வாரும்
அய்யனெதி நாதமா முனியோ டந்த
அனந்தகெரு டவிஷ்வக் சேனருந் தான்
செய்திடுவோ மவதாரம் நாமே யென்று
செப்புகின்ற பரமபத நாதன் சொல்வார்:

17. நகைப்புடன் கலியுகத்தில் நான்தானே நம்மாழ் வாராய்
அகத்திய முனியே கேளா யவதாரஞ் செய்தே யிந்தச்
செகத்தினில் முக்கிய மான திருக்குரு கூரில் வந்து
மகத்துவ மாய்வி ளங்க மறைப்பொருள் தமிழ்செய் வோமே.

வசனம் - விருத்தம்

18. சங்கரா ஜேந்திரன் வேதன் தாந்தனும் பூசை செய்யும்
பங்கய மாமலர்ப்பொற் பாதனா மாதிநாதர்
செங்கையிற் கதையும் வாளுஞ் சிலையுடன் றிகிரி சங்கும்
மங்கைய ரிருவ ரோடும் வந்தவர் கொலு விருந்தார்.

தரு

19. எத்திசையும் புகழ்ந் தேத்தவே
எங்கள் ஆதி நாதஸ்வாமி கொலு விருந்தார்.

க சித்தபரி சுத்த கர்த்தஜக தீசன் முத்தியருளும் பிரகாசன்-குரு
கைத் தலத்தில்நிதம் வாசன் பக்தர்க்கு நேசன்
அடிதொழும் (எத்)

உ வில்லணிதோளன் ரெல்லுலகாளன் எல்லவர்க்குங் கிருபையாளன்-கருங்
கல்லைப்பெண்ணாக்கியதாளன் வல்லிமணாளன் குருகை (எத்)

ந மேகநற்தேகன் யூகவிவேகன் சோகநகத்திரு மோகன் - வெகு
நாகரிக பக்ஷிவாகன் யோக வைபோகன் உல்லாசன் (எத்)

ச ஸ்ரீதர லோலன் வாதியர் காலன் சாதுஜன பரிபாலன் - நாளுந்
தீதிலாச் சற்குணசீலன் வேதானுகூலன் சொல்லுஞ்சதுரன். (எத்)

வசனம் - கட்டியக்காரர் வருகிற விருத்தம்

மட்டிலாத் தவங்கள் செய்து மண்ணினிற் கீர்த்தி பெற்றோன்
நட்டணை யாக வேதான் நாரியர் நடனம் செய்யக்
கட்டளை யிடும்ப டிக்கு காரிரா ஜேந்திரன் வாசல்
கட்டியக் காரன் வந்து களரியிற் தோன்றி னனே.

தரு

21. தொட்டிடு மெரியடியும் — குல்லாய்த்
தோலும் பிடித்துக் கையில் பிரம்புங்கொண்டு
சட்டையு மேயணிந்து — நரைத்த
தாடியும் பல்லையும் காட்டிக்கொண்டு
நட்டணை நடையொயிலும் — காரி
ராஜேந்திரன் கீர்த்திகள் கூறிக்கொண்டு
கட்டியம் படித்துக்கொண்டு — கட்டியக்
காரனும் வந்து தோன்றினனே.

22. எத்திசையும் புகழுஞ்ஜக ராஜசிங்கம்
இங்கிதப் பிரசங்க அக ளங்கதுங்கன்
மத்தகெசப் புயன் ரத்தின மகுடமின்ன
மனுநீதி கீர்த்திவளர் மன்னர்மன்னன்
சித்திரநவ மணிவிளங்க மண்டபத்தில்
சிங்காதனக் கொலுவிற் சகமாள்கின்ற
கர்த்தனென்றும் போர்க்கழியார் பூபாலனீன்ற
காரிமகா ராஜன் கொலுவிருந்தான்.

கோலு - தரு

23. மாசிலா மணிசூட—மனுநெறி கீர்த்திதேட
காசினி புகழ்ந்திட—கந்தர்வர் கானம் பாட
வீசு சாமரை போட—மெல்லியர்களு மாட
ராஜரீக வேள்காரி—ராஜன்கொலு விருந்தான்.

விருத்தம்

24. இருபுறம் கவரி வீச இந்நிலத் தவர்கள் வாழ்த்த
அரிவையர் நடனஞ் செய்ய அடையலர் பணிந்து ஏத்த
கருடவா கனமால் தன்னைக் கழலிணை போற்றி செய்யுந்
திருவைவாழ் மார்ப ராஜன் சிறப்புடன் கொலுவிருந்தான்.

தரு

சகலகலை நிபுண யூகன் - திருவண்பரி - சா ரம்பதியாள் வைபோகன்
ஜெகமரசர் புகழ் விவேகன் - மனுநிபுண - தீரப்பிரதா பேந்திரயோகன்
ககனவாம் பரியின் வாகன் - கீர்த்திவளர் - கர்ணனென அருளுந்தியாகன்
மகராஜ ராஜரீகன் - திருவைவாழ் - மார்பனுங் கொலுவிருந்தார்.

உடைய நங்கையார் வருகிற விருத்தம்

26. கண்கள்களி கூர்ந்திடவேற் கணைகள் பாயக்
கத்தூரித் திலகநுதற் காந்தி மின்ன
வண்பரிசா ரப்பதியில் மேவு கின்றோன்
மண்டலத்திற் கீர்த்திவளர் மன்னர் மன்னன்
திண்புயநல் செந்திருவாழ் மார்ப னீன்ற
செல்விவத னம்பூர்ணச் சந்திர னென்ன
பெண்கள்குரு பீடமன நடையி லங்கப்
பெண்பெருமா ளுடையநங்கை தோன்றி னளே.

தரு : புன்னுகவராளி

27. க இங்குல கெங்கும்பொற் பங்கயப் பதம்போற்றும்
நங்கையார் தோன்றினளே :
குங்குமத் திலகமுந் தங்கரேகை போற்றீட்டிப்
பைங்கிளி மொழிதிகழ் பெண்கள் கிரீடி. (இங்கு)

உ செயமதன ரதியோ வென்றுயர் செம் பொற்றுகிலுடையும்
புயல்தவழ் மலர்ச் சடையும்
நயமுமின்னிடையும் நற் செயல் கதளியின் துடையும்
கயல்விழிக்கணை கொண்ட வொயிலன்ன நடையும் (இங்கு)

௩. கொங்கை நற்பணியாடத் திங்கள் வதன மிலங்க
அங்கசனுங் கலங்கச் செங்கையிலணி ரத்தினத்
தங்கவளைகள் குலுங்க
இங்கித மிருது வாக்கியங்களுந் துலங்க (இங்கு)

௪ தெண்டனெனப் புகழ்ந் - தண்டையில் பெண்களும்
புண்டரீகக்கண்களும்
கண்டசரம் பூண்ட விண்டெனுங் கரங்களும்
தண்டைசிலம் பொலி கொண்ட பாதங்களும் (இங்கு)

விருத்தம்

திருவைவாழ் மார்ப னீன்ற செய்பிழை நங்கை யாரை
தருவான காரி யர்க்குத் தந்திட எழுதி யோலை
துரியமா யனுப்ப வேண்டித் தூதனென் றோட்டக் காரர்
அரைநிமி ஷத்தில் இங்கே அழைப்பியென் றுரைக்க வந்தார்.

தரு

29. கிலுக்குத் தடியும் முறுக்கு வீசையும்
கீத்து நாமத் திலத நெத்தியும்
பிலுக்கு நடையுங் கிரிச்சுச் செருப்பும்
பிடித்த வாளும் தரித்த தோளும்
தலைக்குல் லாயு மிடையிற் காவிச்
சல்லட மும்கச்சை யிறுக்கியிவ் வுலகில்
மலைக்க வேயந்த ஒட்டக் காரர்
மன்னர் சமுகந் தோன்றி ஞரே :

விருத்தம்

வந்திடும் ஒட்டக் காரர் வண்பரி சாரந் தன்னில்
இந்தரை க்ஷணமே நீங்கள் ஏகியே யிந்த வோலை
சிந்தையு மகிழ்ந்து ஈந்தே திருவைவாழ் மார்ப ருக்கே
வந்தனஞ் சொன்னோம் என்றே வழுத்தியே செய்தி சொல்வீர்.

வண்பரி சார மேவு மன்னவா கேளா யுன்தன்
பெண்பெரு மாளென் றேதும் பெயர்வளர் நங்கை யாரைத்
திண்புயல் காரி யர்க்கே தேவியு மாக வேதான்
கண்களி கூர இப்போ கன்னிகா தானஞ் செய்வீர்,

வசனம் : விருத்தம்

நல்லதென் றேயுரைத்து நகரிக ளலங்க ரித்து
வில்லணி மார்பன் காரி வேந்தனைக் குறித்து நங்கை
வல்லியைத் திருவாழ் மார்பன் மகிழ்வுடன் தருவோ மென்று
கல்லியாண முகூர்த்த மிட்டுக் களிப்புடன் வரச்சொன் னரே.

பூவுல கெங்கும் போற்றும் போர்க்கழி யாத பூப
தேவரீர் குமார னுக்கே சேயிழை நங்கை யாரைத்
தேவியு மாக வேதான் செய்யவும் பந்த லிட்டுப்
பாவனை யாய்மு கூர்த்தம் பண்ணவும் வரச்சொன் னரே.

தேரணி மன்னர் சூழச் சிவிகைவெண் குடைது லங்க
வீரண முரசெக் காளம் மேளதா ளம்மு ழங்க
வாரணப் பரிக ளோடும் வண்பரி சாரந் தன்னில்
தாரணி புகழக் காரி தான்மணஞ் செய்ய லுற்றான்.

சிந்து : தரு

35. க காரியெனு மகராஜர் மணஞ் செய்தானய்யா
நங்கையார் தன்னை (காரியெனு மகராஜர்)
காரியெனு மகராஜன் களிக்கக்
காமனுமே யதைக்கண் டொளிக்க
சூரிய சந்த்ரன் போற் பரி மளிக்க
தோகையர்களும் பன்னீர்கள் தெளிக்க (காரியெனு)

உ சந்திர சூரியப் பிரபை வச்சிரச் சுட்டி-தகதகென
பந்தலிட் டழ காகவே நெட்டிப்-பதுமைகளும்
விந்தை யாகவே பளிங்கு கட்டி-விரை வகைகள்
அந்தமாய்ப் பாலிகையினிற் கொட்டி அரசாணிமுன்.

மாந்தளிர் தேங்காயும் விஷ்வக்சே னரைவிதித்து மனமகிழ்ந்து
சாந்துபுனு கணிந்துதா ளிணைகளைநன் றுய்த்துதித்துத் தயவுடனே
ஏந்துநவ மணிகள்கா ணிக்கையா கவேபதித் திவ்வுலகாளும்
வேந்தர்கள னைவருந்தா முளமகிழ்ந்து சம்மதித்து வில்லுங் கெதையும்

நேமி சங்கமும் மணியாதி நாதரைப் பணிந்தேத்தி- நிகநிகெனப்
பூமலர் கொணர்ந்து பொற்றிருவடிகளில் நன்றுய்ச்சாத்தி-பூபதியான
மாமனென்னுந் திருவாழ்மார்பனை வந்தடிபோற்றி-மாதா பிதாவுந்
தாமுளமகிழ்ந் திந்தத்தரணியில் விளங்கிய கீர்த்தி சம்பவமுடன்

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கொண் டாடமுனி
நாற்பத்தெண் ணாயிரத் தனைவருங் கூட
செப்பிளங் கொங்கையர் மங்களம் பாட
ஒப்பிலா நங்கையோ டூஞ்சலு மாட (காரியெனு)

நெத்தியி லணிகத்தூரிப் பொட்டும் நிகநிகென
சித்திரம்போலே யழகாயிட்டும் செம்பொற் கொங்கையில்
ரத்தினப்ப ணியும்ரவிக் கைதொட்டும் நளினமலர்
ஒத்தஇந்திர நீலவர்ணப் பட்டும்உடை யழகும்

வண்பரிசா ரமெனும்பதி யாளுமுல் லாசமன் னவனருளப்
பெண்பெரு மாள்பெயர் நங்கையா மெனப்பேசப் பெருமைவளர்
திண்புயங்க ளில்நற்குங் குமவாடை கள்பூசத்தேன் மொழிமாதர்
கண்களிகூ ரவேசெங்கை யால்கவரி கள்வீசக் கணைகள்பாய.

கூரிருவி ழிகளுக்கஞ் சனமழகாய்த் தீட்டிக்கு ழல்விடுத்து
வாரிமுடித் தலங்கார மாய்மரும லர்சூட்டிமா னிலந்தன்னில்
பேரணியெங்கும்விளங்கியபெண்கள்கிரீடி பேசக்கேள்மன்னன்
காரியின் மனைவியென்றே ஜயவிருது கள்நாட்டி கமகமென

சந்தனம் புனுகு மணிந்து சவாது
சந்திர காந்தியின் மேடையின்மீது
சிந்தையு மிக மகிழ்ந்திடவுமப் போது
சிங்காசனத் திலிருந்தனள் மாது (காரியெனு)

கந்த கத்தூரி பரிமளிக்க கருத்தி லன்பாய்ச்
செந்திருவாழ் மார்பனுங் களிக்க தெய்வ ரம்பையர்
வந்து மன்னர்க்குப் பன்னீர்தெளிக்க மருவு மலரோ
டந்தமாய்ச் சுருள்களு மளிக்க அந்தணர்களும்

நாழிகைபார்க்க வென்றோடி வந்தடிக ளளக்க–நாதகீதங்கள்
கோடிமுழங்கவே பூர்ணகும்பம் விளக்க – கொடுங்கை கட்டும்
வாழைகள் தெர்ப்பைகள்வைத்து சமித்துத்துலங்க - மாமறையோர்கள்
சூழவே மந்திரஞ் சொல்லியே ஓமம் வளர்க்க தொனிவிளங்க

நாகரீகத்துடன் நாகேச மேளமடிக்க நலமுடனே
நாக சுரதிருச்சின்ன மெக்காளம் பிடிக்க நாளுமிந்திர வை
போகனெனக் கட்டியங்கள் புகழ்ந்து படிக்க புளகிதமாய்த்
தோகையர் வந்தடி போற்றியே பரதம் நடிக்க சுகந்தவாடை

வீசவுமே பதிங்காத மளாவ
வேதியர் மணமிடுமென்றவர் கூவ
தேச ராஜர்கள் பூ மாரிகள் தூவ
சீர்வளர் தாந்த க்ஷேத்திரமேவ (காரியெனு)

விருத்தம்

36. காரியும் நங்கை யாரைக் கல்லியாணஞ் செய்து வந்து
தாரணி யாண்டு கொண்டு சதிருட னிருக்கும் போது
பேரினி விளங்க வேதான் பிள்ளையும் வேண்டு மென்று
வாரணி தனத்தாள் நங்கை மனைவியோ டோது சொல்வான்

தரு

37. க கீர்த்தி சோதி தங்கையே—ஆதிநாதரைப்
போற்றி வருவோம் நங்கையே

உ ஏத்தமாய்க் குருகையில் வீற்றிருக்கு மால்தன்னை
தோத்திரமுஞ் செய்து பிரார்த்தனை நிறைவேற (கீர்த்தி)

ந தூயன் பஞ்சவற்குச காயன் ஆனெயுண்கனி
வாயன் நமக்குநல்ல சேயனுந் தருவார்காண் (கீர்த்தி)

ச சீலன் ஸத்ஜனபரி பாலன் அமரர்க்கனு
கூலன் நமக்குநல்ல பாலனுந் தருவார்காண் (கீர்த்தி)

ரு தீரன் மரதக சரீரன் சகலஜன
தாரன் நமக்குசற்கு மாரனுந் தருவார்காண் (கீர்த்தி)

சு செந்திரு வளர்மார்பன் இந்துவதனன் அர
விந்தலோசனன் நல்ல மைந்தனுந் தருவார்காண் (கீர்த்தி)

எ எத்திசை பணியுங்க வுத்துவ மணிமார்பன்
சித்தமகிழ்ந்து நல்ல புத்திரனுந் தருவார்காண் (கீர்த்தி)

விருத்தம்

38. சங்கரா ஜேந்திரன் பிரயர் தாந்தனும் பூசை செய்யும்
பங்கயப் பதனே புத்திர பாக்கியம் மடியே னுக்கு
விங்களமெல் லாம் வீய வேணுமென் றுரைத்துக் காரி
நங்கைய ருடனே யாதி நாதனைப் பணிகின் றாளே.

39. மேதினி யாளுங் காரி வேந்தனும் போற்றி நிற்க
ஆதிநா தனுமு கந்து அன்புடன் தெற்கு வீட்டில்
தீதிலா திருக்கு மந்தத் திருக்குறுங் குடிமால் நம்பி
பாதமே பணிந்தா யாகில் பாலனுந் தருவா ரென்றார்.

தரு: புன்னாகவராளி

40. வாராய் நீ நங்கையாரே — நமக்கு மைந்தன்
வரமும் தருவ ரவரே.

க நாராய ணாவென்று நம்பிமால் தனைத் தியானம்
பாராய ணமேசெய்தால் பலித்திடு மேசந் தானம். (வாராய்)

உ வானமா மலைவாசனை
மாமலர்த் திருவடிபணிந்து சர்வேசனை
தேனே குறுங்குடியிற் செழிக்கும் பிரகாசனைத்
தெரிசித்து வருவோம் நம்பிமால் ஜகதீசனை (வாராய்)

ங பத்தர் பணியும் பொற்றாளன்
பதுமலோசனன் பரமபுருஷ தயாளன்
எத்திசையுமே புகழ்ந்தேத்து மேழைபங்காளன்
இதயானுக்கிர கனிவனென்றும் நற்பேராளன். (வாராய்)

ச இகபர மறிவதற்கும் புத்திரனில்லாற்கு
இல்லையென்று சொல்வார் சொர்க்கம்
சகல பாக்கியமும் பெற்றுத் தானென்ன நிலைநிற்கும்
தவத்தால்ச் சந்ததிபெத்தால் தழைக்கும் நம்முட வர்க்கம். (வாராய்)

ரு ஆதிநாதன் சொல்ப்படிக்கே நாமிருவரும்
அடிமை யாயவர் குடிக்கே
மாதே செல்லுவோம் நம்பி மாலின் திருவடிக்கே
வணங்கித் தவங்கள் செய்வோம் மைந்தன் வரும்படிக்கே. (வாராய்)

விருத்தம்:

41. அறங்களும் விளங்க நாளும் அவனியிற் காரி ராசன்
சிறுவனும் வேணு மென்று செய்திடுந் தவத்தி னாலே
நிறங்கள்சேர் சங்கும் வாளும் நேமியுங் கரத்தி லேந்தி
குறுங்குடி நம்பி மாலுங் கொலுவினி லிருக்கின் றாரே.

தரு: கல்யாணி

42. க நானிலமெங்கும் புகழ் திருக்குறுங்குடி
நம்பிமால் கொலு விருந்தார்
வானவர் நிதம் வந்து தொழும் பொற்றாளன்
வண்டணியு மரு மாமலர்க் கண்ணன்
கொண்டல் தவழ்மேனி கொண்ட மணிவண்ணன். (நானில)

உ பாதஞ்சிலம் பொலி கொஞ்ச - சேவையைக் கண்டு
பறந்து கலிகளு மஞ்ச
சீதள சந்திரவதன வொளிகள் மிஞ்ச
திகிரி சங்கமுஞ் சிலையு மிலங்கவே
மகிமை கவுத்துவ மணியும் விளங்கவே. (நானில)

ங தாதமர் கமலக் கையும் - தகதகென
தபனன் விளங்கிய மெய்யும்
தோதகமாகச் சூழ்வினைகளைக் கொய்யும்
சுந்தரந்திகழப் பந்துமுலை மாதர்
விந்தை நயனமுஞ் சிந்தை மகிழ்ந்திட. (நானில)

ச தண்டுளப மணிதோளன் - செய் கிருபையாளன்
தரணியளந்த பொற்றாளன்
வண்டணி மலர்க்கையில்க் கெதையும் வாளன்
மாதர்களும் வெண்சாமரைகள் போடவே
வேத நாத சங்கீதம் பாடவே. (நானில)

வசனம்: விருத்தம்

43. வேதனை யளித்தாய் போற்றி விண்ணவர்க் கரசே போற்றி
பூதல மளந்தாய் போற்றி புதல்வனுந் தருவாய் போற்றி
ஸ்ரீதர மார்பா போற்றி திருங்குறுங் குடியில் மேவும்
நாதனே யென்னையாள் கின்ற நம்பியே போற்றி போற்றி.

வசனம்: சௌராஷ்டிரம்:

44. க உன்னை நம்பினேன் நானே
பின்னை வேறில்லை தானே
இந்நிலம் புகழ் பொற் பாதா
என்னையாளும் நம்பி நாதா (உன்னை)

உ அடியவர்க்கரு ளாளா-அணிசேர் துளவத் தோளா
முடியழகிய பொற்றாளா-முகமலர்ந் தென்னையாளா
(உன்னை)

௩ கல்விப் பொருள்களைத் தேட-கருத்தில் நித்தங் கொண்டாட
வல்வினைகள் பறந்தோட-வாழ்குறுங்குடி நாட (உன்னை)

௪ அனுதினங் கிருபை பார்க்க-அடியேனையும் தற்காக்க
மனதன்பாய்ப் பரமேற்க-மைந்தன் கலியைத் தீர்க்க (உன்னை)

விருத்தம்

45. தீர்க்கமாய்க் காரி மன்னன் தேவியுந் தானு மாக
கார்க்குழ னேமி நம்பி கழலிணை போற்றி நிற்கும்
மார்க்கமு மறிந்தா காச வாணியு மன்னு வுந்தன்
பேர்க்கிந்தச் சென்மந் தன்னில் பிள்ளையு மில்லையென்றார்.

46. பிள்ளையில் லார்க்கு முத்தி பெறுவது முண்டோ வென்று
உள்ளமு மிகத்த ளர்ந்து உருகியே மேனி வாடி
வெள்ளமாய் விழிநீர் சோர வேந்தனென் றோதுங் காரி
வள்ளலும் நம்பி மாலே வருந்தியே புலம்ப லுற்றான்.

புலம்பல் : தரு

47. க உன்தன் பாதங் கதியல்லாலிந்த
உலகினில்வேறு முண்டோ நம்பிநாதா—நான்
மைந்தன் இல்லாப் பாவியென்றே
நிந்தனைக்கா ளாகவிதித் தாயோ நம்பிநாதா

௨ கர்த்தனே யுன்பாதமெனக்
குற்றதுணை யென்றிருந்தேனே நம்பிநாதா—நான்
புத்திரனில்லாப் பாவி யென்றே
பித்தனென்றுஞ் சொல்லவிதித் தாயோ நம்பி நாதா

௩ ஆலயம டைத்துவைத்த
சாலைவெட்டி வீடுகட்டி னேனோ நம்பிநாதா—நான்
பால னில்லாப் பாவியென்றே
ஞாலமும்ந கைக்கவிதித் தாயோ நம்பிநாதா

௪ வேலியடைத் தபயிரைக்
காலிகளை விட்டழித்தேனோ நம்பிநாதா—நான்
கூலியைக் குறைத் தளந்து
சூலிகளைக் கண்டுபிரமித் தேனோ நம்பிநாதா

௫ தெள்ளுமறை யோர்பொருளைக்
கொள்ளையிட்டுக் குடி கெடுத்தேனோ நம்பிநாதா—நான்
பிள்ளையில்லாப் பாவியென்றே
யுள்ளமுமுரு கவிதித்தா யோ நம்பிநாதா

௬ விற்கும் விலைகள் குறைத்தக்ரமமாகப்
புவியாண்டேனே நம்பிநாதா—இப்போ
மக்களில்லாப் பாவியென்றே
சொர்க்கமில்லை யென்றுவிதித்தா யோநம்பி நாதா

௭ நல்லோர்களைக் கண்டு நானும்
பொல்லாங்குசொல் லியேதூஷித் தேனே நம்பிநாதா
வல்லமைபே சியேபிற
ரில்லாளைக்கூடிப் பாவஞ்செய் தேனே நம்பிநாதா

௮ மண்தனிலோ ரங்கள்சொல்லிப்
பெண்கொலைகள் செய்யவுஞ்சொன் னேனே நம்பிநாதா
கண்களாலே பார்த்து நல்ல
தண்கரைகளை வெட்டிவிட் டேனே நம்பிநாதா

௯ தந்தைதாய்க ளைக்குருவை
நிந்தனைகள் சொல்லித்திரிந் தேனே நம்பிநாதா—இப்போ
தொந்த வினைகள்சூழ்ந் திடச்
சந்ததியில்லாப் பாவியானேனே நம்பிநாதா

௧௦ நித்தியகர் மங்கள்விட்டு
சத்தியந்த வறித்திரிந் தேனே நம்பிநாதா—நான்
பெற்ற பிள்ளை களைச்சிறை
வைத்துப் பணங் கொடென்றடி த்தேனே நம்பிநாதா

௧௧ பசுகத்தவுங் கன்றுக்குப் பாலைச்
சற்றும் விடாமலே கறந்தேனே நம்பி நாதா நல்ல
பத்தி னிமங்கையர் களைக்
குத்தஞ் சொல்லிப் புணர்ந் தேனே நம்பி நாதா.

விருத்தம்

48. தேவியைப் பார்த்து மன்னன் திகைத்தவன் சிறுவ னில்லாப்
பாவியு மானே மென்று பரதவித் துருகி யேதான்
ஆவியும் பதைக்கு தையோ அரிகரி நம்பி யென்றே
கூவியே மனைவி யோடுங் குனிந்தவன் போற்றி செய்தான்.

49. போற்றியே காரி மன்ன புகலுவோம் கேளா யுந்தன்
கோத்திரம் விளங்க வேநாங் குமாரனு மாவோ மென்றும்
ஏத்தமாய் நீயு மிப்போ திவ்வுல காண்டு நாளும்
கீர்த்திகள் பெறுவா யின்னம் கிலேசமென் விட்டி டாயே.

50. 'மாசிலா முடி தரித்த மன்னவன் காரி ராசன்
வாசமாய்த் தாந்த க்ஷேத்ரம் வந்தபின் நம்பி மாலும்
பேசின படிக்கு நாமே பிள்ளையு மாவோ மென்ன
காசினி விளங்க நங்கை கர்ப்பமு மாகி னாளே.

51. மைப்புயல்குழலாள்கற்ப மசக்கையால் முகம்வெளுத்
தப்பொழு தைந்து மாத மாகவு முடல் கனத்து
செப்பிள முலை கறுத்துச் செல்லவும் பத்து மாதம்
சப்பைவாய் மருத்துவச்சி தானவள் தோன்றி னாளே.

தரு

முலையுந் தோல் துருத்திபோல - முகமுந் திரங்கி யேதான்
தலையும் பஞ்சி போல - மிகத்தா னரைத்து
எலிக்கண் பீளைகள் சோர-இரும்பி யிரைத்துடல்
குலுக்கக் குலுக்கக் கையிற் – கோல்பிடித் தந்த
மருத்துவச்சி தோன்றி னாளே — ஐயா அந்த
மருத்துவச்சி தோன்றி னாளே.

விருத்தம்

53. மருத்துவம் பார்க்கும்போது மைந்தனு மவதரிக்கக்
கருத்தினில் மிகமகிழ்ந்து காசிரா சேந்திரனப்போ
விரித்திடும் விதைகள்தானம் வேதியர்க் கேயளித்துத்
துரைத்தன முடனேமன்னன் சுகமுட னிருந்தகாலை,

54. இருந்திடும் பொழுதுநங்கை யிவ்வுல களந்தநம்பி
தருந்தவப் பாலனென்று தானுள மிகமகிழ்ந்து
வருந்தியேயெடுத்தணைத்துமடிமீதில்வைத்துக்கொண்டு
திருந்தவுமே தாலாட்டுச் செப்பியே மகிழலுற்றாள்.

தாலாட்டு

சூரியன்போல் தெற்குதையந் தோன்றவுமே மேனியெங்கும்
காரி குலம்விளங்கக் கண்மணியாய் வந்தவரோ. (1)

வாரிக் கனகரத்தினம் மாமறையோர்க் கேயளிக்கும்
காரிக்குப் பிள்ளைக் கலிதீர்க்க வந்தவரோ. (2)

வள்ளலென்னுங் காரி வரங்கேட்க நம்பியென்பாற்
பிள்ளைக்கலி தீர்த்த பெருமானே கண்வளரீர். (3)

சிறுகுழந்தை வேணுமென்று செய்தவத்தாற் காரியார்க்கே
குறுங்குடியில் மேவுநம்பி கொடுத்த மகனுரோ. (4)

ஆணிப்பொன் னேயமுதே யடிதொழுது வேந்தரெல்லாம்
காணிக்கை கொண்டுவருங் காரி மகனுரோ. (5)

கழுவாத நன்மணியோ கண்ணுர்ந்த கற்பகமோ
வழுதிவள நாடாள வந்துதித்த குஞ்சரமோ. (6)

சந்ததியும் வேணுமென்று தவஞ்செய்த காரிமன்னன்
சிந்தைக் கவலையெல்லாந் தீர்த்த தயாபரனே. (7)

சேவித்துக் கைகட்டித் தேசமெங்குந் தான்புகழப்
பாவித் தரசாளும் பாலகனென் பால்குடியாய். (8)

தங்கவளைக் கைவீசித் தவழ்ந்துமடி மீதிருந்து
கொங்கை சுரக்குதடா குழந்தாய்நீ பால்குடியாய். (9)

விருத்தம்

56. பாலையு மேகுடிக்கப் பரபரத் தழுதுகையும்
காலையு முதறிக்கொண்டு கண்ணையும் திறந்துபாராப்
பாலனைக் கையிலேந்திப் பதைத்துட லுருகியேதான்
வேலினேர்விழியாள்நங்கைவிசாரமிட்டரற்றலுற்ருள்.

சிந்து தரு

57. கோடான கோடிதவ மாச்சுதோ மகனே—யென்
குழந்தையாய் வந்தநீ கூவியழாயோ யென்மகனே (1)

நாடாளுவாயென்றெண்ணி யிருந்தேனேமகனே-என்னை
நல்லோர்கள் நாட்டில் நகைக்கவுதித்தாயோ மகனே. (2)

அன்னை முலைப்பா லருந்தா திருப்பாயோ மகனே—நா
னுன்னை நம்பியிவ் வுலகி லிருந்தேனே மகனே எந்தன் (3)

சிந்தைக் கவலையைத் தீர்ப்பாயென் றெண்ணினேன் மகனே- புவி
மைந்தரைப் போலுன் வாயைத் திறந்தழாய் மகனே (4)
உண்மையாக உன்னைப் பெற்று மகிழ்ந்தேனே மகனே - என்றன்
கண்மணியே யுன்தன் கண்ணைத் திறந்துபார் மகனே (5)
பெற்ற மனதுதான் பித்தாகு தென்செய்வேன் மகனே - நீதான்
சற்றேயுன் சர்க்கரை வாயைத் திறந்தழாய் மகனே (6)
கொற்றவன் காரி குலம் விளங்க வந்த மகனே-யுன்னைப்
பெற்றும் பெருத மல டியு மானேனே மகனே—பிள்ளை (7)
பெற்றூரைக் கண்டு பெருமூச் செறிந்தேனே மகனே — இப்போ
உற்றூர் நகைக்கவுடம் பெடுத்தே னேயோமகனே—இந்தக்(8)
கோட்டிகள் கொள் ளுங் குறுங்குடி மால் தந்த மகனே — என்னைச்
சாட்டைப் பம்பரம்போலாட்டி வைப்பாயோ சொல்மகனே—இந்த
நாட்டில் விளங்கிய கீர்த்தி பெருமலே மகனே—நடுக்
காட்டிலேவீ ழுயெறித்த நிலவானேன் மகனே (10)
பட்டமுங் கட்டியிப் பாருல கையாளு மகனே—செத்தே
வட்ட முலையுண்ண வாயைத் திறந்தழாய் மகனே (11)
கட்டியங் கூறியெக் காளம் பிடிக்கிறூர் மகனே—வெகு
திட்டமா யுன்தன் கண்ணைத் திறந்துபார் மகனே (12)
சீதள சந்திரன் போல் வதனம் பெற்ற மகனே—பெற்ற
மாதாவென் றேயுன் மனதி ரங்காதோ சொல் மகனே (13)

விருத்தம்

சங்குமங் கிலியம் ரத்தினச் சரப்பளி தகத கென்னச்
செங்கயல் வயல்சூழ்தாந்த க்ஷேத்ரம்வாழ் காரிமன்னன்
நங்கைமைந் தனுக்கேயேழா நாளிற்காப் பிடவுமென்றே
கொங்கைகள் குலுங்கக்காது குத்தவுங் குறத்திவந்தாள்.

தரு

59.சிங்கப் பதக்கமுஞ் சங்குப் பணியுமி
லங்கக் குறக்கூடை யிடுக்கியே
தங்க மெனுமிரு கொங்கைக் குடங்கள்கு
லுங்கக் குலுங்கமெய் குலுக்கியே—குறவஞ்சி வந்தாள்

பார்த்திபன் தாந்த க்ஷேத்திரம் வளர்காரி
வீற்றிருக்கும் வள நாட்டினில்
தோத்திரங் கள்செய்து சாத்திரம் பகர
மாத்திரைக் கோலுங் கையுமாய்க்-குறவஞ்சி வந்தாள்.

குறத்தி அகவல்

60. குழல்முகில் பிறையின் அழகிய நுதலும்
சிலையிரு புருவம் வலையெறி விழியும்
நலமெனுஞ் செண்பக மலரெனு நாசி
பல்லொளி முல்லை சொல்லிளங் கிள்ளை
வாசமே கமழ்வாய் தேசுநற் குமுதம்
தொனிகுயி லிதழ்மாங் கனிமதி முகமும்
கண்டமுங் கமுகு விண்டெனுங் கரமும்
இளங்கிளி யுகிர்காந் தளுளங் கையும்
கொங்கைகள் திகழ்நல்மாறி பங்கய வரும்பு
காரிரு ளெறும்பு சாரிரோ மாவலி
உந்திநீர்ச் சுழியர விந்தநூ லிடையும்
மான்குளம் பல்குல் தான்துடைக் கதலி
ஞெண்டு வராலெனக் கொண்ட முழந்தாள்
அரும்பு தெரிந்த குறும்பை கணைக்கால்
பொத்தக மெனுமிரு சித்தடி யழகும்
தாள்பொற் சிலம்பு சதங்கையுங் கொஞ்ச
வாள்விழிக் கணையில் மாதவர் மயங்க
சந்திரசூ ரியப்பிரபை தரளமும் வச்சிர
கொந்தள வோலை கூர்நுதற் சுட்டி
சிந்துரத் திலகந் தீட்டியே யழகாய்
சந்திர வதனந் தகதக தகெனக்
கஞ்சமா மலர்விழிக் கஞ்சனந் தீட்டி
பச்சிள முலைபொற் கச்சணி விளங்கு
கணடபே ரணம்பொற் குண்டுநற் பவளமுங்
குன்றி மணியுநற் கொத்துடன் வச்ர
கண்ட சரப்பளி கழுத்தணி யாரம்

சங்குமங் கிலியந் தரளமா லிகையும்
சிங்கப் பதக்கமுஞ் சிறப்புட னிலங்க
முன்கை முத்தாரி முத்துமூக் குத்தி
தங்கக் கடையமும் சரிகையு மணிந்து
சங்கணி வளைகள்தான் கலகல கலென
கும்கும் வாடை குமுகுமு குமென
மாகன கத்துகில் மளமள மளென
மேகலா பரணம் மிகசல்சல் சலென
ஒட்டியா ணமுடன் இட்டரை ஞாணும்
வீடிவுள வெவையும் கடைவிழிப் பார்வையும்
பிள்ளைமா ராப்புங் கொள்ளிறு மாப்பும்
நாடுசெம் பொற்குறக் கூடையும் இடுக்கி
சாத்திரம் பகரும் மாத்திரைக் கோலும்
குறியுரை செய்யும் அறிவுள மெய்யும்
பூசிய கதம்பம் வீசியே காதம்
குமுகுமு குமென கமகம கமென
திருவளர் காரி வரைதனில் மேவும்
அரிவையர் கையில் உரைசெய்மெய்க் குறியும்
மிஞ்சிய புகழ்க்குற வஞ்சிவந் தனளே.

தரு

61. ஞானக் குறத்தியும் வந்தாளையா—ஒய்யாரமாக
ஞானக் குறத்தியும் வந்தாளையா.

ஞானக் குறத்தியும் வந்தாள்
நற்குறி சொல்கையிற் பிந்தாள்
தானிவள் நங்கைக் குகந்தாள்
தததிட திமிதிமி தலாங்கு தோமென (ஞான) 1

அங்கமி வளடா ரஞ்சி
அன்ன நடைஒயில் மிஞ்சி
பைங்கிளி மொழிபோற் கொஞ்சி
பத்மினி சாதியு தித்தனள் வஞ்சி. (ஞான) 2

சங்குமங் கிலியங் கட்டி
சந்திரசூர் யப்பிரபை சுட்டி
செங்கை தனிற்குறப் பெட்டி
சேணுதய சௌந்தரி தலாங்குதோமென.(ஞான) 3

நற்றமிழ்க் கருளுங் காரி
ராசேந்ரன் நாட்டில் சிங்காரி
தத்திமி ததக்கிட தாரித்
தகிடதிமிதிமி தலாங்கு தோமென. (ஞான) 4

குங்கும வாடைகள் பூசி
கொங்கண டங்கண தேசி
தங்க வளைக்கையை வீசி
ததகிடதிமிதிமி தலாங்கு தோமென. (ஞான) 5

ஞானக் குறத்தியும் வந்தாளையா - ஒய்யாரமாக
ஞானக் குறத்தியும் வந்தாள்.

வசனம் — வாசல் தரு (நவரோசி)

62. வாசலிது வாசலிது - அம்மே
மகராசன் வாசலிது அம்மே.
ராசரீக னெனுங்காரி யம்மே
மகராசன் வாசலிது அம்மே. (1)

வன்னமணி முடிதரித்த மன்னர்
வந்துதொழும் வாசலிது அம்மே.
அன்னமுடன் சொன்னங்களு மன்பாய்
அளிக்கும்செம்பொன் வாசலிது அம்மே. (2)

தனதான்ய சௌபாக்யம் மிகவே
தான் விளங்கும் வாசலிது அம்மே
கனதைபெற அனைவருக்கும் அருளும்
கன்னனென்னும் வாசலிது அம்மே. (3)

தங்கரத்தின சிவிகைகளும் அம்மே
சந்திரகாந்த மேடைகளும் அம்மே.
மங்களம்போ லனுதினமும் மிகவே
வாழ்வுபெறும் வாசலிது அம்மே. (4)

தேசமெங்கும் புகழ்தாந்த க்ஷேத்திரம்
செழிக்க வந்தோன் வாசலிது அம்மே.
மாசிலாமா முடிதரித்த காரி
மன்னனுடை வாசலிது அம்மே. (5)

பொழிகருணை யாதிநாதர் பாதம்
போற்றுகின்றோன் வாசலிது அம்மே.
வழுதிவள நாடாள இங்கே
வந்துதித்தோன் வாசலிது அம்மே. (6)

சொற்காதி போகம்வள ரிந்த்ர
சுமுகனுடை வாசலிது அம்மே.
சற்குணனும் போர்க்கழியார் அருளும்
தனயனுடை வாசலிது அம்மே. (7)

வசன விருத்தம்

63. வாசநல் தாந்த க்ஷேத்திர மன்னவன் வழுதி நாடன்
காசினி புகழ்ந்து போற்றுங் காரிரா சேந்திர னுட்டில்
வாசலின் மகிமை கேட்டு மனசுசந் தோஷ மாச்சு
தூசிலா துனது சாதி மகிமையைச் சொல்லு வாயே.

தரு

64. சாதியின் மகிமைகே ளம்மே - எங்கள் குறச்
சாதியின் மகிமைகே ளம்மே.

ஆதிநாதரைத் தொழுங் காரி ராசன்னுட் டணங்கே(சாதி)1

கறுத்தபொற் றுகிலாடை யுடுப்போம் - மனம்
களிக்கக் கொழுந்தனைக் கட்டியணைத்துப் படுப்போம்.
குறத்திகள் பிள்ளைபெற் றெடுப் போம்-நாங்கள்
குழுவனுக் குக்காயம் கூட்டியே கொடுப்போம். (சாதி) 2

சங்கையில் லாமல்சஞ் சரிப் போம் - அம்மே
சங்குப்பணியுஞ் சிங்கப் பதக்கமுந் தரிப்போம்
வங்கணவகை தெரிந் துரைப்போம் - செம்பொன்
மலையிற் கனிகளுண்டு மகிமைபெற் றிருப்போம். (சாதி) 3

இட்டமாய்க் கைக்குறி பார்ப்போம் - பெண்கள்
இருதயத்தில் இருக்கின்ற கவலையைத் தீர்ப்போம்
திட்டமாய் அபிமானம் காப்போம் - குறி
செப்பியே செம்பொன்தரச் செங்கை ஏற்போம். (சாதி) 4

காட்டி லகிற் கொம்பு வெட்டிக் - குடிசை
கட்டிக் கவரிமயிர் கனக்கவே கட்டி
மேட்டிமை யாய்க்குறப் பெட்டி - கையில் விளங்க
நாட்டினிற் குறி விளம்புவோம் கெட்டி. (சாதி) 5

வக்கர மணிகுன்றி பூனே - காச்சி
மணியணி வோம்வள்ளி மணவாளன் தானே
திக்கெங்கும் புகழ்படைத் தோனே-யந்தச்
சிவனுடை மகனெங்கள் மருமகன் தானே. (சாதி) 6

வசன விருத்தம்

65. குறிசொல்லுங் குறத்திமாதே கொற்றவன் காரிராசன்
அறிவுடன் தவங்கள்செய்யு மதிசயங்கண்டு அன்பாய்
குறுங்குடி நம்பிமாலுங் குமாரனு மாவோமென்னச்
சிறுவனுக் கின்னதென்றே செய்கையைச் சொல்லுவாயே.

விருத்தம்

66.செய்கையைச் சொல்வேன் காரிதேவிநீ நங்காய்கேளாய்
மைம்முகி லாதிநாத மாலின்சன் னதிக்கேசென்றால்
உய்யவு முலகமெல்லா முத்தமாசுணப்பு ளிக்கீழ்த்
தெய்வமாய் வாய்திறந்து செப்புமுன் மகனுமென்றாள்.

67. வெகுமதி குறத்திக்கீந்து வேந்தனும் நங்கையாரும்
நகைமுகச் சோதியாதி நாதனைப் புகழ்ந்துபோற்றி
செகமெல்லாம் விளங்கவேயான் சிறுவனைப் பெற்றகீர்த்தி
தகைமையும் விளங்கவென்றே யுரைத்துச்சன் னிதியில்விட்டாள்.

68. பிள்ளையென் றேமகிழ்ந்தே பெற்றிடும் நங்கையாரும்
வள்ளலென் றேதுங் காரி மன்னனும் பார்த்திருக்க
உள்ளமு மகிழ்ந்தே யாதிநாதனை புகழ்ந்துபோற்றிக்
கள்ளமாய்ப் புளிக்கீழ் மாறன் கைதவழ்ந் தேகலுற்றான்.

தரு: (மத்யமாவதி)

69. தவழ்ந்தே வரற் சேவையைப் பாரும்—ஞானதேசிகன்
தவழ்ந்தே வரற் சேவையைப் பாரும்.

தவழ்ந்தே மலர்க்கரங்கள் சிவந்திடவும் புளிக்கீழ்
தவம்புரிந் தடியவர் பவங்களை யுமகற்ற. (தவழ்)

தண்டைநூ புரவொலி கொஞ்ச – தழைக்குஞ் சந்திர
மண்டல முகத்தொளி மிஞ்ச - வடிவழகைக்
கண்டே யோடவுங் கலியஞ்ச - கத்தூரிக்காப்பும்
வண்டணி மலர் முத்துக் - கொண்டைகுலுகுலென
கண்ட சரப்பளி கலகலகலென. (தவழ்) 1

சந்திரசூரியப் பிரபையுஞ்சுட்டி – தகதகதகென.
விந்தையா கச்சிரசிற் கட்டி - மெய்யர்க்குமெய்யன்
தந்தை தாயையு மெள்ளத்தெட்டி - தானுதிமாலை
வந்தனமும் செய்து – சிந்தை மகிழ்ந்துசேடத்
திந்திருணிக் கீழ்மறைச் செந்தமிழ்பாட. (தவழ்) 2

தொண்டர்க் கன்பான கிருபையாளன் - சோதிச்செழும்
புண்டரீக மலர்ப் பொற்றாளன் - புளகிதமான
தண்டுளப மணிந்த தோளன் - தாழ்வச்சிர
குண்டலங் களசைய எண்டிசை – யனைவரும்
தெண்டனிட்டுச் சேவையைக் கண்டுகண் களிக்க. (தவழ்)3

விருத்தம்

70. விட்டிடும் பிள்ளைதானும் மெள்ளவே தவழ்ந்துவந்து
திட்டமாய்த் திருப்புளிக்கீழ் சிறுவனும் இருக்கும்போது
அட்டதிக் கினிலும் போற்றும் ஐயனென் றேடிவந்து
வட்டமா முலையாள்நங்கை மைந்தனைப் பார்த்துச்சொல்வாள்.

தரு (கேண்டை)

ஆதிநாத ரையுமன்பாய் அடியிணைகளைப் போற்றி
சோதிவாய் திறந்துவார்த்தை சொல்லுவாய்நீ யென்றிருந்தேன் 1

வேதனைக்கா ளாவாயென்று விதித்தானே என்தலையில்
மாதவம்செய்த திதனுக்கோ மைந்தனேநீ யிங்குதித்தாய் 2

வேதியர்கள் வீதிகளும் வேந்தர்களின் வீதிகளும்
தாதியர்கள் வீதிகளும் சற்சனர்கள் வீதிகளும் (3)

ஓதுமறைச் சாலைகளும் ஓங்குகரும் பாலைகளும்
தாதலர்ப் பூங்காவுகளும் தாமரையின் வாவிகளும் (4)

மண்டபவ லங்காரமும் மணிமதிட்கோ பூரங்களும்
அண்டர்கள்பரி வாரமும் ஆதிமாலுக் குபசாரமும் (5)

சேடப்புளிக் கீழ்ப்பிரம தியானஞ்செய் திடும்நேசமும்
நாடுந்தென் திருக்குருகை நகரிதனில் வாசமும் (6)

பத்துமாத முஞ்சுமந்து பரிவாக நானுமுன்னைப்
பெத்ததிதுக் கோமகனே பெருமானே யிங்குதித்தாய். (7)

விருதெக்கா ளம்பிடிக்க மெல்லியர்க ளும்நடிக்க
மருமலர் கள்முடிக்க வந்துகட்டி யம்படிக்க (8)

முரசுக ளுமடிக்க முடிமன்ன ரடிபோற்ற
அரசாளா மல்மகனே அய்யனேநீ யிங்குதித்தாய். (9)

வசனம் கலித்துறை

72. திருவவ தாரத் திருப்புளி நீழற் சிறுவனுமே
ஒருகையில் ஞான உபதேச முத்திரை யோங்கியநல்
பெருமையி னுண்மையை நங்கையு மேகண்டு பிள்ளையென்றே
அருமை களுமிட் டழைத்தோடி யேவந் தரற்றினளே.

புலம்பல் தரு கேண்டை

ஐயகோநா னென்னசெய்வேன் அரியதவ மும்செய்தேன்
வையகம்ந கைக்கப்பெற்றேன் மைந்தனில்லாப் பாவியானேன். 1

வள்ளல்காரி ராசன்தானே வரம்பொய்த்த தறியேனே
பிள்ளையென்று மகிழ்ந்தேனே பெற்றும்மல டியானேனே. 2

இட்டபாக்கி யங்கள்பெற்றேன் இவ்வுலகை ஆண்டிருந்தேன்
பட்டங்கட்ட யாரைவைப்பேன் பாலனோநான் என்னசெய்வேன்

பாலனுமில் லாதபாவி பதைக்குதடா என்னுவி
ஓலமிட்ட ழைத்தாற்கூவி ஓடிவாகு மூந்தாய்தாவி. (4)

கொற்றவன் தவம்புரியக் கொங்கைரெண்டும் பால்சொரிய
பெற்றவர்க் குபகரியாப் பிள்ளையுண்டோ சொல்தெரிய. (5)

பெற்றமனம் பித்தாமல்லோ பிள்ளைமன தேதுகல்லோ
உற்றதுகே ளெந்தன்சொல்லோ உன்செவியிற் கேளாதல்லோ.

புதல்வருட னேகூட போய்மகனே விளையாடடா
கதறநான் ஞாயமோடா கண்மணியே கிட்டவாடா. (7)

மாதவத்தோர் போதனையோ மனத்துயர வேதனையோ
ஆதிநாதன் சோதனையோ அறியேன்சொல் நீதானேயோ.

இன்னதென்று அறியேனே ஏதுசெய்வேன் விதியோனே
மன்னவர்க்கு மன்னவனே வாய்திறந்து சொல்மகனே. (9)

விருத்தம்

74. மகத்துவ முடைய நங்கை மன்னவன் காரி ராசன்
திகைத்தவர் விசார மிட்டுச் சிந்தையும் உருகியேதான்
செகத்தினில் விளங்கவேநான் சிறுவனைப் பெற்றதற்கு
நகைக்கிட மாச்சு தென்று ராசனும் வீற்றி ருந்தான்.

வசனம் விருத்தம்

75. வீற்றிருந் தவனுங் காரி வேந்தனும் மைந்த னுக்கே
பார்த்திட வேணும் நாடிப் பரிக்ஷையும் ஆய்ந்து பார்க்க
மாத்திரைப் பையுங் கொண்டு வாகடப் படியு ரைக்கும்
சாத்திர வைத்யர் தம்மைத் தானிங்கே வரச்சொல் வீரே.

76. வாதபித் தங்கள் சேட்பம் மந்திர யந்த்ர தந்த்ரம்
பூதலந் தன்னில் நம்மைப் போலவே யில்லை யென்றும்
தாதுலட் சணவ யித்ய சாத்திரப் படிக்கு நன்றாய்
ஓதுவோ மெனவ யித்யர் உசிதமாய்த் தோன்றி னாரே.

தரு

77. சீதள் உட்டிணமும் வாதங் களுக்கந்த
சிந்தா மணிசந் திரோதயமும்
வாதராட் சஸமாத் திரைகளும் கொண்டு
வயித்திய ரும்வந்து தோன்றினுரே. (1)

சங்கத் திராவகம் பூபதி தாம்பிர
பஸ்மமுஞ் சொர்ண பஸ்மமுடன்
வங்கண மாய்வங்க பஸ்மமுங் கொண்டு
வயித்திய ரும்வந்து தோன்றினுரே. (2)

இந்தவுல கிற்பில்லி சூனியங் களுக்கும்
எதிர்த்த வர்க்குமார் பாணியென்றும்
மந்திர மிணுமிணுந் தெந்திர மெழுதும்
வயித்திய ரும்வந்து தோன்றினுரே. (3)

கோகர்ண கெசகர்ண வித்தைக ளும்ரச
குளிகள் மூலிகைக் கிரிகைகளும்
ஆகம மாயக்னித் தம்பமு மோடிக்
களத்தலா கமும்வாயுத் தம்பங்களும் (4)

மோர்கனத் தம்பமு டன்சலத் தம்பமும்
முகவசி கரமிருக வசிகரமும்
மேகசூ லையுங்குன்ம வாதங்க ளுக்கந்த
வில்வாதி விஷமுட்டித் தயிலங்களும் (5)

ரோகங்க ளுந்தானின்ன தென்றே யறிந்துசொல்ல
நொண்டித் திம்மாசிப் பண்டிதனும்
வாகடப் பொத்தக மாத்திரை யுங்கொண்டு
வயித்திய ரும்வந்து தோன்றினுரே. (6)

விருத்தம்

78. வயித்தியர் தானுங் காரி மன்னவா கேள யுந்தன்
வயித்தில்மா தவப்பாலற்கு வாதபித் தங்கள் சேட்டம்
நயத்துட னறியவேண்டி நாடிகள் நன்ருய்ப் பார்த்தோம்
சயித்தியஉட் ணஞ்சேர் வ்யாதி தானிது வல்லவென்ருர்,

79. தானிது வல்ல வென்றால் சாத்திரக் காரர் சோசியர்
ஞானமு மேமி குந்தோர் நன்மறை யோது பார்ப்பார்
பானுவைப் போலு தித்த பாலற்கீ தென்றே சொல்ல
மானிலத் தாய்ந்து பார்த்து வந்திடச் சொல்லு வீரே.

தரு

80. அப்பையுந் தொப்பையுங் குப்பா பட்டரும்
அம்பியு நம்பியின் தம்பியு மாயந்த
அம்மா ளய்யனும் பெம்மா ளய்யனும்
அத்தா னய்யனும் பொத்தா னய்யனும்

அப்பா வையனும் சுப்பா பட்டனும்
ஆதிமுத் தையனும் வேதம்பெத் தய்யனும்
அண்ணா வையனும் தெண்ணா ரையனும்
அந்தணரும் வந்து தோன்றினாரே.

விருத்தம்

பாட்டன்தலை முறையிலேநாம பஞ்சாங்கம் பார்த்ததில்லைக்
கேட்டைமூட் டையுமே செவ்வாய்க் கிற்றிகை பரணி நாளும்
கேட்டுத்தமமே காதெசி கிராணமும் வருகு தென்று
போட்டிசாத் திரங்கள்சொல்லப் புரோகிதர்தோன் றினாரே.

தரு

82. சீவை குண்டங் திருக்குருகூர்
தென்திருப் பேரும் திருக்கோளூர்
தேவ ரிரட்டைத் திருப்பதியும்
சீர்வளர் தாந்த க்ஷேத்திரமும்
பூவுல கம்புகழ் பெருங்குளமும்
புளிங்குடி வரகுண மங்கையுடன்
காவலன் பாற்சாத் திரங்கள்சொல்லக்
கட்டளைப் புரோகிதர் தோன்றினாரே.

வேறு தரு

83. பட்டவர் திதிக்கிலை யிட்டரிசி வாங்கும்
மட்டிச் சங்கரனு மொட்டைச் சுப்பனும்
பட்டணப் புரோகிதம் கட்டளை நம்மதென்று
குட்டைநா கநாதனுந் தோன்றினரே.

விருத்தம்

சாத்திர மெல்லாம் பார்த்தோம் சகலசோ சியங்கள் பார்த்தோம்
பிரார்த்தனை யான உன்றன் பாலன்சா தகப்ப லன்கேள்
நாற்றிசை புகழு மாதி நாதனைப் பணிந்தெந் நாளும்
ஏற்றமாய்த் திருப்பு ளிக்கீ ழிருப்பனென் றிருக்கு தையா.

இருக்குதென் றுரைக்கு மப்போ திதயமு மிகத்த ளர்ந்தே
உருக்கமாய்ப் பெற்ற பாலன் உகந்துதான் திருப்பு ளிக்கீழ்
இருக்கவும் பிரம தேவன் எழுதின படியோ என்று
கருத்தினில் விசார மிட்டுக் காரிரா சனுமி ருந்தான்

86. நங்கைபால் நம்பி மாலும் நாமமும் நம்மாழ் வாராய்ச்
செங்கைமுத் திரையு மாகித் திருவவ தாரஞ் செய்யச்
செங்கதி ருதயம் போலத் தெட்சிணம் விளங்கக் கண்டு
கங்கையின் கரையி ருந்த கனதவ யோகி வந்தார்.

தரு

87. கதிரவ னுதயம் போலக் காணவுமே தெட்சி ணத்தில்
அதிசயம் பார்க்க வென்று அன்புடனந்த க்ஷணத்தில்
துதிபர வுங்குருகூர் சுருதித் தமிழ் மணத்தில்
மதுரமொழி தேடிய மதுரகவி தோன்றினர். (1)

தரித்தசெப தாவடம் தண்டுடன் கமண்டலமும்
விரித்த சடைமுடியும் மின்னூல்ரத்ன குண்டலமும்
மருக்கமழும் வகுள மாறன்று வீறன்தலமும்
கருத்துள்நா டிமதுர கவியோகி தோன்றினரே. (2)

விருத்தம்

88. கொற்றவன் காரி ராசன்குமாரமார்த் தாண்டம் போற்றி
முத்திக ளருளும் ஞான முத்திரைக் கையா போற்றி
நற்றவ முடையாய் போற்றி ஞானதே சிகனே போற்றி
கர்த்தனே போற்றி யுன்தன் கழலிணைபோற்றி போற்றி.

89. "செத்தத்தின் வயிற்றி லேதான் சிறியது கிடந்த தானால்
எத்தைத்தின் றெங்கேதானே யிருக்குமோஇயம்பும்"என்ன
"அத்தைத்தின் றங்கே தானே யிருக்கு"மென் றந்த ரங்கம்
முத்தமிழ்த் திருக்கோ ளூரின்முனிவனுக் குரைசெய்தானே.

முனைபெறத் திருக்கோ ளூரின் முனிவனங்கேது சொல்வான்
மனமிக வும்ம கிழ்ந்தேன் மன்னவா கேளா யுன்றன்
தனையனென் றிருக்க வேண்டாந் தானிவன் தேவன்கண்டாய்
உனதுநாடாண்டு கொண்டு உகந்துதானிருக்கச் செல்வாய்.

91. எனதுள மகிழ வேதான் இவ்வுல களந்த நம்பி
தனையனென் றேயு தித்த தாலவன் தேவ னென்றால்
முனிவனே அடியே னுந்தான் முத்திதான் பேறவே தேவர்
அனைவருஞ்சேவையென்பா லளித்திடச் செய்வீ ரென்றான்.

92. விளங்கவு முனிவ னப்போ விண்ணவர் மாறன் மார்பில்
உளங்களி கூரச் சேவை யுகந்துதா னளிக்கச் செய்து
வளங்கள்சேர் வழுதி நாடும் மன்னவா ஆள்நீ யென்ன
தெளிந்துநற் காரி தாந்த க்ஷேத்திர மேகினனே.

அந்தமாய்த் தவங்கள் செய்யும் அகத்திய முனிக்குத் தானே
சந்ததந் தமிழ்க்கு முத்தி தந்திட நம்மாழ் வார்க்குச்
சிந்தையில் துயர கற்றிச் சேவையு மளிப்போ மென்று
நந்தணி ஸ்ரீவை குண்ட நாதனுங் குருகை வந்தார்.

கண்டார்வம்—தரு

94. கருடன் மேல்ஸ்ரீ வைகுண்ட நாதர் வருவது
காணக் கண்க ளாயிரம் வேணுமே.

விருது நாகசர மேள வாத்தியங்க ளடிக்க
மெல்லியர் சாமரைபோட வெண்குடைகள் பிடிக்க
கருணைக்கிருபைக் கடலெனவுங் கட்டியங்கள் படிக்க
கனகரத்தி னாபரணக் கன்னியர்கள் நடிக்க—கருடன் மேல் (1)

கந்தருவர்க ளும்நாதகீ தங்களும் பாட
கமலமல ரடிசேவை கண்டுகலி யோட
அந்தரத் தமரர்களும் அனைவருங்கொண் டாட
அவனிதனில்விளங்கஅருமறையின்தமிழ்தேட—கருடன் (2)

நாதமுனிக் காகநம் மாழ்வார வதரிக்க
நான்முக னிந்திரன் முனி நாரதரு முபசரிக்க
பாதசேவை களைக்கண்டு பத்தர்ந மஸ்கரிக்க
பாருலகோ ருய்யும் படிக்கவேவந் துபகரிக்க (3)

கருடன் மேல்ஸ்ரீ வைகுண்ட நாதர் வருவது
காணக் கண்க ளாயிரம் வேணுமே.

விருத்தம்

வாசவன் முனிவன் போற்றும் வைகுண்ட பதியே போற்றி
காசினி யளந்தாய் போற்றி கருடவா கனனே போற்றி
தேசுள சிலையும்வாளும் திகிரிசங் கணிந்தாய் போற்றி
ஈசனே போற்றி யுன்றன் இணையருள் போற்றி போற்றி.

96. முனைபெற நம்மாழ் வாரை முத்தமி ழுரைக்கச் சொல்ல
அனுதினம் விளங்கந் தாதி யாசிரி யமும்வி ருத்தம்
எனுந்திருவாய் மொழிச்சொல்இயம்பவு நூற்றெண்மாலும்
மனமகிழ் திருப் புளிக்கீழ் வந்தெமைப் பாடு மென்றார்.

இந்தநற் பிரபந்தம்சொல்ல எடுத்ததைப் படித்த பேர்கள்
அந்தமாய் வானிற்செல்ல ஆதலா லஃதி றக்க
செந்தமிழ்ப் பிரபந்த மிந்தச் செகந்தனில் விளங்கச் செய்ய
சிந்தையுமகிழ்ந்துவிஷ்வக் சேனரைப் பார்த்துச்சொல்வார்.

98. செகதலம் புகழும் விஷ்வக் சேனரே சொல்லக் கேளீர்
நகைமுகச் சோதி மன்ன னார்தலந் தன்னி லேதான்
முகமிக மலர்ந்து நாத முனியென அவத ரித்து
மகிமைசேர் குருகை நோக்கி வந்திடும் என்று சொன்னார்.

தவங்கள்செய் காரி ராசன் தனயன்வாழ் தலத்தை நோக்கி
கவனமும் மனதில் எண்ணிக் கடுகியே வருகும் போது
நவமணித் துளவம் பூண்ட நாதமா முனிகு டந்தை
அவனியிற் புகழ வந்தார் அந்தணர் தோன்றி னாரே.

100. பீளைகள் சோரக் கண்கள் பித்தெழ இருமல் நோக்கும்
கோளையும் உடல்ந டுங்கிக் குழறியே பேசிக் கொண்டு
வாளைகள் தாவுஞ் சோலை வயல்கயற் சூழ்கு டந்தை
ஆளனத் துதிகள் செய்தே அந்தணர் தோன்றினாரே

தரு

101. குடுக்கைக் காப்புப் போலுடல் மாசியும்
குறுகியே நடந்து கையை வீசியும்
நடுக்கி நடுக்கிக் குழறிப் பேசியும்
நரைத் தலையுபபல் பிடித்த பாசியும்
இடிக்கி யிடிக்கியே கண்கள் கூசியும்
இரைத்திலும் பிக்கொண்டு சிந்தும் நாசியும்
அடுத்தாரா வமுதனைத் துதிகள் செய்யும்.
அந்தண ரும்வந்து தோன்றி னாரே.

விருத்தம்

சிலையுடன் கதையும் வாளும் திகிரிசங் கணிந்த தோளன்
அலைகடற் றுயிலும் ஆரா வமுதனைத் துதிகள்செய்யும்
சொலவினில் ஆயிரத் துளிப் பத்தெனுஞ் சொல்லைக் கேட்டு
நலமருள் குருகை நோக்கி நாதமா முனிவந் தாரே.

தரு

103. நம்மாழ்வாரை நாளும் போற்றிசெய்திட
நாதமுனி வந்தாரே.
இம்மா நிலம்புகழ்ந் தேத்துங் குருகையில்
இங்கித மாயந்த ரங்கம் மதுரகவிக்
கங்கமா யுரைசெய்த நங்கை சுதராக (நம்மாழ்...)

பாகவ தப்ரா வண்ணியமு டன்சீர் வேஷ்டியும்—திரு
பன்னிரு நாமம் விளங்கிய பரத நாட்டியம்
ஆகம வேத புராண ப்ரபந்த கோஷ்டியும்—செக
தாதிநா தன்சங் நதித்திருப் புளிநிழற் காட்சியும்
கோக்ந கக்கரம் ஞான முத்திரையும்
யோகமுங் தாம்பிரவர் ணியின்நதிக் கரையும்
பாகெனும் நற்றமிழ் ராகம்பண் ணிசைவை
போகமும் நித்திய ராகிய குருகூர் (நம்மாழ்வாரை) 1

காசினியெண்ணேழ்தேசமெங்கும்புகழ்மாகாரியின்-பாவில்
காதல ஞகிவங் தவதரித் திடுமா காரியன்
தேசுள ஞானப் பிரகாசம் விளங்கிய சூரியன்—போல
திருவவ தாரமும் பூரண கடாக்ஷ உதாரியன்
வாசமு மேகமழ் வகுளா பரணன்
மாமதி முகம்விளங் கியலோக சரணன்
வீசிய புகழ்மகா தேசிகன் குருகூர்
வாசமு மானஉல் லாசவை போக (நம்மாழ்வாரை) 2

கொண்டல் தவழ்மலர்க் குழல்முடி யிட்டலங் காரமும்-கொண்ட
கோலமு மேவளர் சுந்தர வச்சிர சரீரமும்
அண்ட ரண்டபகி ரண்டங் களுக்கா தாரமு—மான
அருமறை யின்பொரு ளின்றமிழ் வேதகம் பீரமும்
வண்டணி செந்துள பந்திகழ் தோளும்
வாதியர் நிதம்பணிந் தேத்தும்பொற் ருளும்
தண்டனிடுங் தொண்டர் கண்டுகண் களிகூர
புண்டரீகக்கரங்கொண்டமுத்திரையும்(நம்மாழ்வாரை)3

கலித்துறை

துயர்நீக்கும் ஞானச் சுடரொளி யாய்வந்து தொண்டுகொள்ளும்
செயலும் பரகதி தானே யளிக்கும் தெரிசனத்தின்
நயமும் வகுளப் பெருமான் உரைக்கின்ற நற்றமிழும்
உயர்தென் குருகை நகர்க்கிணை யோஇவ் வுலகங்களே.

தரு

105. இந்தப்பூ லோகத்தில் குருகூரி னதிசயம்
போலவே தானுமுண்டோ.
நம்பிமா லானநம்மாழ் வார்வாழும் வளநாடும்
வல்வினை கள்பறந் தோடும்—நாளும்
நல்கும் வரமுங்கை கூடும் — நல்ல
கல்விப் பொருள்களைத் தேடும்—வேதச்
சொல் விளங்குந் தமிழ்ப்பாடும் (இந்தப்பூ)

கொஞ்சு கிளிகுயில் கூவும் செம்பொன்மதில்
கோபுர முமலங் காரம்—நாளும்
மிஞ்சு புகழ்வேத கோஷம் முழங்கொலி
வீதிகள் தோறும்விஸ் தாரம்—அந்த
பஞ்ச பாணனு மயங்குந் தெரிசனம்
பாகவ தாள்பரி வாரம்—மனச்
சஞ்சல மில்லாமல் தானளிக் குமுத்தி
தாம்பிர வர்ணிநதி தீரம்—அதைத்
தஞ்சமென் றூர்க்குப சாரம்—ஆர்க்கும்
நெஞ்சமஞ் சாதாண்மை வீரம்—செய்யும்
வஞ்சனை தீர்க்குங் கொடூரம்—அதை
என்சொல்வேன் காணுங்கெம் பீரம் (இந்தப்பூ) 1

உன்மத பித்தம் பிடித்துப் பதைத்துடல்
ஊன்றும்ல் வேருடன் பேர்க்கும்—பின்பு
தன்மநி னைவுகொள் ளும்படி யாக்கியே
தன்பொரு ளன்றேதற் காக்கும்—அந்த
மின்முகில் வண்ணன்அ டிமையென் றேபரம்
வீற்றிருக் கும்படி சேர்க்கும்
பொன்முடி வானவ ரினனுடன் கூடிப்
பிரியாம லேகிருபை பார்க்கும்—செய்த
கன்மவி டாய்களைத் தீர்க்கும்—இனிச்
சென்மமெ டாவர மேற்கும்—படி
இம்மையி லேதாரை வார்க்கும்—அதில்
நன்மையுண் டாமேயெல் லார்க்கும் (இந்தப்பூ) 2

ஞாலமுண் டானடி காணவுண் டாம்மிக
ஞான பக்திவை ராக்கியம்— அந்த
நீலவண் ணனுதி நாதன்சே வைநிதம்
நிட்சேப மும்வேண பாக்கியம்—நாளுஞ்
சேலெழு துந்திரு வின்கடாட் சம்வளர்
செய்யும் மறைத்தமிழ் வாக்கியம்—நங்கை
பாலனு கியநம் மாழ்வார் களிகூரும்
பாங்கான க்ஷேத்திரஆ ரோக்கியம்—அனு
கூலதெ ரிசன யோக்கியம்—அதி
னுலே விளங்குஞ்சி லாக்கியம்—இனி
மேலுண் டோபோக போக்கியம்—ஒருக்
காலுமே நீங்காத சௌக்கியம் (இந்தப்பூ) 3

விருத்தம்

106. பரிவுடன் திருப்பு ளிக்கீழ்ப் பராங்குச நம்பி யப்போ
கரிசன மாக வந்து கண்ணிநுண் சிறுத்தாம் பைத்தான்
உரையுமா யிர மீரா றுருவெனச் செய்தீ ராகில்
கருணைசேர் நம்மாழ் வாரைக் காணலாம் என்று ரைத்தார்.

கரமுமே கூப்பி அன்பாய்க் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம் பைத்தான்
உருவுமா யிர மீரா றுரைத்திட வேயு கந்து
சுருதிநற் றமிழ்ப்ர பந்தஞ் சொல்லவென் றேநம் மாழ்வார்
பிரியமாய் மாமு னிக்குப் பிரத்யக்ஷ மாயி னரே.

சாவேரி தரு

108. நம்மாழ் வார்திரு அவதாரஞ் செய்த
ஞான தேசிகன் சேவை பாரும்
இம்மா நிலத்தில்கா ரியுமனங் களிக்கவே
மின்முகில் நம்பி மாலுமக வாகிய (நம்மாழ்)

நெத்தியி லணிகஸ் தூரியின் காப்பும் - துயர்
நீக்குமங் தகாசச் சேவையின் கோப்பும்
பத்தியு டனடி யார்கை கூப்பும் - நாளும்
பரப்பிரம்ம த்தியானம்செய்திடும் வாய்ப்பும்-எங்கும்பிர
சித்த னெனும்பரி சுத்தன் நித்திய
முத்தி தரும்மறை நற்றமிழ்க் கொரு
கர்த்தன் எனவளர்த் தமுத் திரை
பெற்ற திருக் குருகைத் தலந்தனில். (நம்மாழ்) 1

தாமரு ருஞ்ச ரோருகக் கையும் - அந்தத்
தபன னுதயம் விளங்கிய மெய்யும்
ஆதிநா தனையா ராதனை செய்யும் - அன்பாய்
அடிய வர்க்கிரு வினைகளைக் கொய்யும்-திகழும்வெண்
போதில்நான் முகன்வே தந்தமிழ் செய்து
நாதமு னிக்குகந் தோதும் மகிமையும்
தீதிலா மனு நீதி புனையுநல்
மாதவம் புரி சீதர் னிந்த (நம்மாழ்) 2

திருமஞ் சனமு முழுக் கொலியும் – அந்தச்
சேவையைக் கண்டோடுங் கலியும்
சுரர்து தித்துத் தொழுமஞ் சலியும் – காந்தி
துலங்க வேவத னமம் புலியும்-நற்புனல்
பருகுகங் கையின்கரை யில்நற் றவம்புரி
மதுரகவி வருகவவற் குகந்துரை செய்கையுந்
திருவர வப்புளி நிழல்திர முமான
தென் குருகை வாசமும். (நம்மாழ்) 3

விருத்தம்

காமவேள் தாந்த க்ஷேத்ரங் காரிரா ஜேந்த்ர சந்த்ரன்
தாமகிழ்ந் தருளும் ஞானத் தமிழ்க்கடல் அமுதே போற்றி
நாமமே விளங்கு கின்ற நற்றவ முடையாய் போற்றி
மாமலர்ப் பதனே போற்றி வகுளதே சிகனே போற்றி.

தாழிசை

110. குருகைவா ழுந்திரு வழுதிநா டனெனுங்
குருபரன் இருபதாம் புயன்
குணநிதிக் கடலும் இணையுமற் புதமும்
குமுதவா யின்மொழி யமுதமும்
இருசெவிக் குழையும் அசையும்விற் புருவம்
இந்துநேர் வதன அந்தமும்
எழில்முடிக் குழலும் அழகுபற் குறியும்
இருபுயங் களணி வகுளமும்

அருமறைப் பொருளை உரைசெயுந் தமிழை
அடியவர்க் கருள் சகாயமும்
அன்னகே தனமும் பன்னகா சயன
ஆதிநாத னுடத் தியானமும்
தெரிசனப் பிரபல வரிசைபெற் றமகா
தேசிகன் பரம ராசியன்
செங்கையேந் துந்திரு ஞானமுத் திரையுஞ்
சேவை காண் இவன் சிலாக்கியமே.

சுருட்டி தரு

111. இவனே சிலாக்கியங் காணும் - அறியச் சொன்னேன்
இகபர சாதகம் பூணும்
தவஞ்செய் ஞான போதனன் தமைக்கு மன்ன கேதனன்
அவனே மது சூதனன் அவனுக் கவன் சேதனன்.(இவனே)
தருஞான முத்திரைக் கையும் - இவனையல்லாற்
றவங்கள்செய் வதெல்லா மையம்
இருவி னைகளைக் கொய்யும் பெருமை பெற்றிடும் வையம்
குருபீ டமான மெய்யும் திருவவ தாரம் செய்யும்.(இவனே)
உள்ளங்கைக் கனிபோல் மித்திரன் - அமரரெல்லாம்
உரைக்கின்ற தேகப வித்திரன்
தெள்ளுந் தமிழ் விசித்திரன் திருவி சாகந க்ஷத்திரன்
வள்ளல்கா ரியன் புத்திரன் மாலா கியச ரித்திரன்.(இவனே)
பதுமப்பொற் பதங்கள்நாடும் – சேஷகவிஞன்
பகருந் தமிழ்மாலை சூடும்
மதுரவாய் மொழி பாடும் மகிமைபோ லுண்டோ யீடும்
சதுமறைப் பொருள் தேடும் சடகோப னைக்கொண் டாடும்.(இவ)

தாழிசை

குருகைப்பதி தனிலற்புத னெனுஞ்சற்குரு பரனே
கூறுந்தமிழ் மாறுவளந் தேறும்புளி நிழலும்
மருமொய்த்திடு களபப்புய வகுளப்பெரு மானே
மதுரைப்பதி சங்கத்தமிழ் வணங்கும்பொற் பதஉன்
சுருதிப்பொருள் தமிழேதமிழ் அல்லாமலே உலகில்
சொல்லுங்கவி எல்லாம்ஒரு சொல்லுக்கிணை யாமோ
தருவொப்பெனும் அருமைப்பொருள்கருணைக்கடல்நிதியே
தரணிப்புகழ் காரிக்குல ஞானச்சட கோப.

நீலாம்புரி—தரு

113. சடகோப திவ்வியகுண ரத்னப் பிரதாப
தடசித்த தாம்பிர வர்ணிநதி தீர
திருக்குரு கூர்வாழுஞ் செண்பக மாற
கெம்பீர உபகார அவதார (சடகோப)

சுந்தரஞ்சேர் சந்திரபிம்பம் போல்வதனப் பிரகாச
சிந்தைதனிலே தியானம்செய்யுந் தவயோக உல்லாச
மந்தகா சமும்சேவை தந்தருள் வாயே
வாசங் கமழ்வகுள மாலிகா பரண
லோசரணு ரவிகிரண திவ்யசரண (சடகோப)

மதுரகவிக்கே அந்தரங்கம் உரைக்கின்ற மெய்ய
சதுமறைக்கும் தமிழ்செய்யும் ஞானமுத்திரைக் கைய
பதுமநாப னென்ருதி மலரனே துய்ய
பரஞ்சோதி யேபரந் தரும்ஆசை பூணும்
நெஞ்சிற்பே ணும்வினை நாணும்திரங் காணும்(சடகோப)

மனமகிழ்ந்து சேஷகவி தமிழ்புனையும் பொற்ருள்
அனுதினமும் அன்பாய்அடி யவர்க்கருளுந் தயாள
உனதருமை என்றிந்த சன்மமுமீடேற
உண்மைசொன் னேனுன்த னடிக்கேயா ளாக்கும்
இசைநோக்கும் தமிழ்வாக்கும் துயர்நீக்கும் (சடகோப)

வசன விருத்தம்

114. ஞானதே சிகனும் அந்த நாதமா முனிக்கு கந்து
தானவர் பிரபந்த முற்றுந் தானுரைத் திட்டெங் நாளும்
மானிலத் தவர்க்கு நீரும் மறைத்தமிழ் ப்ரபந்தந் தேவ
கானமாய்உரையுமென்று களிப்புடன்முனிக்குச்சொன்னர்.

மகிமைசேர் மாறன் பொற்றூண் மண்டபங் தனிலி ருக்க
நகைமுகம் இலங்க வேதான் நாதமா முனிவ னுந்தான்
இகபரந் தரும்ப்ர பந்தம் என்றுல கோர்க்க ளித்து
அகமகிழ்ந் தனுசந் தானம் அனைவரும் உரைக்கச்செய்தார்.

116. நாதமா முனிக்குச் சேவை நல்கியே நம்மாழ் வாரும்
பூதலம் புகழ்ந்து போற்றப் பொற்றூணின் மண்டபத்தில்
மாதவத் திருப்பு ளிக்கீழ் மஞ்சன மாடி ஆதி
நாதனைப் போற்றிசெய்தே நாளுந்தென் குருகைவாழ்ந்தார்.

117. அனுதின முச்ச வத்தோ டாண்டுபட் சோச்ச வங்கள்
மனமகிழ் வாக னந்தோர் மாதவுச் சவம்வி ளங்கக்
தனதடி யார்க்கு நித்திய ததியா ராதனை செய்தே
தினகரன் உதயம் போலத் திருமகிழ் மாறன் வாழ்ந்தார்.

மங்களம்

118. மதுரகவி எதிராசர் மணவாள மாமுனிக்கு
நதிதாம்பிர வர்ணியாதி நாதனுக்கு
பதின்மர்மறைத் தமிழ்ப்பிரபந்தம் பாடும்நாத மாமுனிக்கு
கதியருளுந் தென்குருகைக் காரிமா றற்குசெய
மங்களம் நித்திய சுப மங்களம்.

காரேநிகர் கருணைவள்ளற் காரிரா சேந்திரனுக்கு
பாருலகில் உடைய நங்கை பாலனுக்கு
மாறன்திரு வண்பரிசா ரந்திருவாழ் மார் பனுக்கு
சீருலவும் புயன்வகுள தேசிக னுக்கு செய
மங்களம் நித்திய சுப மங்களம்.

ஆதிநாதரைப் பணிந்தே யரவத்திருப்புளிக்கீழ்
மாதவம் புரியும்நம் மாழ்வாராய் வந்தவர்க்கு
மங்களம் மகிழ்மாறற்கு மங்களம்.

விருத்தம்—வாழி

119. அருமறையின் தமிழ்நாலா யிரமும் வாழி
அரங்கநகர்க் கந்தாடை அண்ணன் வாழி
திருவளரும் நாதமுனி ஆதிநாதன்
திருக்கோளூர் முனிவன்தென் குருகை வாழி
கருணைவளர் நூற்றெட்டுப் பதியும் வாழி
காசினியிற் சேஷகவிப் பிரபந்தம் வாழி
தருவளருந் தாம்பிரவர்ணி நதியும் வாழி
தலத்தாரும் சடகோபர் நாளும் வாழி.

விருத்தம்

தரணியில் நம்மாழ்வார்தஞ் சரித்திரந் தன்னை அன்பாய்
பரிவுடன்படிப்போர்கேட்போர் பரதமாய்நடிக்கின்றோரும்
நரகரி முகுந்த னாதி நாதனற் கிருபையி னாலே
பரகதிக் கன்ப ராகப் பாருல காள்வர் தாமே.

ஸ்ரீ பராங்குச நாடகம் முற்றிற்று.

சிவகாமி பிரஸ், ஸ்ரீவைகுண்டம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத் வரவரமுநயே நம:

ஜீயா அருளிச்செய்த

மணவாள மாமுனி மாலை.

இஃது

ஆழ்வார் திருநகரி நம்மாழ்வார் சந்நிதி ஸ்தானீகம்

பெரியன் - தேசிக ஐயங்கார் ஸ்வாமி

பொருளுதவியைக்கொண்டு

பண்டிதர் - P. R. கிருஷ்ணமாசாரியரால்

தாம் புதிதாக இயற்றிய குறிப்புரையுடன்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

தஞ்சை:

“ கல்யாணசுந்தரம் முத்திராசாலை.”

விலை அணா ௩.] 1910. [தபாற்கூலி வேறு.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத் வரவரமுநயே நம:

ஐயா அருளிச்செய்த

மணவாள மாமுனி மாலை.

இஃது

ஆழ்வார் திருநகரி நம்மாழ்வார் சந்நிதி ஸ்தானீகம்

பெரியன் - தேசிக ஐயங்கார் ஸ்வாமி

பொருளுதவியைக்கொண்டு

பண்டிதர் - P. R. கிருஷ்ணமாசாரியரால்

தாம் புதிதாக இயற்றிய குறிப்புரையுடன்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

தஞ்சை

"கல்யாணசுந்தரம் முத்திராசாலை."

1910.

*சென்றாற் குடைமாற்குச் சிங்கா தனமிருந்தால்
நின்றான் மரவடியா நீளரவின்—மன்றான்*[1]
மணவாள மாமுலையார்[2] *மையலறுத் தாண்டான்
மணவாள மாமுனியாய் வந்து.*

இந்த நூலின் ஏட்டுப் பிரதி யொன்றும், சில காலத்திற்குமுன் யான் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய 'மணவாள மாமுனி நூற்றந்தாதி' என்னும் நூலின் ஏட்டுப் பிரதி யொன்றும் ஆழ்வார் திருநகரியில் நம்மாழ்வார் ஸந்நிதி வித்வான் ஸ்ரீ அஷ்டாவதானம் பெரியதிருவடிக் கவிராயர் அவர்கள் கிருகத்தில் இருந்தன. பரமாசாரியன் விஷயமாக இயற்றப் பெற்றுள்ள இவ்வரிய பெரிய பிரபந்தங்களின் பிரதிகள் இரண்டையும் அத்திருநகரியிலுள்ள நம்மாழ்வார் ஸந்நிதி ஸ்தானீகம் ஸ்ரீ-உ-வே. பெரியன் தேசிக ஐயங்கார் ஸ்வாமி எனக்கு விலை கொடுத்து வாங்கி உபகரித்தார்கள். விலையில்லாத இவ்வுதவியை யான் என்றும் மறவேன்.

பத்திச்சுவையாகிய செந்தேன் நிரம்பித் ததும்புகின்ற அருஞ்சொற் பெருமணப் புதுமலர்களால் தொடுக்கப்பெற்ற இந்த மாலையையும், முற்கூறிய அந்தாதியையும் இயற்றியருளிய மகோபகாரி இன்னாரென்று ஒருவாற்றானுந் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. எனினும், 'செங்கேதகைகமழ்' என்னும் அந்தாதியின் காப்புச்செய்யுள் முதலியவற்றானும், இந்நூல் கஎ-வது செய்யுளில் 'எங்கள் மூர்த்தி வானுசலமா-முனிவன்' என்று கூறியுள்ளதனானும் இந்நூலாசிரியர் வானமாமலை ஸ்வாமியின் திருவடிசம்பந்தம் பெற்றவரென்றமட்டில் நிச்சயமாய்த் தெரிகின்றது. இன்ன இயற்பெயரினர், இன்ன ஊரினர், இன்ன காலத்தினர், இன்ன வருணத்தினர் என்ற விவரங்கள் ஏதும் புலப்படவில்லை. நூன்முகப்பில், 'ஐயா அருளிச்செய்தது' என்றிருந்தது கொண்டு யானும் அவ்வாறே பதிப்பித்திட்டேன்.

---

[1] அரவின் மன்-ஆதிசேடன். [2] மண வாள மா முலையார் - மணந்தங்கிய சக்கரவாகம் போன்ற பெரிய முலையினையுடையார்.

இந்நூலை மற்றுஞ்சில ஏட்டுப் பிரதிகளோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து பதிப்பிக்கவேண்டு மென்பதே என் கருத்து. வேறு ஏட்டுப்பிரதிகள் கிடையாமையானும், கிடையாமை கொண்டு, கிடைத்துள்ள பிரதியின் ஏகதேச உபயோகத்தையும் உலகம் இழந்துவிடச் செய்வது நியாயமில்லை யென அன்பர் சிலர் என்னைத் தூண்டினமையானும் யான் துணிந்து ஒருவாறு நன்கு பரிசோதித்து என்னறிவிற் கெட்டியவளவில் ஓர் குறிப்புரையும் செய்து இதனை வெளியிடலானேன்.

இவ்வரிய பிரபந்தங்களிரண்டையும் அச்சிடும் விஷயமாக நேர்ந்த பொருட்செலவனைத்தையும் பாஷாபிமானம் மதாபிமான முதலியவற்றாற் சிறந்து விளங்கும் முற்கூறிய ஸ்ரீ-உபய வே. தேசிக ஐயங்கார் ஸ்வாமியே கொடுத்துதவினார்கள். கைம்மாறு கருதாது காலத்தில் நல்ல உதவி புரிந்த இப்பெருந்தகையார் மாட்டு யான் நன்றி செலுத்துங் கடப்பாடுடையேன்.

ஸ்ரீரங்கம்,
15—2—1910.

இங்ஙனம்,
பி. ஆர். கிருஷ்ணமாசாரியன்.

ஸ்ரீ

மணவாள மாமுனி மாலை.

காப்பு.

தாட்கொண் டமிழ்த்தொடை சூட்டென்றென் னுவுளஞ் சார்ந்தனன்கண்
வாட்கொண்ட மோகமின் னூர்விர கானல மாற்றருணீர்க்
கோட்கொண்ட லாந்திரு வேங்கட நாத குருவத்தென்னை
யாட்கொண்ட சீலன் மணவாள மாமுனிக் கன்புசெய்தே.

நூல்.

பூந்தாமம் பெய்குழன் மார்பனைப் பாடும்புத் தேண்மலர்த்தா
ளுந்தாமங் கெய்த வருளெதிக் கோன்கழ லணியளி
மோந்தாமந் தாயம் புனைமண வாள முனித்தெய்வமே
மாந்தாமங் காவெனு மெய்ஞ்ஞானந் தந்தெம்மை வாழ்விப்பையே. (க)

காதுல வுங்கடைக் கண்ணூர் மயறவிர் காமருசீ
ராதுல துங்க வெதீந்த்ர ப்ரணவநல் லாரியரு
மூதுல கும்புகழ் சீர்மண வாள முனித்தெய்வமே
யோதுல மென்றவன் னெஞ்சுடை யேற்குய்யு முண்மையொன்றே. ()

'என்னை யாட்கொண்ட சீலனாகிய மணவாள மாமுனிக்கு அன்புசெய்து, அவனது திருவடிகளுக்கு ஒள்ளிய தமிழ் மாலையைச் சூட்டு' என்று சொல்லித் திருவேங்கடநாத குரு என்னுடைய நாவிலும் உள்ளத்திலும் வந்து சார்ந்தனன் என்க. அருள் நீர்க் கோட் கொண்டல்-அருளாகிய நீரைத் தன்னிடத்தே கொள்ளுதலை யுடைய மேகம்.

க. தாமம்-மாலை. புத்தேள்-நித்தியசூரிகள். நாம் தாம் அங்கு எய்த என்க. எதிக்கோன்-எதிராஜன், இராமாநுஜர். கழல்-திருவடிகள். மோந்து ஆம் அம் தாயம் என்க. புனைதல்-அணிதல். மாத்தாமம் என்பது மாந்தாமம் என எதுகை நோக்கி நின்றது. தாமம்-பரமபதம்.

உ. காமரு சீரா! துல துங்க! என்க. துலதுங்கன்-துலாமாதத்திலவதரித்த பரிசுத்தன். வன்னெஞ்சுடையேனுக்கு உண்மை யொன்று ஓது என்க. உலம்-திரண்டகல். ஆதுல துங்க எனக் கொண்டுரைப்பினுமாம். ஆதுலர்-பிக்ஷுகர், இங்கே துறவோர் என்னும் பொருளில் நின்றது.

தொக்கியங் காரி னதிர்குரு கூரன்சொற் சொல்பவர்க்கு
நக்கியங் கார்வினை யெல்லா முருக்கிவிண் ணல்குமெனு
முக்கியங் காட்டினை நீமண வாள முனித்தெய்வமே
புக்கியங் காவகை நீடிருண் ஞாலத்துப் புக்குறைந்தே. (௩)

திகந்தருந் தாவிப் பிடிக்கவெட் டாதுயர் சேணவிசும்பின்
சுகந்தருந் தாவினின் கீர்த்திக ணாவிற் சொலிச்செவியான்
முகந்தருந் தாகிற்ப ரேமண வாள முனித்தெய்வமே
யுகந்தருந் தாய்தந்தை நீயேயென் றுள்ளத் துணர்ந்தவரே. (௪)

ஆக்கந் தரஞ்சொரி கல்லா விடர்ப்படு மன்றுகையான்
மேக்கந் தரந்தெரி யாவகை தாங்கும்வெற் போனமர்விண்
மோக்கந் தரும்வள்ள லேமண வாள முனித்தெய்வமே
நீக்கந் தரித்தநெற் போல்வேனை .... நின்றுமின்றே. (௫)

தேகாந்த காலத் தடியே னமன்கைச்சிக் காதளித்தல்
வாகாந் தகாது பராமுக நீசெய்தன் மாமடவார்
மோகாந்த காரத்துள் ளேன்மண வாள முனித்தெய்வமே
ஓகாந்த காவென் றழைக்கறி யேன்விரைந் தோடிவந்தே. (௬)

பரம்பிற்குள் வாழ்க்கையை நச்சியிப் பாதகன் பண்புடைநூல்
வரம்பிற் பிழைத்தன னென்றே நமன்றமர் வந்துபற்றி
முரம்பிற் கொடுநெறிக் கேமண வாள முனித்தெய்வமே
கரம்பிற் படக்கட்டி யீர்ப்பாரென் செய்வனெற் காத்தருளே. (௭)

மலைக்குமைத் தானருட் கேய்ந்தநின் சீர்வழுத் தேன்பிறரெச்
சிலைக்குறித் தேசெலு நாய்போற் பொருட்குமொண் சேயிழையார்
முலைக்குமிச் சித்துழன் றேன்மண வாள முனித்தெய்வமே
விலைக்குமிப் புன்மையி னேன்பாலென் ஞமினி நின்குறிப்பே. (௮)

---

௩. இயம்-வாத்தியம். நக்கி அங்கு ஆர்வினை என்க. முருக்கி-அழித்து.

௪. திகந்தர்-திக்கின் அந்தத்தி லுள்ளவர். தாவில்-குற்றமில்லாத. முகந்து-மொண்டு. உகந்து-சந்தோஷித்து. நாவாற்சொல்லிச் செவியான் முகந்தருந்தாகிற்பரென்க.

௫. ஆ கந்தரம் சொரி கல்லால் இடர்ப்படும் அன்று என்க. ஆ-பசுக்கள். கந்தரம்-மேகம். மேக்கு அந்தரம்-மேலுள்ள ஆகாயம். வெற்பு-மலை. நீக்கந் தரித்த நெல்-பதர். ....இக்குறியிட்ட இடம் மூலத்திலில்லை.

௬. அளித்தல் வாகாம்; பராமுகஞ்செய்தல் தகாது எ. ஓ காந்த கா வென்று அழைக்க அறியேன் என்க. காந்தன்-தலைவன்.

௭. பிழைத்தனன்-தவறினேன். முரம்பு-கல்மேடு. கரம் பிற்படக் கட்டி ஈர்ப்பார் என்க. ஈர்த்தல்-இழுத்தல்.

ஓங்கிற்குள் வாழு மடவார் சுதர்தம ரொண்புவியின்
பாங்கிற் குலாவிய சித்தம்வைத் தேபொன் படைத்தணுகா
மூங்கிற் குழாமனை யார்மண வாள முனித்தெய்வமே
தாங்கிற்கு மாறுள ரேயுன்பொற் றாமரைத் தாடொழவே. (௯)

அன்றிலை யார்பங் கயர்தரு மெய்சுமந் தம்புவிமே
னின்றிலை யார்நகை யார்தமை நச்சியந் நீசர்தங்கண்
முன்றிலை யாவக லேன்மண வாள முனித்தெய்வமே
நன்றிலை யாயினன் யானுய்யு மாறுமெய்ஞ் ஞானநல்கே. (௧௦)

திரணந் தணிந்ததா மோதர னன்பரைச் சேர்சனன
மரணந் தவிர்த்தருண் மால்பர னன்றெனும் வன்குறும்பா
முரணந்த வென்றவ னேமண வாள முனித்தெய்வமே
யரணந் தமர்க்குள தோவுன் பதாம்புய மன்றிமற்றே. (௧௧)

வான்றடி யாதிப் படைகொண் டவுணர்முன் வாக்கரய
வேன்றடி யேமுத லாம்போர் செயுமெம் பிரான்முனம்மண்
மூன்றடி தானிரந் தோன்மண வாள முனித்தெய்வமே
தோன்றடி யீறில னென்றவ ராநின்னைச் சூழ்பவரே. (௧௨)

விதுக்குறைந் தேயொல்க வொள்ளொளி வீசுநின் மெய்ந்நினைந்து
மதுக்குறுந் தாரை யொழுக்கிடுந் தேமலர் வாரியிட்டு
முதுக்குறைந் தோர்பணி தாண்மண வாள முனித்தெய்வமே
யொதுக்குறங் காதெனை யின்றடும் பாவ முருக்கெடவே. (௧௩)

கனைவாரி மண்ணுய்யு மின்னவ தாரங் கமழ்நறும்பூ
நனைவார் துழாயணி மாமார்பி ஞனளிர் பூம்படுக்கை
முனைவா ளெயிற்றர வாமண வாள முனித்தெய்வமே
யனைவார மெய்த்தந்தை யெல்லா மெனக்குன் னடித்துணையே. (௧௪)

---

௯. ஓங்கு இற்குள்-ஓங்குகின்ற வீட்டினிற்குள். சுதர்-பிள்ளைகள். தமர்-உறவினர். தாங்கிற்குமாறு-தாங்ககிற்குமாறு,

௧௦. இலையார் பங்கயர்-இலைபொருந்திய தாமரையிலுள்ள பிரமதேவர். இலையார் நகையார்-வெற்றிலை தின்ற பற்களையுடையார். நச்சி-விரும்பி. முன்றில் ஐயா அகலேன் என்க. இலையாயினேன்-இல்லையானேன்.

௧௧. திரள் நந்து-திரட்சியையுடைய சங்கம். தாமோதரனாகிய மால் என்க. முரண் நந்த-செருக்கு அழிய. அரணம்-புகலிடம். தமர்க்கு-அடியார்களுக்கு.

௧௨. வான்தடி-பெரிய கதாயுதம். சூழ்தல்-தியானித்தல். ஆதிசேஷாவதாரமாகலின் 'வாக்கரய' என விளித்தார் என்க.

௧௩. விது-சந்திரன். ஒல்க-தளர. முதுக்குறைந்தோர்-ஞானிகள். அடும் பாவம் உருக்கெட ஒதுக்கு என்க. அடுதல்-வருத்தல்.

௧௪. கனைவாரி-ஒலிகடல். திருமார்பினனது குளிர்ந்த அழகிய படுக்கையாகிய கூரிய பல்லினையுடைய ஆதிசேடனாகிய அரவு நின் அவதாரம் என்க. அனை-தாய். வாரம்-அன்பு.

ஏசப் படுநகர் புன்மாக்க ளென்னவு மேதமுற
வாசப் படுதா மரைநாளங் கால்சுற்று வாரெனவு
மோசப் படுதெனன் றேமண வாள முனித்தெய்வமே
பேசப் படுகேடன் மண்மீதில் யானிற் பிழைத்துநின்றே. (௧௫)

மைத்தடப் பார்வை மடவார்குற் றேவன் மதித்தவர்கொங்
கைத்தடப் பார வரைமேவு மைவர் களித்தறுவர்
மொய்த்தடப் பாதக னைய்மண வாள முனித்தெய்வமே
பைத்தடப் பாந்த ளரசேயெய்த் தேன்விழி பார்த்தருளே. (௧௬)

முனிவன் பரம்புவிக் கின்றாகச் செய்ததா மோதரனே
முனிவன் பரனென் றுணர்ந்தெங்கண் மூர்த்திவா னாசலமா
முனிவன் பரவித் தொழுமண வாள முனித்தெய்வமே
முனிவன் பரகத் திலாதாய்நின் றாளென் முடியணவே. (௧௭)

சசலத் தினுமொள்ளி தாஞானர்க் குந்தமி யேனுக்குமோங்
கசலத் தினுக்கு மணுவுக்கும் வாசியுண் டாமதுபோன்
முசலத் தெழுந்தளிர் போன்மண வாள முனித்தெய்வமே
குசலர்க் கினிய பிரானேயென் னன்புன் குரைகழற்கே. (௧௮)

உட்கான தேவொரு நீவந்து வாழ்வுற் றுறைதலினுற்
றிட்கா னமன்றமர்க் கஞ்சே னவர்கள் செலுத்தும்வெய்ய
முட்கான மும்பட ரேன்மண வாள முனித்தெய்வமே
கட்கா னறுமலர் போலுநின் றூய கழற்கன்பனே. (௧௯)

---

௧௫. ஏசப் படு நகர் புன் மாக்கள்-யாவரும் தம்மை ஏசும்படி மதுவைப் பானஞ்செய்கின்ற புல்லிய மாக்கள். படு-கள். மாக்கள்-ஐயறிவேயுடைய விலங்குபோல்வார். கள்ளுண்டு அறிவு கெடுத்தலின் இவ்வாறு கூறினர். படுதாமரை-தாமரையில் ஓர்விதம். நாளம்-தண்டு.

௧௬. கொங்கைத் தடமாகிய வரை யென்க. வரை-மலை. ஐவர் என்றது ஐம்பொறிகளை. அறுவர் என்றது காமம் முதலிய அறுபகையை. மொய்த்து அட-நெருங்கி வருத்த. பை-படம். பாந்தள்-பாம்பு. எய்த்தேன்-இளைத்தேன்.

௧௭. வன் பரம் புவிக்கு இன்று ஆக முன்னிச் செய்த தாமோதரனே முன் இவன் என்க. பரம்-பாரம். இன்றாக-இல்லையாக. முனி-கருதி. வானாசலமா முனிவன்-வானமாமலை ஜீயர். பரவி-புகழ்ந்து. முனிவு அன்பர் அகத்து இல்லா தாய் என்க.

௧௮. முசலம்-உலக்கை. குசலர்-அறிவுடையோர். ஞானிகளான பெரியோருக்கும் அஞ்ஞானியாகிய சிறியேனுக்கும் எவ்வளவு வாசியுண்டோ, பர்வதத்திற்கும் பரமாணுவுக்கும் எவ்வளவு வாசியுண்டோ அவ்வளவு வாசியுண்டு நான் நின்பால் வைத்த அன்பிற்கும் நீ என் பால் வைத்த அன்பிற்கும் என்றாரென்க. அதுபோலும் என்பது அது போன்ம் என்றாயிற்று. தம்பால் அன்பு தோன்றுதலை முசலத்திடத்துத் தளிர் தோன்றுதல் போலும் என்று வியக்கின்றாரென்க.

௧௯. உட்கு ஆன-மனத்திற்கு ஏற்ற. நமன்றமர்க்கு உட்கு ஆன என்றியைப்பினுமமையும். உட்கு-அச்சம். நின் கால்-வலியகால். முள்கானம்-முள் நிறைந்த காடு. படரேன்-செல்லேன். கள் கால் மலர்-மதுவைச் சொரிதலையுடைய மலர்.

நீர்த்தீயென் றேநினைந் தெல்லா வினைக்குநின் பேரிதனைக்
கீர்த்தியென் றுந்தனி நாவேயென் றுலது கேட்கிலைசின்
மூர்த்தியென் கண்மணி யேமண வாள முனித்தெய்வமே
பேர்த்தியென் றேய்க்குநின் பொற்றாளஞ் ஞானவிப் பேரிருளே. (உ0)

கழைக்கேழ் வரிசிலை மாரனை யேவென்றுங் கற்கடுங்கா
னுழைக்கேத மற்றுண னீக்கிமெய் வாட்டியு மோங்குவரை
முழைக்கே புகுந்துமென் ஞமண வாள முனித்தெய்வமே
பிழைக்கேட ராயுன் னடிக்காட் படாதுழல் பேதையரே. (உக)

சகடியை நெஞ்சர் சிலர்நின்னை விட்டவர்த் தாழ்வதென்பூ
மகடிர மொன்றத் தருஞ்செல்வ மாலுண்ட மண்மிசைப்புன்
முகடீயுந் தான்றரு மோமண வாள முனித்தெய்வமே
யகடில்புன் றேவர் தருவர்கொ னீநல்கு மவ்விசும்பே. (உஉ)

செழுமணி வாயிற் றிறன்மன்னர் மற்றது நீர்ந்துகைந்நெ
கிழுமணி ஞர்களு மாதல்கண் டோங்கிளர் வேலைநல்கு
முழுமணி யேயமு தேமண வாள முனித்தெய்வமே
தொழுமணி தாகவின் னல்குது மென்றெம்மைத்தொண்டுகொள்ளே.

நாக்குற்றந் தீரவுன் பேர்வாழ்த்துங் கண்க ணயக்குநின்மெய்
நோக்குற் றுளநினை யேயெண்ணு மோந்திடு நன்கழற்பூ
மூக்குற் பவப்பகை யேமண வாள முனித்தெய்வமே
தாக்குற்க மாமிவை வெவ்வினை யாமிந் தனத்தொகைக்கே. (உச)

உ0. நல்வினையை வளர்க்க நீரும் தீவினையை யழிக்கத் தீயும் போலுமென நினைந்து என்க. என்றும் கீர்த்தி-எப்போதும் புகழ்ந்து சொல். சின்மூர்த்தீ-ஞான வடிவே. அஞ்ஞானப் பேரிருளைப் பேர்த்து என்றேய்க்கும் பொற்றாளை ஈ என்க. என்று-சூரியன். ஏய்த்தல்-ஒத்தல்.

உக. கழை-கரும்பு. கல் கடுங் கான் உழை-கல் நிரம்பிய கொடிய காட்டிடம். சேதம்-துன்பம். வரை முழை-மலைக் குகை.

உஉ. சகடு-சகடக்கால். பூமகள் நிலைநிற்கத் தரும் செல்வம் என்க. முகடி-மூதேவி. அவர்த் தாழ்வது-புன்றேவரைத் தாழ்வது.

உங. திறல் மன்னர்-படை முதலிய வலியையுடைய மன்னர். கை கழுவிய மட்பானையை யுடையவர்களாதல் கண்டோம் என்க. 'சிதைகிய பானையர்' என்றார் பெரியாரும். மண்ணினர் - மட்பாண்டத்தை யுடையோர். கைவிட்டு நீங்கிய (மண்ணினர்) பூமியையுடையவர்களாதலுங் கண்டோமென்றலுமாம். வேலை-சமுத்திரம். அணிதாக-சமீபமாக.

உச. நா பேர்வாழ்த்தும், கண்கள் மெய் நயக்கும், உளம் நினையே யெண்ணும், மூக்கு கழற்பூ மோந்திடும் என்க. பிறவியே மறுப்பவருகளின், 'உற்பவப் பகையே' என்றார். இவை என்றது மேற்கூறிய வாழ்த்துதல் முதலிய நற்செய்கைகளை. வினையாகிய இந்தனத்தொகைக்கு இவை உற்கம் என்க. இந்தனத் தொகை-விறகு கட்டு. உற்கம்-கடைக்கொள்ளி.

தகமண் டலத்துணின் ரூமரைத் தாள்களுந் தண்ணரையி
னகமண் டணிகொள்செந் தானையு மெய்யு நளிர்மதிசேர்
முகமண் டலமுமுற் றும்மண வாள முனித்தெய்வமே
யகமண்ட விப்பெரும் பேறுபெற் றேனெனக் கார்கிகரே. (உரு)

காட்டட நீயஞ்ச லென்றெனக் குன்கழல் கண்டிரிய
நீட்டட ரேலென் றவற்கெனைக் கொண்ணிலை யாவணம்பாய்
மோட்டடன் மேதியின் மேன்மண வாள முனித்தெய்வமே
தோட்டட மால்வரை போற்கூற் றிவர்ந்தென்முன் சூழ்பொழுதே. ()

புதற்குணச் சுற்ற வமுதங் குகுப்பது போற்றமிழைக்
குதற்குணர்ச் சிப்பிழை யோர்க்கோதி யான்குண மூன்றுண்மூழு
முதற்குணத் துத்தம னேமண வாள முனித்தெய்வமே
மதற்குணத் தக்கவெங் காமத்து ளாழ்துயர் மாற்றுவையே. (உஎ)

தொழினூற்றந் தான்மிக வேதஞ்சொன் மாலைத் தொழுந்தொழன்மி
ணிழிநூற்றந் தாளா யெனுஞ்சட கோப னிசைத்திருவாய்
மொழிநூற்றந் தாதி சொலுமண வாள முனித்தெய்வமே
யழிநூற்றந் தாவள நேரிடைக் கொங்கைய ரன்பெனக்கே. (உஅ)

திருக்கி மயக்கிவெம் மாயா பிரபஞ்சச் சேற்றழுத்திச்
செருக்கி யுருத்தெரி யாவாறு செய்வினை நாமமற
முருக்கி யெனைப்புரந் தாய்மண வாள முனித்தெய்வமே
யுருக்கி யுளத்தை யழன்மெழு காக்கிக்கொ ளுள்ளுறைந்தே. (உகூ)

உரு- நக-விளங்க. தானை-ஆடை. அகம் அண்ட-மனத்தில் நெருங்கி இருக்க. தக மண் தலத்துள் என்க.

உசு. அட! நீ அஞ்சலென்று எனக்கு உன் கழலைக் காட்டு; (அட! நீ) அடரேலென்று அவற்கு (உன் கழலைக்) கண்டு விலகும்படி நீட்டு; என்னை நிலையடிமை கொள் என்க. ஆவணம்-முறிச்சீட்டு. மோட்டு அடல் மேதி-பெரிய வலிய எருமைக்கடா. மால்வரைபோலுந் தடந்தோள் கூற்று என்க. கூற்று-இயமன். மேதியின்மேல் இவர்ந்து என்க. இவர்தல்-ஏறுதல்.

உஎ. நச்சுற்ற புதற்குள் என்று மாறுக. நச்சு-விஷஜந்துக்கள். குதற்க உணர்ச்சி என்பதில் அகரம் தொகுத்தல். முதல் குணம்-ஸத்துவகுணம். மதன்-அஞ்ஞானம்; மன்மதனுமாம். விருப்பம் பொருந்திய அமுதையென்றலு மமையும்.

உஅ. தொழின் ஊற்றமிக (ஆளாகி) மாலைத் தொழும். இழிந்த நூற்களைச் செய்து ஆளாகிப் பிறரைத் தொழன்மின் என்றருளிய சடகோபன் என்க. நூல் நேர் இடை தந்தாவளம் நேர் கொங்கை என்க. தந்தாவளம்-யானை. கொங்கைய ரன்பை யழியெனக் கூட்டுக.

உகூ. வினை நாமம் அற-வினையினது நாமமே யில்லாமல். நாம்-அச்சமுமாம். புரத்தல்-காத்தல். நருக்கி யென்றும் பாடம்.

பூத்தோய் நினது கழலிணைக் கேயன்பு பூண்டிறைஞ்சி
நாத்தோல்வி யின்றிப் புகழ்கில ளுயினு நல்லறிவின்
மூத்தோ யருட்பெரி யோய்மண வாள முனித்தெய்வமே
காத்தோர் பொழுதும் விடாதெனை யாளக் கடனுனக்கே. (௩௦)

கற்றோர் பரவு மிராமா நுசனையென் கண்மணியை
நற்றாது சேர்மலர் தூய்ப்பணி யுந்தொறு நாளுமன்பு
முற்றா வுளத்தமு தேமண வாள முனித்தெய்வமே
சிற்றா ளுனக்கரங் கேசன்முன் னுய்நின்ற சீர்மைநன்றே. (௩௧)

அட்டதிக் கிற்கயம் போலெண்ம ரசரிய ரன்பின்மிக்கா
ரிட்டமுற் றேத்துநின் றாள்பர வாதுழ லெம்மைமண்மேன்
முட்டவொட் டாதளித் தாய்மண வாள முனித்தெய்வமே
சிட்டருக் கென்கடன் றுட்டரைச் சீர்ப்பிக்குஞ் சீரன்றியே. (௩௨)

இழிந்தாசை நீருளெய்த் தார்பிறர் யாம்படித் தேறிநின்றெய்ப்
பொழிந்தா றினமெய் யுபதேச ரத்தின வொண்டொடைநூன்
மொழிந்தா யெமக்கெளி யாய்மண வாள முனித்தெய்வமே
வழிந்தாய் மலர்நறை யீரிக்கு நின்கழல் வங்கம்விட்டே. (௩௩)

கடையுக மிந்தக் கலியுக நான்குளுங் காட்சிபெற்றா
ளுடையுர மேமிக் குனமற வார்சொலு முண்மைதப்பி
முடையுட றாங்கிநின் றேன்மண வாள முனித்தெய்வமே
மிடையும்வெந் தீவினை யுண்ணின்று மென்னை வெளிப்படுத்தே. (௩௪)

---

௩௦. ஓர் பொழுதும் விடாது காத்து என்க. நாவுக்கு வெற்றி புகழ்தல் என்பார் 'நாத்தோல்வியின்றிப் புகழ்கிலன்' என்றார்.

௩௧. தாது-மகரந்தம். தூய்-தூவி. அன்பு முற்று ஆ உளம்-அன்பு முற்றுதலை யடைகின்ற மனம். முன்னுய் நின்ற-முன்னர் ஆகி நின்ற.

௩௨. கயம்-யானை. அஷ்ட திக்கஜம் ஆவார்-வானமாமலை ஜீயர், பரவஸ்து பட்டர்பிரான் ஜீயர், திருப்பதி எம்பெருமானர் ஜீயர், கோயில் கந்தாடை யண்ணன், பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன், எறும்பி அப்பா, அப்பிள்ளை, அப்பிள்ளான் என இவர். சீர்ப்பித்தல்-சீருடையவராகச்செய்தல்.

௩௩. எய்ப்பொழிந்து-இளைப்பொழிந்து. உபதேசரத்தின ஒண் தொடைநூல்-உபதேசரத்தின மாலையாகிய ஒள்ளிய பிரபந்தம். ஆய்மலர் நறை வழிந்து ஈரிக்கும் நின்கழல் என்க. நறை-தேன். வங்கம் விட்டு-தோணியைச் செலுத்தி. சொலப்பய குணசீலனுகிய மணவாள மாமுனியின் திருவடிகளை வணங்காதார் பிறவிக்கு வித்தாகிய ஆசைப்பெருங்கடலைக் கடத்த லரிதென்பதா மென்க.

௩௪. உரம்-ஞானம். முடை-துர்க்கந்தம். மிடைதல்-நெருங்குதல்.

கேளா ரெனினுன் னடியார்க் கடிமைசெய் கீழ்மையர்க்கே
யாளா யுழல்பவ ரல்லா ரெவரெனி லன்பவர்பான்
மூளா ரெனவினை யார்மண வாள முனித்தெய்வமே
வாளா கழிகின் றனருல கோரிவை மாறுசெய்தே. (௩௫)

கனியே னுனக்கன்புன் றொண்டர் குழாமுங் கலந்திறைஞ்சே
னனியேத மிக்குழல் புன்மனத் தேனுன்னை நம்பிநின்றேன்
முனியே லடியனை நீமண வாள முனித்தெய்வமே
தனியேனுன் பொன்னரு ளன்றிமற் றோர்பெருஞ் சார்பிலனே. (௩௬)

சுத்தோ தகமென்னும் வான்கங்கை யோசுடர் மாமதியோ
வொத்தோத ஞாலத் துறவுவிட் டோர்மனத் தொள்ளொளியோ
முத்தோ வறிகின்றி லேன்மண வாள முனித்தெய்வமே
சித்தோ ருருக்கொண் டவதரித் தாய்நின் றிருவுடம்பே. (௩௭)

பாட மறைப்பொரு ளெல்லா மிவர்க்கெனப் பார்வியக்கும்
வேட மமைத்தவர்க் கோவுனை யேபற்று மெய்த்தவர்க்கோ
மூட மனத்தவர்க் கோமண வாள முனித்தெய்வமே
பீட மலர்த்திரு வாழ்மார்ப னல்கும் பெருவிசும்பே. (௩௮)

என்னதுர்க் கந்த மிதென்ன வருவருப் பிடவுடற்குண்
மன்னவைத் தாறு பகையாகும் வன்கொடு வல்லியங்கண்
முன்னவுய்த் தாயென்செய் கேன்மண வாள முனித்தெய்வமே
நின்னருட் கென்றிலக் காக்கிக்கொள் வாயென்க ணேசம்வைத்தே. ()

அறையோத மாக்கடல் சூழ்புவி யோருன் னடிதொடரார்
வறையோடு நேர்சிரத் தார்மாலை வாழ்த்திவள் ளான்முறையோ
முறையோவென் றோலமிட் டென்மண வாள முனித்தெய்வமே
பறையோதை யேனுமீ தென்னென்ப துண்டிறைப் பான்மையுமே. ()

---

௩௫. கேள்-உறவினர். கீழ்மையர்-கீழ்ப்படிதலையுடையோர். அல்லார்-கேள் அல்லார். வாளா-வீணே.

௩௬. நனி யேதம் மிக்கு-மிகவும் குற்ற மிருந்து. சார்பு-புகலிடம்.

௩௭. உதகம்-நீர். வான் கங்கை-ஆகாய கங்கை. சித்து-அறிவு.

௩௮. உன்னைப் பற்றுதலே மெய்த்தவமாவது, அத்தவ முடையார்க்கல்லது ஏனைக் கைதவ முடையார்க்குத் திருமால் விசும்பு நல்குமோ என்றார் என்க.

௩௯. மன்ன-பொருந்த. வல்லியங்கள்-புலிகள்.

௪௦. அறைதல்-ஒலித்தல், என்-என்ன பயன்? ஓதை-ஓசை.

கந்தார் களிற்று மருப்பொசித் தோன்கழ லாம்வகுளப்
பைந்தாம னற்சர ணுமெதி ராசன் பதாம்புயத்தின்
மூந்தா தரம்வைத்து ளாய்மண வாள முனித்தெய்வமே
சிந்தா குலந்தவிர்த் திங்கென்னை யாளச் சிந்தைசெய்யே. (சக)

தக்கோ ரெலாங்கண் டிகழமெய்ந் நூனெறி சற்றுமின்றி
மைக்கோல வாள்விழி யின்னார்க்கு ளாகி மயங்குகின்றேன்
முக்கோ லணிகரத் தாய்மண வாள முனித்தெய்வமே
யக்கோர வல்வினை தீர்த்தென்னை யுன்னன்பர்க் காட்படுத்தே. (சஉ)

ஒத்தரு ணன்கதிர் போற்பரி சித்துல குற்றிடினுஞ்
சுத்தரு ளன்புனக் கானவர் சென்மத் தொடரறுத்த
முத்தரு மங்கவ ரேமண வாள முனித்தெய்வமே
யெத்தரு மங்களும் பாவங் களுமவ[illegible]கென்செய்வதே. (சங)

வாதாதை வோருறு மெய்யொழித் தாட்கொள்ள வந்துநல்ல
நாதா தயாநிதி யென்றுனைப் போற்ற நமர்கட்கெல்லா
மூதாதை யேயெந்தை யேமண வாள முனித்தெய்வமே
போதாதை யாவுன் னருட்கென்னை யிங்குப் புகுத்தியதே. (சச)

சேயா னவனியி லாகப் பெறுந்தந்தை சிந்தைமகிழ்
வாயா னவமுறுங் கன்றுக் கிரங்குவ தன்னதன்மை
மோயான வாவெண்ணி லாமண வாள முனித்தெய்வமே
நீயான வாவிச் சென்மக் கடலென்னை நீக்குதற்கே. (சரு)

நாற்கரைப் பேருத திப்புவித் தோன்றி நசிக்குமிந்தத்
தோற்கரைக் கூறை வயிற்றா ணிவைமுதற் சூழ்ந்துநச்சி
மூற்கரைப் பாடு மெனமண வாள முனித்தெய்வமே
மேற்கரைப் பாருன்னை யன்றிமற் றியாருய்த்து மெய்ந்நெறிக்கே. (சசு)

சக, கந்து-கட்டுத்தறி. மருப்பு ஒசித்தோன்-கொம்பை ஒடித்தோன். வகுளப் பை தாமன்-பசிய மகிழம்பூ மாலையை யுடையோன், நம்மாழ்வார். ஆதரம்-அன்பு. ஆகுலம்-துன்பம்.

சஉ. முக்கோல்-திரிதண்டம். கோரம்-கொடுமை.

சச. சப்த தாதுக்களோடுங்கூடிய ஐவோர் உறும் மெய்யொழித்து ஆட்கொள்ளவா, வந்த நாதா! தயாநிதியே! யென்று உன்னைப்போற்ற நல்ல நாவினைத் தா என்க. [illegible]ோதாது ஐயா எனக் கண்ணழிக்க.

சரு. சேய்-குழந்தை. அவனி-பூமி. மோய்-தாய்.

சசு. உததி-சமுத்திரம். தோற்கு-தோலுக்கு. கூறை-துணி. நல்வழிச் செலுத்திக் கரைப்பா ருன்னையன்றி வேறு யாருளர் என்க.

பாங்கையன் பேரருட் டாய்நீயென் றெண்ணியுன் பாதத்தொண்பூத்
தூங்கையன் பாளர்க் காட்பட்டி லேற்குத் தொலைந்ததுநாண்
மூங்கையன் காணருள் வாய்மண வாள முனித்தெய்வமே
வாங்கையன் காநமன் றன்பாற் படாதென்னை வல்விரைந்தே. (சஎ)

நாரிக் களிசெறித் தோனேவி னாற்செற நைந்துபுலைச்
சேரிக் களினுங் கொடியமின் னார்முலை சேர்ந்தைவர்வெம்
மூரிக் களிறுகள் போன்மண வாள முனித்தெய்வமே
கூரிக் களியடைந் தாரஞ்சி னேனென்னைக் கூவிக்கொள்ளே. (சஅ)

கண்டகத் தான்கண்டு நாவார வாழ்த்திக் கமழ்நறும்பூக்
கொண்டகத் தால்வரும் புன்சென்ம மாறக் குறித்துனது
முண்டகத் தாள்களிற் றாய்மண வாள முனித்தெய்வமே
தொண்டகத் தாகியென் ஞான்றடி யேனுன்னைச் சூழ்வதுவே. (சகூ)

சூழ்குய வன்சக் கரம்போல் வருஞ்சன் மச் சூறைக்குள்ளாய்
மாழ்குயர் வல்வினை யெல்லா மொழியுநம் வாரியருண்
மூழ்குய வாவெனக் கூய்மண வாள முனித்தெய்வமே
கேழ்குய மொன்றுமின் னார்மையன் மாற்றிக் கிளர்விப்பையே. (ருo)

விழிப்பிள்ளை மான்மருட் டால்விலை கொள்ளுமின் னார்கணகக்
கிழிப்பிள்ளை யார்முலைச் சிச்சைய னேனுங் கிளர்திருவாய்
மொழிப்பிள்ளை சேவடி யாமண வாள முனித்தெய்வமே [லுமே.
பழிப்பிள்ளை சொல்லுங்கொளல்போற்கொள்வாயென்புன் பாச்சொல்

சஎ. பாங்கு ஐயன்-உரிமையை யுடைய பிதா. பூ தூம் கை அன்பாளர்-மலரைத் தூவுகின்ற கையினையுடைய அன்பர்கள். மூங்கையன்-ஊமையன். வாங்கு ஐயன் எனப்பிரிக்க. ஐ-சிலேட்டுமம். சிலேட்டுமங் கட்டியிழுக்க, அதனால் வாய் பேச முடியாது மூங்கையனாய்க் கிடக்கும் என்னை நமன்பாற் படாது வல் விரைந்து காத்தருளாய் என்க.

சஅ. நாரிக்கு அளி செறித்தோன்-மன்மதன். நாரி-வில் நாண். அளி-வண்டு. எவினால்-அம்பினால். செற-கொல்ல. களினும்-கள்ளினும். மூரி களிறுகள்-வலிமை பொருந்திய யானைகள்.

சகூ. கண் தகக் கண்டு, நாவார வாழ்த்துதல் செய்து, பாவத்தால் வருகின்ற இழிபிறப்புக்கள் ஒழியக் கருதி, உனது தாமரையை யொத்த திருவடிகளில் கமழ்கின்ற நறிய பூக்களைக்கொண்டு அருச்சித்துத் தொண்டக் குலத்தினேனாகி அடியேன் நின்னை வணங்குவது என்றுகொலோ என்க.

ருo. சூறை-சுழல்காற்று. மாழ்கல்-மயங்கல். அருள்வாரியிலே மூழ்கு உய்யவா எனக் கூவி என்க. வாரி-வெள்ளம். கேழ் குயம்-ஒளிதங்கிய முலை.

ருக. பிள்ளைமான் விழி மருட்டால் என்க. மருட்டல்-மயக்கல். நகக் கிழிப் பிள்ளையார் முலை-நகத்தினது வடுவாகிய பிளத்தலினைப் பொருந்துதலுடைய முலை;

வான முதலைக் கருள்சுட ராழிவல் லோன்மகிழக்
கான முதவு மறைத்தமிழ் பாடிக் கனிந்தசெவ்வாய்
மோன முதலைத் தொழுமண வாள முனித்தெய்வமே
தேனமு தம்மென நின்சீரென் னுண்ணின்று தித்திக்குமே. (ருஉ)

தூசனஞ் செம்பொன் முதலாய நச்சிவெந் தொல்வினையின்
பாசனஞ் சென்ம மிதென்னவெண் ணேன்செயும் பல்பிழையு
மோசனஞ் செய்தருள் வாய்மண வாள முனித்தெய்வமே
தேசனஞ் செய்வளர் சீரரங் கேசற்குத் தேசிகனே. (ருங)

காலமென் பார்விப ரீதானு கூலங்கள் காண்பதிந்த்ர
சாலமென் பாரினில் வாழ்வென்பர் நின்னவ தாரத்தைமான்
மூலமென் பாய லெனுமண வாள முனித்தெய்வமே
கோலமென் பாருடல் சேர்ந்திங்கு வாழ்கை கொடிதெனக்கே. (ருச)

கன்மத் தகப்பட் டுயிர்யாவு நோவன கண்டறிந்தும்
வன்மத்த னுத்துக் கருணைசெய் யானளை வாரியுண்டு
முன்மத் தடிக்குவந் தோன்மண வாள முனித்தெய்வமே
யுன்மத்த சித்த னெனைநீவந் தாண்டுகொ ளுற்றுணர்ந்தே. (ருரு)

அப்புரி நாகம் விடல்போ லுயிர்மெய் யகல்வதெனச்
செப்புரி யோர்மொழி கேட்டுய்ந் திடாச்சிறி யேற்கருளாய்
முப்புரி நூலணி தோண்மண வாள முனித்தெய்வமே
யெப்புரி யோநின் புரியாம்விண் ணன்றி யிருப்பிடமே. (ருசு)

ருஉ. முதலைக்கு வானம் தந்து (கஜேந்திரனைக் காத்து) அருளிய ஆழி வல்லோன் என்க. மோன முதல் என்றது நம்மாழ்வாரை. மலஜல மின்றித் திருப்புளி யாழ்வாரின் கீழே மௌனமாய் எழுந்தருளியிருந்த ஞான மூர்த்தியாகலின் இவ்வாறு கூறினர். 'மோனமென்பது ஞான வரம்பு'. தேனமுதம்-தேன்கலந்த பால். தேனும் அமுதமுமாம்.

ருங. தூசு-ஆடை. அனம்-சோறு. பாசனம்-மட்கலம். தொல்வினையின் பாசன் நம் சென்மம் இதென்ன எண்ணேன் என்று பிரித்துரைத்தலுமாம். மோசனஞ் செய்தல்-தீர்த்தல். தேசு அன்னம்-ஒளியையுடைய அன்னம். செய்-வயல்.

ருச. இந்த்ர சாலம் என் பார்-இந்திர ஜாலம் என்று சொல்லத்தக்க பூமி. பாயல்-பாய்.

ருரு. அளை-தயிர். வன்மத்தன்-உட்பகையை யுடையோன். மத்து அடிக்கு உவந்தோன் என்க. உன்மத்த சித்தம்-மயக்கமுற்ற மனம்.

ருசு. புரிவிடல்-தோலுரித்தல். செப்ப உரியோர் என்க. முப்புரி-பூநூல். புரி-ஊர்.

கற்றில னின்புகழ் நீவந் தெனுட்கல வாமையினல்
வெற்றிலன் பற்றவென் பொல்லா வழுக்குடன் மெய்யுணர்வின்
முற்றிலன் றேவுய்வன் யான்மண வாள முனித்தெய்வமே
பற்றிலன் றேமனம் வைத்தேற்குண் டோதொல் பரகதியே. (ருஎ)

இதவா சகமு மொழியா ரிடைபடு மேல்லையினு
முதவா ரவரென்ன மெய்த்தேவ ரோவென் னுளத்துளின
முதவாரி யின்பெருக் கேமண வாள முனித்தெய்வமே
மதவாத வர்க்கரி யேறேமெய்த் தேவனம் மாதவனே. (ருஅ)

துகிற்கம ரேசனு மோகிக்க வேசெய்து சூழ்ந்துடுப்பா
ரகிற்கமழ் வாசப் புகையூட்டு வார்குழற் கக்குழலோ
முகிற்கமஞ் சூலனை யார்மண வாள முனித்தெய்வமே
புகிற்கமர் வாய்ப்பொன் புணர்வோ ரவர்மயல் போக்கெனக்கே. (ருகூ)

வடிக்கணி ஞர்மய லால்வரச் சேர்ந்து மயங்கியுன்றாட்
பொடிக்கணி வாழ்வதில் புன்சிரத் தேனெதி பூபதிதாண்
முடிக்கணி யாகக்கொண் டாய்மண வாள முனித்தெய்வமே
செடிக்கணி யார்வெம் பிறவியைத் தீர்த்தென்னைச் சேமிப்பையே. (சுO)

நூலியல் பாற்றெளிந் தன்பரை வாழ்விக்கு நுண்ணுணர்வின்
வாலிய ராநம ஸ்ரீசயி லேசர் மலர்க்கழல்பொன்
மோலிய தாஞ்சிரத் தாய்மண வாள முனித்தெய்வமே
சேலியல் வாரிப் புவிக்கீ யுதித்தபின் சீர்பெற்றதே. (சுக)

சூழ்கிர ணத்தரு ணம்புயம் போலுநின் றூயநற்றாள்
வீழ்கில ராய்க்கு வாழ்வோர் சிலர்விர ஜாநதிபோய்
மூழ்கினும் பேறில ராய்மண வாள முனித்தெய்மே
யாழ்கிணற் றுட்பட் டமிழ்வோரிற் கேவலத் தாழ்வர்களே. (சுஉ)

ருஎ. அன்பு அற்று என் அழுக்குடல் வெறிய இல் என்க. வெற்றில்-பாழ்வீடு.

ருஅ. இடைபடும் எல்லை-துன்பப்படுங் காலம். இன் அமுத வாரியின் பெருக்கே என்க. மதவாதவர்-பிற மத வாதியர். அரி-சிங்கம்.

ருகூ. துகில்-ஆடை. அமரேசன்-இந்திரன். குழற்கு அகில் புகை யூட்டுவார், அக்குழல் நிறைந்த சூலினை யுடைய முகில்போல்வார் என்க. பொன் புணர்வோர்-பொன்னின் பொருட்டுப் புணர்தல் செய்வோர்.

சுO. செடி-துர்க்கந்தம்; பாவமுமாம். சேமித்தல்-காத்தல்.

சுக. வாலியர்-தூய்மையையுடையோர். மோலி-கிரீடம்.

சுஉ. அருணம்புயம்-செந்தாமரை. அருணம்-மிகு சிவப்பு. வீழ்தல்-ஆசைப்படல்; வீழ்ந்து வணங்குதல் என்றலுமாம்.

சுங. சென்னி மொட்டித்த கையினர்-முடிமேற்கூப்பிய கையினையுடையார்.

சுட்டித் தவமுயன் றுன்னரு ளான்மது சூதனற்காட்
பட்டித் தரைக்குளுற் றோர்வான மேறப் படரிற்சென்னி
மொட்டித் தகையின ராய்மண வாள முனித்தெய்வமே
கிட்டித் தமிற்கொண் டுபெசரிப் பார்சுரர் கேண்மையுற்றே. (௬௩)

பிடியுடை வாள்பல கைக்கைய ராய்முறை பேணிமுறைப்
படியுடை வார்மனந் தீமெழு காகியுன் பத்தர்கட்கே
முடியுடை வானவர் தாமண வாள முனித்தெய்வமே
மடியுடை வாச மலர்முத லீந்து வணங்கினின்றே. (௬௪)

ஞாலத் தவஞ்செய் மதவா தியரை நடுக்குறுமுக்
கோலத் தவரி சமயத்தி னோர்க்கனு கூலதுலா
மூலத் தவதரித் தாய்மண வாள முனித்தெய்வமே
யேலத் தவமிலி யானேனை நீவந் தெடுத்தருளே. (௬௫)

இக்காலங் நாள்விடை யோனைவென் றோனெய்யு மீர்ங்கணைக
டொக்கால மாமென வந்தே யடப்படுந் தூர்த்தனென்னை
முக்கால முந்தெரி சீர்மண வாள முனித்தெய்வமே
யக்கால னென்செய்வ னேவறி யேன்வந் தருள்புரியே. (௬௬)

மா தூர மாயினும் வந்துநம் பாலிங்கு வாவெனக்கூய்
மீதூ ரவாவுற் றெளியேனை யாள்வியன் கூரமென்னு
மூதூ ரனைத்தொழுஞ் சீர்மண வாள முனித்தெய்வமே
நீதூர வென்சன னச்சா கரத்தை நிலையழித்தே. (௬௭)

---

௬௩. சென்னி மொட்டித்த கையினராய்-சிரசின்மேற் கூப்பிய கையினை யுடையராய். சுரர்-நித்தியசூரிகள். கேண்மை-நட்பு.

௬௪. பலகை-கேடகம். முறைப்படி பேணி மனம் தீ மெழுகாகி யுடைவார் என்க. மடி உடை-பரிசுத்தமான வஸ்திரம்.

௬௫. அவம் செய்தல்-பயனற்றனவற்றைச் செய்தல். நடுக்குறச் செய்கின்ற முக்கோல் அத்த! என்க. அரி சமயம்-விஷ்ணு மதம். துலா மூலம்-ஐப்பசி மாதத்து மூல நக்ஷத்திரம்.

௬௬. இக்கு-கருப்பு (வில்). விடையோன்-விருஷப வாகனத்தை யுடையோன், உருத்திரன். மலர்க்கணையாதலின் 'ஈர்ங்கணை' என்றார். ஆலம்-விஷம். தூர்த்தன்-விடபுருஷன். காலன்-இயமன்.

௬௭. மா தூரம்-மிக்க தூரம். மீது ஊர் அவா உற்று என்க. அவா-ஆசை. வியன்-பெருமை. மூதுஊர்-பழமையாகிய ஊர். சனனமாகிற சமுத்திரத்தைத் தூர் என்க. தூர என அகர யீற்று வியங்கோளாகக் கோடலுமாம்.

வேடு வளவென்று மெய்ஞ்ஞானக் கோயிலுண் மேவுநின்னை
நீடு வளமொன்றக் கண்டோ ரிதயத்து ணேசமென்னு
மூடு வளர்கின் றதுமண வாள முனித்தெய்வமே
கூடு வளகத்தன் பர்க்காணன் மாதருட் கூர்ப்பொக்குமே. (சுஅ)

மிக்குற்ற நின்னன்றி யாரருள் வாரற்பர் வேறுளரு
மிக்குற்ற வென்றருங் கைவருத் தம்மன்றி விண்ணுளரு
முக்குற்ற தொப்பவென் பான்மண வாள முனித்தெய்வமே
முக்குற்ற மிங்கொழி நின்முன்பின் னேரெம் முகங்கொள்ளவே. (சுகூ)

குருகூ ருமணி யரங்கமு நாளுங் குலாவிமகிழ்ந்
தொருகூ ருமன்மகிழ்க் கோனெதிக் கோனை யுளத்துள்வைத்தாய்
முருகூ ருமலர்த் தொடைமண வாள முனித்தெய்வமே
யிருகூ ருமரொடும் வந்தக லாதென் னிதயத்துள்ளே. (எ0)

வடுவற் கமைவிக்குங் கொங்கையர் பான்மனம் வைத்தவென்மே
னடுவற் கடகோடைத் தீப்பக னேர்நம ருட்களுய்க்கு
முடுவற் கணமெற்று முன்மண வாள முனித்தெய்வமே
யடுவற்க மாநும ரெற்சூழ நீவிரைந் தஞ்சலென்றே. (எக)

சுஅ. வேள் துவள வென்று என்க. வேள்-மன்மதன். துவளல்-தளர்தல். நேசமென்னும் மூடு வளர்கின்றது உவளகத்திடத்தே அன்பரைக் காண்கின்ற கற்புடை மாதரது உள் கூர்ப்பினை ஒக்குமென்க. உவளகம்-அந்தப்புரம். உள் கூர்ப்பு-சந்தோஷ மிகுதி. கற்புடை மகளிர் என்பார் 'நன்மாதர்' என்றார். "பண்டுவருங் குறிபகர்ந்து பாசறையிற் பொருள்வயினிற் பிரிந்து போன-வண்டு தொடர் நறுந்தெரிய லுயிரனைய கொழுநர்வர மணித்தே ரோடுங்-கண்டுமனங் களிசிறப்ப வொளிசிறந்து மெலிவகலுங் கற்பினோர்" என்றார் கம்பநாடரும்.

சுகூ. உமியைக் குற்றக் கைவருந்தத்தை யன்றி வேறு என்ன தரும் என்க. உருமு-இடி. உருமு உக்கு உற்றது ஒப்ப எனப் பிரிக்க. முக்குற்றம்-காம வெகுளி மயக்கங்கள். "காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்றி-னாமங் கெடக்கெடு நோய்" என்ப வாகலின், 'முக்குற்ற மிங்கு ஒழி' என்றாரென்க.

எ0. குருகூர்-ஆழ்வார் திருநகரி. மகிழ்க்கோன்-வகுளாபரணன், நம்மாழ்வார். முருகு-வாசனை, தேனுமாம். உமரொடும் வந்து என் இதயத்தினுள்ளே அகலாது இரு என்க.

எக. வடு அற்கு அமைவிக்கும் கொங்கையர் என்க. வடு-நகக்குறி முதலிய. அல்-இரவு. வற்கட கோடைத் தீப் பகலில் என்க. முடுவல் கணம்-செந்நாய்க் கூட்டம். எற்றல்-பிடுங்கிக் கொல்லுதல். வற்கமாம் நமர் என்னைச் சூழ நீ அஞ்சலென்று விரைந்து அடு என்க. வற்கம்-வர்க்கம், கூட்டம். நமர்-நம்மவரான அடியார்கள். வற்கடம்-வறட்சி.

மக்கணக் கெல்லுமி ழொள்ளெயிற் றேழையர் வாய்த்ததமர்
தொக்கணக் குப்பங் கவிழ்புனல் போலுளஞ் சோர்வரயன்
முக்கணக் கன்றமர் தாமண வாள முனித்தெய்வமே
யெக்கணக் குந்தவிர் கின்றமர் தாமவ் வியல்பிலரே. (எ௨)

பெற்றவுந் திக்கம லன்சீ ரனுகனி பேணியென்றுங்
கற்றவுங் கற்கின் றவுங்கற் பவுகின் கழற்புகழே
முற்றவுந் தொண்டுனக் கியான்மண வாள முனித்தெய்வமே
கொற்றவும் பற்குல நேரித ரர்க்கோர்வெங் கோளரியே. (எ௩)

அட்டைக் கரணைக் கரவுக்குக் கால்கொடென் றூர்த்தடித்து
நெட்டைக் கரிய நமன்றம ரீர்த்து நெறிகளிற்கான்
முட்டைக்க வுந்துரப் பார்மண வாள முனித்தெய்வமே
யொட்டைக் கருதி யுடன்வந்தன் றுண்டுகொ ளூற்றெனையே. (எச)

நாத்தைக்கு மாறொண் சடகோப னோதிய நற்றமிழ்ப்பா
வோத்தைக் குறித்துரை யேன்பணி யேனுன்னை யுள்ளுணர்வின்
மோத்தைக்கு நேர்சிறி யேன்மண வாள முனித்தெய்வமே
சீத்தைக் குழாத்துடல் காத்திங்கு வாழ்கை சிறந்ததன்றே. (எரு)

ஆடார மைந்தர்பொன் பூமியி னேசம்மை யாரனனீர்
கோடார கைக்குலத் தால்வரு நோயுட் கொளார்மனத்தின்
மூடாரஞ் ஞான விருண்மண வாள முனித்தெய்வமே
நீடார ணத்தமி ழந்தாதி பாடு நினக்கன்பரே. (எசு)

எ௨. நக்கு எல் உமிழ் ஒள் எயிற்று ஏழையர் என்க. நக்கு-சிரித்து. எல்-காந்தி. எயிறு-தந்தம். மக்கள் முதலியோர் தொக்கு அண்ண என்க. அயன்-பிரமன். முக்கண் நக்கன்-திரிநேத்திரனை உருத்திரன். அவ் இயல்பு-அவ்வாறு உளஞ்சோருந் தன்மை.

எ௩. உந்திக் கமலனுகிய சீரனு மென்க. உந்திக்கமலன்-பத்ம நாபன். உம்மை-உயர்வுசிறப்பு. உந்திக் கமலம் பெற்றவன் எனக்கொண்டு பிரமதேவன் என்றுரைப்பினுமாம். உம்பல் குலம்-யானைக் கூட்டம். இதரர்-வைஷ்ணவ ரல்லாத பிறமதத்தோர். கோளரி-சிங்கம்.

எச. நமன் தமர்-யம கிங்கரர். கால் முள் தைக்கவுந் துரப்பார் என்க. துரப்பார்-செலுத்துவார். ஒட்டு-ஸம்பந்தம்.

எரு. நாவில் தைக்குமாறு ஒள்ளிய சடகோபன் ஓதி யருளிய நல்ல தமிழ்ப் பாக்களாலாகிய திருவாய்மொழி யென்னும் வேதத்தை என்க. ஓத்து-வேதம். மோத்தை-வெள்ளாட்டுக்கடா. சீத்தை-பதனழிவு.

எசு. ஆள்-அடிமை யாள். ஆள் தாரம் என வினைத்தொகையாக்கி ஆளப் படுகின்ற தார மென்றலு மாம். அனல்-நெருப்பு. கோள்-கிரகம். தாரகைக் குலம்-நக்ஷத்திர கணம். அஞ்ஞான விருள் மனத்தில் மூடாரென்க. தமிழ் ஆரண அந்தாதி-திராவிடவேதமாகிய திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

அகம்போத நீங்கியஞ் ஞானத்தின் மாதரை யாசித்தையா
சுகம்போர் செயவதற் குள்ளாயன் ஞர்கள் சுகம்வடவா
முகம்போ லெலவெண்ணி லேன்மண வாள முனித்தெய்வமே
யிகம்போதும் யான்பட்ட நோவெனக் கீயுன் னிணையடியே. (௭௭)

செம்மையி னுங்களைச் செவ்வே திருத்திரட் சிப்பனென்றே
யம்மை யினுந்தய வாதரங் கூர்ந்தளித் தாண்டெமக்கே
மும்மை யினுந் துணை யாமண வாள முனித்தெய்வமே
யெம்மை யினுங்கை விடாதினி யோம்பிவிண் ணேற்றிக்கொள்ளே. (௭௮)

ததியோ தனஞ்சுவைப் பாலன முண்ணவிச் சாதுரனு
யதியோக வாழ்வு பெறவெண்ணி னேனல தான்றகற்பின்
முதியோர் தொழுந்திரு வேமண வாள முனித்தெய்வமே
கதியோ பெறவெண்ணி லேனினிச் செய்வதென் கட்டுரையே. (௭௯)

நீசாம மேனிய னங்கவ னீயிங் கிலையன்பர்கைத்
தேசா மலகக் கனிசிகர் தேசிக சென்மவெந்நோய்
மூசாம லிங்கெனை யாண்மண வாள முனித்தெய்வமே
பேசாமல் வாவென்று சொல்வா ரெவரிப் பெருநிலத்தே. (௮௦)

மடங்காது ஞான மிலாவடி யோமிங்கு வாழ்தலினுற்
றடங்காது வார்குழை மாமா தவனுக்குத் தாரணிமேன்
முடங்காது லீலைகண் டாய்மண வாள முனித்தெய்வமே
திடங்காது ராகத ராமிவ ரென்றெம்மைச் சீறலையே. (௮௧)

---

௭௭. ஐ ஆசுகம்-மன்மதனது பஞ்ச பாணங்கள். அவை வனசம், சூதம், அசோகு, முல்லை, நீலம் என்பன. வடவா முகம்-வடவா முகாக்கினி.

௭௮. செம்மையில் நுங்களை எனக் கண்ணழிக்க. அம்மை-தாய். ஓம்பல்-காத்தல்.

௭௯. ததி ஓதனம்-தயிர்ச் சோறு. இச்சாதுரன்-மிக்க ஆசையை யுடையோன். பால் அன்னம்-பாற்சோறு. ஆன்ற கற்பின் முதியோர்-மிக்க கல்வியினையுடைய பெரியோர்கள். ஆன்ற என்பதற்கு-அமைந்த, மாட்சிமைப்பட்ட என்று முரைக்கலாம்.

௮௦. சாம மேனியன்-பசிய திருமேனியை யுடைய திருமால். நீ அவனாகவும், அவன் நீயாகவும் (பேதமற) உற்ற நிலை அடியார்களுக்குக் கரதலாமலகம் போல் நன்குணரக் கிடந்ததென்ரு ரென்க. சன்மமாகிய கொடிய நோய் மொய்த்துக் கொள்ளாமல் என்க. மூசல்-மொய்த்தல்.

௮௧. மடம் காது ஞானம்-அஞ்ஞானத்தைக் கெடுத்தொழிப்பதற்குக் காரணமாகிய மெய்யறிவு. முடங்காது-சுருங்காது. லீலை-விளையாட்டு. மாதவனுக்கு லீலை முடங்காது என்பது திடம்; (ஆகவின்) இவர் துராகதராம் என்று எம்மைச் சீறுது கா என்க. துராகதர்-தீமைபுரிவோர்.

பெருந்தேற லாரு மலர்க்கூந்தன் மேகம் பிணைவிழிசொன்
மருந்தே ரிளங்கொங்கை கோங்கரும் பாமட வார்முறுவன்
முருந்தே யெனவியந் தேன்மண வாள முனித்தெய்வமே
யிருந்தேன் புதிய விருந்தாய்ப் பிணிக்கும் யமனுக்குமே. (அ௨)

கிளரியங் கார்க்கடல் போலார்த் தெழுங்குரு கேசன்சொல்லால்
விளரியங் காக்குந் தமிழ்ப்பா வினின்மிக்க வேட்கையர்கின்
முளரியந் தாடொழு வார்மண வாள முனித்தெய்வமே
யுளரிய பாகிற டுற்சில ரேயிவ் வுலகத்துள்ளே. (அ௩)

வேட்டினை யாகிற்பன் மின்னார் கலவியை மீட்டெனையிந்
நாட்டினை யான்கொலின் னுனென்றுன் னன்பர் நயக்குநெறி
மூட்டினை யாகிலுய் வேன்மண வாள முனித்தெய்வமே
வாட்டிநை யாவுறு நோய்மருந் தாலுடன் மாறுமன்றே. (அ௪)

தளைப்பா ரவனிறை யாஞ்சன னங்களிற் ருழ்ந்தழுந்து
மிளைப்பா ரவராக் கடற்புவி ...ர்செய வீதற்றுவின்
முளைப்பா ரவருன் றமர்மண வாள முனித்தெய்வமே
யுளைப்பார வேழ்பரி யோன்மு.. லாங்கரி யோ.......... . (அ௫)

ஈப்பருந் தோரி முதலிவை யேசெறிந் தீர்த்துண்ணுமூ
னுப்பரும் பாவையர் மெய்யென்று மோவா தருவருப்பார்
மோப்பருன் பாத மலர்மண வாள முனித்தெய்வமே
தூப்பருந் தாண்மல ரோற்குமெய் தாவின்பந் துய்ப்பவரே. (அ௬)

அ௨. மடவார்களது கூந்தல், விழி, சொல், கொங்கை, முறுவல் ஆகிய இவற்றை முறையே மேகமே, பிணையே, மருந்தே, கோங்கரும்பே, முருந்தே என வியந்தேனுய்ப் பிணிக்கும் இயமனுக்கும் புதிய விருந்தா யிருந்தே னென்க. தேறல்-தேன். முறுவல்-தந்தம். பிணை-மான். மருந்து-தேவாமிர்தம். முருந்து-இறகினடியிற் குருத்து.

அ௩. கிளர்தல்-நிறைதல். விளரி அங்கு ஆக்கும் தமிழ்ப்பா என்க. விளரி-நெஞ்சாற்பிறக்கு மிசை. வேட்கையர்-ஆசையுடையோர். முளரி அம் தாள்-தாமரைப்பூவினையொத்த அழகிய திருவடிகள். நான்காவது அடிக்குப்பொருள் இனிது விளங்கவில்லை.

அ௪. மின்னார் கலவியை வேட்டு இனையாகிற்பன் என்க. வேட்டல்-ஆசை கூர்தல். இனைதல்-மனமிரங்கல். இவன்தானே முன்னம் இந்த நாட்டில் மின்னார் கலவியால் இனையாநின்ற இன்னான் என்று சொல்லுமாறு என்னைத் திருப்பி உன் அன்பர்கள் விரும்பிச் செல்லும் நெறியிலே சேர்ப்பாயாயின் யான் உய்வேன் என்க.

அ௫. இச்செய்யுளுக்குப் பொருள் இனிது விளங்கவில்லை.

அ௬. ஈயும், பருந்தும், நரியுங் கூடி இழுத்து உண்கின்ற மாமிசக்கட்டே பெறுதற்கரியரென்று கொண்டாடப்படுகின்ற பாவைமாரது சரீரம் என்று தெளிந்து அவரது மெய்யை மோவாதருவருத்து,உனது திவ்ய பரிமளங் கமழ்கின்ற பாதத்தாமரையை மோக்கும் அவரே தூய பெரிய தண்டினையுடைய தாமரை மலரோனாகிய பிரமனுக்கும் கிட்டாத இன்பத்தை அனுபவிக்குமவராமென்க.

கடமா கராம்பற்று நாண்மூல மேயெனக் காத்தருள்செய்
திடமா கராம்புயத் தாழிப் பிரான்பதஞ் சேண்வளர்தேன்
முடமாக்க ளிச்சித்தல் போன்மண வாள முனித்தெய்வமே
யிடமாக்க மேவலில் லென்றிச்சித் தேனெய்த லெவ்வணமே. (௮௭)

பத்திக் குறிப்புச் சிறிதுமில் லேனின்பொற் பாதமல்லா
லெத்திக்குஞ் சென்றுழன் றும்புகல் காண்கில னென்னப்பனே
முத்திக்கு வித்தெனுஞ் சீர்மண வாள முனித்தெய்வமே
தித்திக்கு நேர்மொழி யாராற்கெட் டேனென் செயலிதுவே. (௮௮)

தொண்டுன் கழற்கவர் தாமாய்ப் பொதுவறச் சூழ்ந்ததற்கே
மண்டும் பெருவிருப் புற்றோர் னைதருள் வாரிமொண்டு
மொண்டுண்டு கொண்டுழல் வார்மண வாள முனித்தெய்வமே
கண்டுய்ந் திடவெண்ணி நாயேனு மங்கது காமிப்பனே. (௮௯)

போதுந்தி யானரு ணின்னவ தாரப் புணர்ச்சியென்றென்
றோதுந் தியான முறும்பெரி யோருன் கருணையலை
மோதுந்தி யானணை வார்மண வாள முனித்தெய்வமே
தீதுந்தி யானவ மேபடிந் தேன்பவத் தீநதிக்கே. (௯0)

ஓவா மருங்கிற் குவிதர வேய்ங்குழ லூதிநின்ற
தேவா மரும்பெற னாவீறன் பொற்பத சேகரனே
மூவா மருந்தனை யாய்மண வாள முனித்தெய்வமே
நாவா மருண்டு மறவாதுன் னாமங்கள் சொல்லிடவே. (௯௧)

---

௮௭. கட மா-மதத்தினையுடைய மா, யானை. கராம்-முதலை. வலிய பெரிய திருக்கைத் தாமரையிடத்தே திருவாழியாழ்வானையுடைய பிரானது பதத்தை இடம், பொருள், ஏவல், இல் என்று இவற்றையே இச்சித்த யான், உயரமான கொம்பினிடத்தே வளர்கின்ற தேனை முடவன் இச்சித்தல் போல இச்சித்தேன். அப்பிரான் பதம் எனக்குக் கிடைப்பது எப்படி? என்க.

௮௮. பாதமல்லால் புகல் காண்கிலன் என்க. புகல்-புகலிடம். தித்திக்கின்ற இக்கு நேர் மொழியார் என்க. இக்கு-கரும்பு. தித்திக்கின்ற நேரிய மொழியார் என்றலுமாம்.

௮௯. அருள்வாரியை மொண்டுமொண்டு உண்டுகொண்டு உழல்வார் என்க. காமித்தல்-இச்சித்தல்.

௯0. போது உந்தியான்-பத்மநாபன். ஓதும் தியானம் உறும் பெரியோர் என்க. உந்தியால்-நதியால். தீது உந்தி-தீயவற்றை எற்றி. பெரியோர் தீது உந்தி உந்தியால் அணைவார் என்க. இனி, தீது உந்தி யான் அவமே படிந்தேன் என்றலுமொன்று. உந்துதல்-எறுதல்.

௯௧. ஒன்றோடொன்று சேர்தலின்றிப் பிரிந்து மேயும் பசுக்களெல்லாம் பக்கத்திலே வந்து குவியும்படி புல்லாங்குழல் ஊதிநின்ற தேவனாகிய ஸ்ரீகண்ண பிரானது அவதாரமாகிய நாவீறனாகிய நம்மாழ்வாரது அழகிய திருவடிகளை முடியிலுடையாய்! மூவாத மருந்து போல்வாய்! மணவாள மாமுனியாகிய கண்கண்ட தெய்வமே! உன் திருநாமங்களைச் சொல்லிட என் நா மருண்டும் மறவாது என்க.

சொற்போது கொண்டு னிணைத்தாள் பரவித் தொழுதுய்ந்திடா
மற்போது மென்றுபுல் லோர்கடை போயல மந்திரங்கி
முற்போது செய்வினை யான்மண வாள முனித்தெய்வமே
நிற்போதும் வேலை கருவிற் றிருவற்ற நீர்மையன்றே. (கூ௨)

அனமேய நீர்த்தடஞ் சூழ்பெரும் பூதூ ரதிபதிக்குன்
மனமேவுஞ் சேரயி லெனநல்கி வாழுனக் கும்மெனக்கு
முனமேயுண் டாந்தொடர் பேமண வாள முனித்தெய்வமே
யினமேது நீயெனைக் காவா திருக்கு மியல்புரையே. (கூ௩)

மட்டாட்சி செய்குழ லோர்மங்கை தன்வயத் தாற்படைக்கப்
பட்டாட் குளத்திச்சை யுற்றே மயங்கினன் பார்க்கின்முழு
முட்டாட் கமலனஃ தான்மண வாள முனித்தெய்வமே
நட்டாட்கொண் டென்னைப் புரந்துகொ ளைவரை நாசஞ்செய்தே (கூ௪)

வாழலன் றேசிகர் தங்கள் சிகாமணி நீயுறையுஞ்
சூழலன் பால்வலஞ் செய்தேழை யேனகர்ச் சூழ்ந்துழல்புன்
மோழலன் றேவடி யேன்மண வாள முனித்தெய்வமே
காழலன் றன்முன மானாய் விண்ணோர்க்குள்ளங் கைக்கனியே. (கூ௫)

இடும்பைப் பொதிக்கோ ரவுடதஞ் சேர்த்திந்த ஞாலத்தர்முன்
விடும்பைப் பொதிவ சனபூ டணத்தை விரித்துரைத்த
முடும்பைக் கிறையருள் சேர்மண வாள முனித்தெய்வமே
நெடும்பைத்த மாலரங் கன்சேட னுயென்னு னீங்கலையே. (கூ௬)

கூ௨. சொல் போது-சொல்லாகிய போது. போது-மலரும் பருவத்து அரும்பு. அலமந்து-மனம் கலங்கி. உய்ந்திடாம லலமந்திரங்கி யென்க. முற்போது-பூர்வ ஜன்மம்.

கூ௩. அனம் மேய-அன்னங்கள் மேவிய. ஏ! மணவாள முனித்தெய்வமே! என்க. காவாதிருக்கும் தன்மைக்கு யாது காரணம்? உரையாய் என்றுரென்க.

கூ௪. மட்டு-தேன். முள் தாள்-முள்ளோடு கூடிய தாள். முட்டாளாகிய கமலன் எனப் பிறிதொருபொருளும் சிலேடை வகையாற் காட்டி நின்றது. பிரமனே, தன்னாற்படைக்கப்பட்டுப் புத்திரியின் முறையிலுள்ள ஒரு மங்கை பொருட்டாக மயங்கினன் என்றால் யான் மயக்கமுற்றுக் கெடுதலில் புதுமை என்னே? ஆதலின் நீ ஐவரை நாசஞ்செய்து என்னை நட்டு ஆட்கொண்டு ரக்ஷித்தருளவேண்டும் என்று இரக்கின்றுரென்க.

கூ௫. நீ உறையுஞ் சூழலை அன்பால் வலஞ்செய்து ஏழையேன் வாழலன் என்க. மோழல்-பன்றி. நீதான் முன்னம் கலப்பையை ஆயுதமாக வுடைய பலராமனாக அவதரித்தருளினாய் என்பது விண்ணோர்க்கு உள்ளங்கைக்கனியாய் நன்கு விளங்கிற்று என்க.

கூ௬. இடும்பை-துன்பம். பைப்பொதியாகிய ஸ்ரீவசன பூஷணம் என்க. முடும்பைக்கு இறை என்றது பிள்ளை லோகாசார்ய ஜீயரை. நெடிய பசிய மேகம் போன்ற அரங்கேசனைத் தாங்குகின்ற சேடனாக நீ என்னுள் நீங்கலை என்றுரைப்பினும் பொருந்தும். சேடன்-ஏவல் செய்வோன்; தோழனுமாம். அரங்கனாகவும் சேடனாகவும் என்னுள் நீங்கலை என்பதும் ஒன்று. அரங்கனைச் சேடனாய்க் கொண்டு என்னுள் நீங்கலை என்றலு மிழுக்காது.

சனியே யெனத்தொடர் கன்மவெம் பாசந் தடுக்கநின்ற
வனியேறி யெய்த்திளைத் தேனைவந் தாட்கொள் வரவரமா
முனியேபொற் கோயி லுறைமண வாள முனித்தெய்வமே
துனியேதி லார்நகைக் கும்படி யான்புன்மை சூழ்ந்தனனே. (கூஎ)

சுருக்கல னைவரைத் துன்மதி யேனுன் றருல்லருண் முன்
கருக்கல வாதொழிந் தேனாத லாற்கமழ் வாசமில்புன்
முருக்கலர் போன்றனன் யான்மண வாள முனித்தெய்வமே
பெருக்கலர் நீங்கவென் னுள்ளத்து ளின்பப் பெருவெள்ளமே. (கூஅ)

கயங்குவை மூடவற் றோநீர் மிகினுநின் கண்ணருளைத்
தயங்குவை வேல்விழி யார்விர கானலஞ் சாடவற்றோ
முயங்குவை யேயென்னை நீமண வாள முனித்தெய்வமே
நயங்குவை யாயுண் டெனக்காத லாலிது நன்கருளே. (கூகூ)

கூர்பாலை மூள்கன லாக்கும்பெய் மேகக் குளிர்புனலைச்
சார்பாலை யோகெடுப் பார்சிறி யோர்கடக் கோரையுறை
மோர்பாலை வேறு செயுமண வாள முனித்தெய்வமே
யோர்பாலை வோர்க ளெனைவேறு செய்வ ருனைப்பிரித்தே. (க00)

தூண்டளிர்ப் பூந்தரு வாமோநின் னன்றிச் சொலுமிதரர்
பூண்டளிக் கோலம் புனைந்தெனைக் காக்கப் போதுவரோ
மூண்டளித் தாட்கொண்டு நீமண வாள முனித்தெய்வமே
காண்டளித் தூர விடாதடி யேனைக்கைக் கொண்டிடவே (க0க)

கூஎ. அவனி யேறி எய்த்து இளைத்தேனை வந்து ஆட்கொள் என்க. துனி-அச்சம்; கோபமுமாம். ஏதிலார்-பகைவர்.

கூஅ. ஐவரைச் சுருக்கலன், அருளை முன்னம் கருவிடத்தே கலவாது ஒழிந்தேன், ஆதலால் மணமில்லாத முருக்கம் பூவினை யொத்தேன், அலர் நீங்க என்னுள்ளத்து இன்பப் பெருவெள்ளத்தைப் பெருக்கு என்க. அலர்-பலரறிந்து பழி தூற்றல்; துன்பமுமாம்.

கூகூ. கயம்-குளம். கு-பூமி. வற்றோ-வல்லதோ. நினது திருக்கண்ணின் அருட்பிரவாகத்தை வேல் விழியார் விரகானலஞ் சாடவற்றோ என்க. வைவேல்-கூரிய வேல். அனலம்-அக்கினி. முயங்கல்-தழுவல். நயம் குவையாய் உண்டு என்க. குவை-குவியல், கூட்டம்.

க00. வெம்மை மிக்க பாலைநிலம் தன்பாற்பெய்யும் மேகத்தினது குளிர்ந்த நீரையும் மூண்டெரியுங் கனலாகச் செய்துவிடும்; ஸகவாஸ தோஷத்தால் சிறியோர் தக்கோரையும் ஐயோ! கெடுத்துவிடுவர்; பிரைகுத்து மோர் பாலை வேறு செய்யும்; இவை போல் ஐம்பொறிகளாகிற தீயோர்கள் என்னின்று நின்னைப் பிரித்த என்னைத் தனியே யிருக்கச் செய்கின்றார்கள் என்க. ஓர்பால்-ஒருபக்கத்தே; ஆராய்ச்சியாலென்றலுமாம்.

க0க. தள்ளித் தூர விடாது காண் என்க.

எப்பது மத்தொகை யாண்டுரைத் தெண்ணினு மெண்ணருஞ்சீ
லப்பது மக்கழ லோனெதிக் கோன்மகி ழார்த்தியொண்பா
முப்பது முப்பதுஞ் சொன்மண வாள முனித்தெய்வமே
செப்பது மற்றெ னுளங்தேறி யுன்கழல் சேர்வண்ணமே. (௧௦௨)

கதிரந் தமியடி யேனுள சிற்கரு திப்பணிதல்
சதிரந் தமிர்துத் துவம்விரும் பாதவஞ் சார்த்துமறை
முதிரந் தமிழுரை தேர்மண வாள முனித்தெய்வமே
வெதிரந் தமியை வுறுந்தன் னுள் வாழ்வெந் தழல்சுடவே. (௧௦௩)

நாப்பற்ற கிற்கிலை நின்புக ழோது நயம்வினையி
னுப்பற்ற நோக்கிக் கெடுப்பா னினைந்தடர் கின்றனநோய்
மூப்பற்ற திண்புக ழோய்மண வாள முனித்தெய்வமே
சாப்பற் றவிர்க்குங் கதிர்போலு நின்பொற் கழலெனக்கே. (௧௦௪)

பாத்துக் கலங்கரிக் கும்பூந் துகிற்கற் பரைப்புகழ்ந்து
நாத்துக்க முற்றது சொல்லவொண் ணாது நரைத்துடல்வீண்
மூத்துக் கழிந்த தருண்மண வாள முனித்தெய்வமே
சேத்துக் கமலம் புரைநின்பொற் றுடுதி செய்திடவே. (௧௦௫)

மென்ப ணிசைக்குஞ் சடகோபர் சொற்றமிழ் மெய்ப்பொருடோர்ந்
தன்பணி நற்றுள வோர்க்கேசெய் துய்கின்ற வந்நெறிநீ
முன்பணி வைத்ததன் றேமண வாள முனித்தெய்வமே
வன்பணி கட்கர சின்மூர்த்தி யேநல் வயிணவர்க்கே. (௧௦௬)

---

௧௦௨. பதுமம்-கோடா கோடி. சீலப் பதுமக் கழலோன் எதிக்கோன் என்க. ஆர்த்தி-குறை. அது உளங்தேறி உன் கழல் சேர் வண்ணம் செப்பு என்க.

௧௦௩. கதிரம்-கருங்காலி. மிர்து உத்துவம் விரும்பு ஆதவம் எனப்பிரித்து நாசத்தைச் செய்வதும் ஊர்த்துவமுகநோக்கிச் செல்வதுமான நெருப்பு என உரைக்க. முதிர் அம் தமிழ்-முதிர்ந்த அழகிய தமிழ். வெதிர் அந்தம் இயை வுறும்-மூங்கில் முடிவினைப் பொருந்துதலுறும். மூங்கில் தன்னுட் டோன்றும் நெருப்பினால் அழிதல் போல என் மனமாகிய கருங்காலி நின்னைப் பணிதலாகிய நெருப்பினால் அழியும் என்றார் என்க. மிர்துத்துவம் என்று கொள்ளலுமாம்.

௧௦௪. நின் புகழ் ஓதும் நயத்தினை நா பற்றகிற்கிலை; வினையின் ஆப்பினை நோய் அற்றம் நோக்கிக் கெடுப்பான் நினைந்து அடர்கின்றன என்க. ஆப்பு-ஆக்கை, சரீரம். அற்றம்-சமயம். கெடுப்பான்-கெடுக்க. அல் தவிர்க்குங் கதிர்போலு நின் பொற்கழல் எனக்குக் காப்பு என்க. அல்-இருள்.

௧௦௫. பாத்து-சோறு. சேத்து-சிவந்து. பொற்றாள் துதிசெய்திட அருள் என்க.

௧௦௬. நல்ல திருத்துழாய்மாலையை யணிகின்ற திருமாலுக்கே அன்பு செய்து உய்கின்ற அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ நெறி நீ முன் பண்ணி வைத்தது என்க. பணி-பாம்பு.

செயல்வர னேவலன் றித்தவிர் மாதரிற் சேர்த்துடலக்
தயல்வர நாளுமுன் றொண்டர்க ளேவல்செய் சூழ்ச்சியுள
முயல்வர மீந்தருள் வாய்மண வாள முனித்தெய்வமே
பெயல்வர வொண்பயிர்க் கொத்தெம்மை யாளும் பெருந்தகையே. ()

திரும ணவாவுற் றணிவாளிப் பாரைத் திருத்தவெண்ணி
வருமண வாள முனிவாழி வாழிசொல் வாணனென்னும்
பெருமண வாய்மைபெற்றொண்டமிழென்னெஞ்சுட்பெய்தருண்மெய்க
குருமண வாழ்திரு வேங்கட நாத குருவென்றுமே. (௧0அ)

---

௧0௭. வரன்-நாயகன். பெயல்-மழை. பயிர்க்குப் பெயல் வரவினை யொத்து எம்மை யாளும் பெருந்தகையே என்க.

௧0அ. திருமண்-திருமண்காப்பு. அவா உற்று-விருப்பமுற்று. திருவேங்கடநாத குரு என்றும் வாழி யென்க.

